

แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 – 2570

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
กระทรวงศึกษาธิการ

แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
กระทรวงศึกษาธิการ

แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570

ผู้จัดพิมพ์เผยแพร่

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการ

319 วังจันทน์เกษม ถนนราชดำเนินนอก แขวงดุสิต

เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

โทร. 0 2282 1000

www.opec.go.th

ปีที่พิมพ์ พ.ศ. 2566

จำนวน 600 เล่ม

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลเจียฮั่ว

19/1 หมู่ที่ 1 ตำบลคลองใหม่

อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110

คำนำ

ประเทศไทยเริ่มมีการจัดการศึกษาของเอกชนมาเป็นระยะเวลายาวนานก่อนการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนของรัฐ เริ่มตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาในแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราช พ.ศ. 2199 - 2231 ซึ่งเป็นการเผยแพร่ศาสนาควบคู่กับการให้การศึกษา เป็นที่ประจักษ์แล้วว่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การจัดการศึกษาเอกชนมีบทบาทสำคัญในการแบ่งเบาภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของภาครัฐในการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนได้อย่างมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม เกิดการแข่งขันและเปรียบเทียบ ทำให้ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาทั้งระบบดีขึ้น อีกทั้งช่วยภาครัฐประหยัดงบประมาณค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของประเทศจำนวนมากอีกด้วย การให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมายความว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน อย่างไรก็ดี การพัฒนาการศึกษาของประเทศ ต้องขับเคลื่อนให้สอดคล้องกับกรอบทิศทางของการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จึงมีความจำเป็นต้องจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 ขึ้น เพื่อนำมาเป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางทางการพัฒนาการศึกษาเอกชน วางแนวทางการดำเนินงานขับเคลื่อนการจัดการศึกษาเอกชนให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ยกระดับคุณภาพการศึกษาเอกชนและสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ ประกอบกับใช้ทดแทนฉบับเดิมที่สิ้นสุดลงเมื่อปี 2565

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้ประเมินคุณภาพและความเกี่ยวข้องของแหล่งข้อมูลวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และติดตามสภาพแวดล้อมนั้นจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน ศักยภาพ และบริบทสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเอกชน และพยากรณ์ผลกระทบต่อองค์กร แล้วจึงกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาเพื่อให้สามารถรองรับความท้าทายจากสภาพแวดล้อมและบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติและแผนที่สำคัญและจำเป็นแต่ละระดับ ทั้งนี้ กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมและการยอมรับของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยผ่านการประชุมระดมความคิดเห็น และรูปแบบออนไลน์ อันจะส่งผลให้การขับเคลื่อนตามพันธกิจ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ ประสบผลสำเร็จตามวิสัยทัศน์ “สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานด้วยความรับผิดชอบต่อผู้เรียน ภายใต้การกำกับ ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาเอกชนที่มีความเท่าเทียมและเป็นธรรม” และได้ นำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 เสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในคราวการประชุมเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2566 ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 แล้ว

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ขอขอบคุณคณะผู้ดำเนินการ ผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้ “แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570” ฉบับนี้แล้วเสร็จสมบูรณ์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จะได้ให้ความสำคัญต่อการนำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฉบับนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการศึกษาเอกชนตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการบรรลุผลวิสัยทัศน์ และเป้าหมาย ที่กำหนดต่อไป

(นายมนทล ภาคสุวรรณ)

เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

บทสรุปผู้บริหาร

1 ความเป็นมา

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 มาตรา 14(2) กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (กช.) ตามกรอบระยะเวลาและทิศทางการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจึงได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 เพื่อนำมาเป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษาเอกชน รองรับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ รวมถึงพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชนให้ดียิ่งขึ้นและสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ ประกอบกับใช้ทดแทนฉบับเดิมที่สิ้นสุดไปเมื่อปี 2565

2 สาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน

2.1) สรุปผลการพัฒนาการศึกษาเอกชนในภาพรวม

ด้านปริมาณ

โครงสร้างประชากรวัยเรียนที่ลดลง จำนวนผู้เรียนในสถานศึกษาเอกชนและจำนวนสถานศึกษาก็มีแนวโน้มลดลงเช่นกัน ส่วนแบ่งตลาดบริการการศึกษาระหว่างรัฐและเอกชนเท่ากับ 80 : 20 ส่วนหนึ่งเป็นเพราะรัฐเป็นผู้ให้บริการหลักในตลาด นอกจากนี้ กฎ กติกา ระเบียบที่ปฏิบัติระหว่างรัฐและเอกชนอย่างไม่เป็นธรรม สถานภาพของตลาดบริการศึกษายังคงสภาพของตลาดที่มีผู้ให้บริการมากกว่าผู้ซื้อบริการ

ด้านคุณภาพ

◆ ผลคะแนน PISA มีอันดับที่ลดลง และมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ OECD ผลการทดสอบคะแนน O-NET ของผู้เรียนในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2559 - 2565 พบว่า มีเพียงวิชาภาษาไทยที่มีคะแนนเฉลี่ยเกินกว่า 50 คะแนน หากพิจารณาตามขนาดสถานศึกษาพบว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่ ใหญ่พิเศษ จะมีผลคะแนน O-NET สูงกว่าสถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง หากจำแนกผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียนตามช่วงชั้น ยังพบว่า ผู้เรียนยิ่งเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น ผลคะแนน O-NET ยิ่งลดต่ำลงในทุกวิชา สำหรับผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษา (SAR) จำแนกตามระดับปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มีผลการประเมิน ในระดับยอดเยี่ยมเป็นส่วนใหญ่

ด้านประสิทธิภาพ

◆ เมื่อพิจารณาจากความสามารถในการรับนักเรียนของสถานศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2560 - 2565 พบว่า สถานศึกษาประเภทรับเงินอุดหนุนร้อยละ 70 และประเภทไม่รับเงินอุดหนุนที่มีความสามารถในการรับนักเรียนเกินกว่าร้อยละ 75 ของจำนวนที่เรียนที่สถานศึกษาสามารถรับได้ มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรวัยเรียนลดลงประกอบกับปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ในขณะที่สถานศึกษาเอกชนประเภทรับเงินอุดหนุนร้อยละ 100 (โรงเรียนการกุศล) ที่มีความสามารถในการรับนักเรียนเกินกว่าร้อยละ 75 ของจำนวนที่เรียนที่สถานศึกษาสามารถรับได้ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้เรียนสามารถเข้าเรียนโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ ด้วยเงื่อนไขและคุณสมบัติในการได้รับเงินอุดหนุนที่แตกต่างกันระหว่างสถานศึกษาเอกชน ทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการแข่งขันระหว่างสถานศึกษาเอกชนและด้วยความไม่เสมอภาคและไม่เป็นธรรม

2.2) สรุปสภาพและปัญหาของการจัดการศึกษาเอกชน

1) ความแตกต่างในคุณภาพและมาตรฐานระหว่างสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน อีกทั้งความแตกต่างด้านสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน นำมาสู่การสร้างความปลอดภัยในโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการการศึกษา

2) การดำเนินบทบาทของรัฐในฐานะผู้ให้บริการ (provider) มากกว่าผู้กำกับ (regulator) ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาในภาพรวมที่ลดต่ำลง

3) นโยบายประชานิยมของรัฐผ่านโครงการเรียนฟรี 12 ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เป็นแนวคิดรัฐสวัสดิการที่ไม่สอดคล้องกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ มิได้เป็น “บริการสาธารณะที่มีคุณภาพมาตรฐานเท่าเทียมกัน” ด้วยข้อจำกัดทางการเงินของรัฐ

4) บริการการศึกษามีได้เป็นสินค้าสาธารณะโดยแท้ (pure public goods) เนื่องจากความแตกต่างของคุณภาพและมาตรฐานระหว่างสถานศึกษา

5) การจัดสรรเงินงบประมาณให้แก่สถานศึกษาของรัฐด้วยวิธีการงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน ซึ่งยังแฝงด้วยวิธีการงบประมาณแบบแสดงรายการ (Line Item Budgeting) อีกทั้งยังจัดสรรไปสู่สถานศึกษาของรัฐตามความต้องการของปัจจัยการผลิตของแต่ละสถานศึกษา (supply side financing) ซึ่งไม่สัมพันธ์กับผลผลิต/ผลลัพธ์

- 6) การจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษาเอกชนโดยรัฐด้วยวิธีการจัดสรรเงินอุดหนุนรายหัวตามตัวผู้เรียน (demand side financing) ซึ่งเป็นวิธีการงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานที่แท้จริง
- 7) นโยบายเรียนฟรีและห้ามเรียกเก็บค่าเล่าเรียนในสถานศึกษาของรัฐ และการให้เงินอุดหนุนแก่สถานศึกษาเอกชนควบคู่กับมาตรการจำกัดเพดานค่าธรรมเนียมการศึกษาในสถานศึกษาเอกชน เป็นผลให้ทั้งสถานศึกษาของรัฐและเอกชนต่างต้องพึ่งพาเงินงบประมาณจากรัฐเป็นหลัก และขาดการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและการสนองทุนเพื่อการศึกษาจากทุกภาคส่วนของสังคม
- 8) การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับบริการการศึกษาเป็นสินค้าสาธารณะว่าเป็นหน้าที่ของรัฐที่ต้องจัดบริการการศึกษาแก่พลเมืองโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ทำให้ผู้ที่มีความสามารถในการจ่าย (ability to pay) ไม่แสดงความต้องการในการร่วมรับภาระค่าใช้จ่าย แต่ต้องการบริการที่ดีและมีคุณภาพจากรัฐ
- 9) โครงการอาหารกลางวัน ที่ให้กับผู้เรียนในระดับชั้นอนุบาล 1 - ประถมศึกษาปีที่ 6 สร้างความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างสถานศึกษาเอกชน
- 10) ความไม่ชัดเจนของรัฐในการบริหารจัดการกับจำนวนสถานศึกษาของรัฐที่มีจำนวนมากเกินกว่าความต้องการของผู้รับบริการ เห็นได้จากสัดส่วนการจัดการศึกษาระหว่างรัฐและเอกชน ยังคงเดิมเท่ากับ 80 : 20 ซึ่งไม่แตกต่างไปจากเมื่อ 30 ปีที่ผ่านมา
- 11) การสมัครสอบคัดเลือก บรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูของรัฐระหว่างภาคเรียน ส่งผลให้ครูในสถานศึกษาเอกชนลาออกเพื่อเข้ารับราชการ สถานศึกษาเอกชนจึงไม่สามารถหาครูทดแทนได้ทัน
- 12) เงินอุดหนุนรายหัวที่รัฐคำนวณและจัดสรรให้กับผู้เรียนในสถานศึกษาเอกชน ยังไม่สะท้อนราคาตลาดและต่ำกว่าต้นทุนค่าใช้จ่ายรายหัวที่จัดสรรให้กับสถานศึกษาของรัฐ
- 13) การกำหนดอัตราค่าให้เงินอุดหนุนรายหัวของรัฐแก่สถานศึกษาเอกชนในอัตราที่แตกต่างกันตามประเภทโรงเรียน ส่งผลให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการแข่งขันระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน ซึ่งนำไปสู่การแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมในตลาดบริการการศึกษา
- 14) การบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ กติกา วิธีปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมระหว่างสถานศึกษาของรัฐและเอกชน ซึ่งก่อให้เกิดการเอื้อประโยชน์ต่อสถานศึกษาของรัฐมากกว่าสถานศึกษาเอกชน อาทิ การเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

2.3) วิสัยทัศน์

สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน ด้วยความรับผิดชอบต่อผู้เรียน ภายใต้การกำกับ ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาเอกชนที่มีความเท่าเทียมและเป็นธรรม

2.4) พันธกิจ

- 1) พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการองค์กร การกำกับ ติดตาม ประเมินผล การรายงานผลการดำเนินงาน และการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเอกชน
- 2) พัฒนานโยบายและแนวทางการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนให้สามารถพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และทิศทางการพัฒนาการศึกษาของประเทศ
- 3) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ วิธีปฏิบัติ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่บุคคล องค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้และการรับบริการการศึกษาเอกชน
- 4) ส่งเสริมสนับสนุนให้ตลาดบริการการศึกษามีการแข่งขันด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม ภายใต้การกำกับของรัฐ

2.5) เป้าหมาย

- 1) ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน เต็มตามศักยภาพในแต่ละช่วงวัย
- 2) สร้างการรับรู้จากทุกภาคส่วนของสังคมเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและการสนองทุนเพื่อการศึกษา
- 3) สถานศึกษาเอกชนสามารถพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานสูง สนองตอบความต้องการของผู้เรียนภายใต้การกำกับของรัฐ
- 4) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการกำกับ ติดตาม ประเมินผล การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาเอกชน

2.6) ปัจจัยความสำเร็จ

- 1) เปลี่ยนกระบวนทัศน์ของการจัดการศึกษาจากการเป็นผู้จัดการศึกษาโดยรัฐมาเป็นการจัดการศึกษาโดยทุกภาคส่วนของสังคม และเป็นการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education)
- 2) ปรับระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดประสิทธิภาพ โดยการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ วิธีปฏิบัติที่ยุ่งยาก ซับซ้อน การนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการกำกับ การส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเอกชน
- 3) สร้างการรับรู้ ความเข้าใจและการยอมรับจากทุกภาคส่วนของสังคม โดยมีระบบงบประมาณเป็นกลไกสนับสนุนให้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม

4) พัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่บูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน กับสถานศึกษาเอกชนและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกลไกในการสร้างการรับรู้ของผู้จัดการศึกษา ผู้ปกครอง ผู้เรียน หน่วยงาน องค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถนำข้อมูลไปใช้เพื่อการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่สร้างความรับผิดชอบต่อผู้เรียน

2.7) ยุทธศาสตร์และมาตรการ

ยุทธศาสตร์ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

มาตรการ

1.1 ออกแบบและพัฒนาโครงสร้างระบบข้อมูลและสารสนเทศสถานศึกษา เพื่อการบริหารจัดการศึกษา การกำกับ ติดตามประเมินผล การตัดสินใจเชิงนโยบายของผู้บริหาร และการตัดสินใจในการเลือกรับบริการทางการศึกษาของผู้เรียน ผู้ปกครอง ที่สะท้อนคุณภาพ ผลผลิตภาพ และประสิทธิภาพการจัดการศึกษา รวมทั้งสามารถรายงานผลการประกันคุณภาพภายใน การประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา และการติดตามประเมินผลภายในหน่วยงาน ระหว่างหน่วยงาน ทั้งหน่วยงาน ส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค

1.2 พัฒนาระบบข้อมูลผู้เรียนให้รองรับการเชื่อมโยงกับการส่งเสริมสิทธิและสวัสดิการรัฐ เพื่อเป็นแนวทางในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ผู้เรียนที่ด้อยโอกาส ยากจน และผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

1.3 การจัดกลุ่มเป้าหมายสถานศึกษาตามคุณภาพและมาตรฐาน กลุ่มเป้าหมาย ผู้เรียนตามฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน

1.4 ส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ การวิจัยและนวัตกรรม พัฒนาหลักสูตร สร้างระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ยั่งยืน ผลักดันศักยภาพผู้เรียน ให้สอดคล้องกับความแตกต่างของแต่ละบุคคล มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ เป็นผู้มีความรู้ มีทักษะและใฝ่เรียนรู้ (Learning Skills) สามารถเชื่อมโยงนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง มีทักษะชีวิต (Life Skills) ในโลกยุคใหม่ มีความรักและความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ดูแลและป้องกันภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ส่งเสริมด้านสุขภาพจิตและการปรับตัว มีค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงาม เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ เสริมสร้างทักษะด้านวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมแต่ละช่วงวัย รวมถึงการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทเชิงพื้นที่

ยุทธศาสตร์ 2 การสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม

มาตรการ

- 2.1 สร้างการรับรู้ ความเข้าใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการมีส่วนร่วมในการระดมทุน และการสนองทุนเพื่อการศึกษาจากทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อให้สถานศึกษามีทรัพยากรที่เพียงพอในการบริหารจัดการศึกษาและรักษาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาที่สนองต่อความต้องการของผู้เรียน
- 2.2 ผลักดันให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนและการจัดทำนโยบาย ส่งเสริมการศึกษาเอกชนเพื่อปรับเปลี่ยนบทบาทของรัฐ จากการให้รัฐมีหน้าที่จัดการศึกษา เป็น รัฐมีหน้าที่จัดการให้มีการศึกษาสำหรับประชาชน
- 2.3 ส่งเสริมความร่วมมือการพัฒนาการศึกษา กับหน่วยงาน องค์กรทั้งภายในและภายนอกประเทศ

ยุทธศาสตร์ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา

มาตรการ

- 3.1 กำหนดต้นทุนค่าใช้จ่ายรายหัวเพื่อเป็นฐานในการกำหนดอัตราเงินอุดหนุนรายหัวสำหรับการอุดหนุนสถานศึกษาเอกชนที่สะท้อนคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษา ผลผลิต การผลิต และประสิทธิภาพมากขึ้น
- 3.2 ปรับเงินอุดหนุนรายหัว (ร้อยละ 70 85 และ 100) มาเป็นเงินอุดหนุนรายหัวที่แปรผันตามคุณภาพ ผลผลิตและประสิทธิภาพ โดยกำหนดระยะเวลาของการเปลี่ยนผ่าน (transition period) ในการบังคับใช้ 5 ปีนับแต่วันที่เริ่มประกาศใช้
- 3.3 ผลักดันวิธีการจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นค่าอาหารกลางวัน นักเรียนชั้นอนุบาล 1 - ประถมศึกษาปีที่ 6 จากเดิมที่จัดสรรให้นักเรียนทุกคนเฉพาะโรงเรียนเอกชนการกุศล และนักเรียนที่ประสบภาวะทุพโภชนาการและขาดแคลนที่เข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา มาเป็น การจัดสรรให้นักเรียนทุกคนเช่นเดียวกับผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐเพื่อความเสมอภาค และไม่ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติ
- 3.4 ยกเลิกการกำหนดเพดานค่าเล่าเรียนในสถานศึกษาของเอกชน และให้สถานศึกษาสามารถเรียกเก็บค่าเล่าเรียน/ค่าธรรมเนียมการเรียนได้ตามคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษา
- 3.5 ผลักดันให้ค่าเล่าเรียน/ค่าธรรมเนียมการเรียนที่สถานศึกษาเอกชนเรียกเก็บจากผู้ปกครอง สามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการระดมทุนเพื่อการศึกษาจากทุกภาคส่วนของสังคมนอกจากภาครัฐ

3.6 ผู้เรียนที่ด้อยโอกาส/ยากจนแต่มีศักยภาพในการเข้าเรียนในสถานศึกษาที่เรียกเก็บค่าเล่าเรียน/ค่าธรรมเนียมการเรียนสูงกว่าเงินอุดหนุนรายหัวที่รัฐให้การอุดหนุน ให้สถานศึกษาดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนที่ด้อยโอกาส

3.7 สถานศึกษาเอกชนที่มีศักยภาพและความพร้อมในการเป็นศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาวิชาชีพครู สามารถเปิดหลักสูตรการพัฒนา ฝึกอบรม และเก็บค่าใช้จ่ายในการอบรม เพื่อเป็นรายได้ของสถานศึกษาในการดำเนินงานและเป็นรายได้ของครู ทั้งนี้ สถานศึกษาต้องผ่านการประเมินและรับรองคุณภาพมาตรฐานของหลักสูตร

3.8 จัดสรรเงินอุดหนุนเพื่อการพัฒนาผู้บริหารและครูในสถานศึกษาเอกชนที่อุทิศตน เสียสละ ทุ่มเทการทำงาน มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ผ่านการทดสอบทักษะความรู้ความสามารถและสมรรถนะ หรือผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพและ/หรือมาตรฐานตำแหน่งที่เทียบเคียงกับข้าราชการครู หรือผ่านผลการทดสอบทักษะด้านความรู้ความสามารถและสมรรถนะของผู้บริหารและครู เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ 4 การส่งเสริมกลไกการแข่งขันที่เป็นธรรม ภายใต้การกำกับของรัฐ

มาตรการ

4.1 ส่งเสริมสนับสนุนการใช้มาตรการทางภาษีเป็นเครื่องมือในการระดมทุนและการลงทุนเพื่อการศึกษา อาทิ ยกเว้นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างสำหรับสถานศึกษาเอกชน

4.2 แก้ไขกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์ กระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการนำเงินกองทุนไปลงทุนในตลาดเงิน ตลาดทุน โดยผลักดันคำรักษาพยาบาลของครูให้ไปใช้สิทธิจากหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และให้นำผลประโยชน์จากการลงทุนมาใช้จ่ายสวัสดิการแก่ครูเป็นค่าการศึกษาบุตร การให้ทุนการศึกษาบุตรที่มีผลการเรียนดีเลิศ คำรักษาพยาบาลของบุคลากร เงินบำเหน็จหลังเกษียณ เป็นต้น

4.3 ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ วิธีปฏิบัติ เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติที่ไม่จำเป็นและอำนวยความสะดวกแก่บุคคล องค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้และการรับบริการการศึกษาเอกชน

4.4 พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว ทันสมัย มีความโปร่งใส และตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง

คำนำ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
สารบัญ	ฅ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภาพ	ฐ
ส่วนที่ 1 ความเป็นมา สภาพการณ์ และบริบทแวดล้อมที่มีผลต่อการพัฒนาการศึกษาเอกชน	1
1.1 ความเป็นมา	2
1.2 สภาพการณ์และบริบทแวดล้อมที่มีผลต่อการพัฒนาการศึกษาเอกชน	7
1.3 ทิศทางการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา	12
1.4 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)	15
ส่วนที่ 2 ผลการจัดการศึกษาเอกชน ปี 2559 - 2565	19
2.1 ผลการพัฒนาการศึกษาเอกชน ปี 2559-2565	20
2.1.1 ด้านคุณภาพการศึกษา	20
2.1.2 ด้านประสิทธิภาพการจัดการศึกษา	30
2.1.3 ด้านโอกาสและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา	36
2.1.4 การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนในช่วงที่ผ่านมา	39
2.1.5 ด้านระบบการบริหารจัดการในการกำกับดูแลและส่งเสริมการศึกษาเอกชน	47
2.2 สรุปผลการพัฒนาการศึกษาเอกชนในภาพรวม	50
2.3 สรุปสภาพและปัญหาของการจัดการศึกษาเอกชน	52
ส่วนที่ 3 สาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570	57
3.1 วิสัยทัศน์ (Vision)	58
3.2 พันธกิจ	58
3.3 เป้าหมาย	59

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.4	ปัจจัยความสำเร็จ	60
3.5	ค่านิยมและวัฒนธรรมองค์กร	61
3.6	ยุทธศาสตร์/มาตรการการพัฒนาการศึกษาเอกชน ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579	62
	ยุทธศาสตร์ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ	62
	ยุทธศาสตร์ 2 การสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม	64
	ยุทธศาสตร์ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา	65
	ยุทธศาสตร์ 4 การส่งเสริมกลไกการแข่งขันที่เป็นธรรม ภายใต้การกำกับของรัฐ	68

ส่วนที่ 4

	การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 สู่การปฏิบัติ	71
4.1	การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 สู่การปฏิบัติ	72
4.2	การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570	75
4.3	ปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จ	76

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

	• ประเภทของโรงเรียนเอกชน	82
	• กรอบสาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	85
	• ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566- 2570 กับแนวทางการพัฒนาประเทศ	86
	• คำสั่งคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่ 173/2565 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัด วันที่ 22 กรกฎาคม 2565	87
	• คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่ 237/2565 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570	89

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1	จำนวนสถานศึกษา นักเรียน ครู/ผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2562 - 2565	6
ตาราง 2	สถิติจำนวนการเกิดทางการทะเบียนราษฎร ปี 2556 - 2565	9
ตาราง 3	การคาดประมาณประชากรไทยตามช่วงอายุ ปี 2565 - 2580	10
ตาราง 4	ผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่านออก (RT) ของผู้เรียนในสถานศึกษาเอกชน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เปรียบเทียบปีการศึกษา 2561 และ 2565	21
ตาราง 5	ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานระดับชาติ (NT) ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา 2559	21
ตาราง 6	ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานระดับชาติ (NT) ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีคะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไป เปรียบเทียบสถานศึกษาเอกชนกับระดับประเทศ ปีการศึกษา 2559	22
ตาราง 7	ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานระดับชาติ (NT) ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา 2565	22
ตาราง 8	ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานระดับชาติ (NT) ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีคะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไป เปรียบเทียบสถานศึกษาเอกชนกับระดับประเทศ ปีการศึกษา 2565	23
ตาราง 9	ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของสถานศึกษาเอกชน จำแนกตามระดับคุณภาพ ปีการศึกษา 2565	23
ตาราง 10	ผลคะแนน O-NET เปรียบเทียบสถานศึกษาเอกชนกับระดับประเทศ ปีการศึกษา 2559 และ 2565 จำแนกตามช่วงชั้นและขนาดสถานศึกษา	24
ตาราง 11	ร้อยละของนักเรียนสถานศึกษาเอกชนที่ได้คะแนน O-NET 50% ขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาและขนาดสถานศึกษา ปีการศึกษา 2559 และ 2565	25

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตาราง 12	ผลคะแนน O-NET สถานศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามระดับการศึกษาและขนาดสถานศึกษา ปีการศึกษา 2559 และ 2565	26
ตาราง 13	ผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษา (SAR) ปีการศึกษา 2563 และ 2564 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา	27
ตาราง 14	ผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษา (SAR) ระดับปฐมวัย ปีการศึกษา 2563 และ 2564 จำแนกตามมาตรฐานและขนาดสถานศึกษา	28
ตาราง 15	ผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษา (SAR) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2563 และ 2564 จำแนกตามมาตรฐาน และขนาดสถานศึกษา	29
ตาราง 16	ผลิตภาพในการให้บริการการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน จำแนกตามประเภทการรับเงินอุดหนุนและขนาดสถานศึกษา ปีการศึกษา 2560	31
ตาราง 17	ผลิตภาพในการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนเอกชน จำแนกตามประเภท การรับเงินอุดหนุนและขนาดสถานศึกษา ปีการศึกษา 2565	33
ตาราง 18	อัตราส่วนครูต่อนักเรียนของสถานศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2565	35
ตาราง 19	จำนวนการแต่งตั้ง - ถอดถอน ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ของสถานศึกษาเอกชนในระบบ ประเภทสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2562 - 2564	36
ตาราง 20	สัดส่วนนักเรียนในระบบ รัฐ : เอกชน ปีการศึกษา 2559 - 2565	37
ตาราง 21	จำนวนการจัดตั้งและเลิกกิจการของสถานศึกษาเอกชน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 - 2565	38
ตาราง 22	การให้กู้ยืมเงินของกองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบ ปี 2560 - 2566	42
ตาราง 23	ผลการติดตามค้นหาเด็กตกหล่นและเด็กออกกลางคัน ปีการศึกษา 2564	44
ตาราง 24	จำนวนนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ที่ผ่านการรับรองข้อมูลนักเรียนยากจนพิเศษจากกองทุนเพื่อความเสมอภาค ทางการศึกษา (กสศ.) ปีการศึกษา 1/2565	46

แผนภาพ 1 ร้อยละของประชาชนอายุ 6 ปีขึ้นไปที่ใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563 - 2565

ส่วนที่ 1

ความเป็นมา สภาพการณ์ และบริบทแวดล้อม
ที่มีผลต่อการพัฒนาการศึกษาเอกชน

ตอนที่ 1

ความเป็นมา สภาพการณ์ และบริบทแวดล้อม ที่มีผลต่อการพัฒนาการศึกษาเอกชน

1.1 ความเป็นมา

เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 54 ที่บัญญัติให้มีการดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลา 12 ปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนถึงการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และมาตรา 258 จ (4) ที่ครอบคลุมทั้งการพัฒนาเด็กเล็ก การสร้างโอกาสทางการศึกษา การปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาครู ประกอบกับพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 มาตรา 14(2) กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (กช.) ตามกรอบระยะเวลาและทิศทางการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจึงได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 เพื่อนำมาเป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษาเอกชนของสถานศึกษาเอกชนในระบบและนอกระบบ วางแนวทางการดำเนินงานขับเคลื่อนการจัดการศึกษาเอกชนให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ รวมถึงพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชนให้ดียิ่งขึ้นและสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ

สภาพทั่วไปของการจัดการศึกษาเอกชน

การศึกษาเอกชนเป็นระบบการศึกษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาของประเทศ มีส่วนร่วมในการสร้างคุณลักษณะที่ดีให้กับเยาวชนไทย สร้างการแข่งขันและเปรียบเทียบ ช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศ สร้างความเจริญทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม พัฒนาคุณภาพของเยาวชนให้เป็นการกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศมาเป็นระยะเวลายาวนาน บทบาทของการศึกษาเอกชนที่สำคัญ ได้แก่

1 ยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศ การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนเป็นระบบการจัดการศึกษาบนหลักความรับผิดชอบ (Accountability) โดยสถานศึกษาต้องรับผิดชอบด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อผู้ปกครองและผู้เรียน การอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนมีลักษณะที่สนับสนุนต่อหลักการจัดสรรงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (Performance Based Budgeting : PBB) ที่จัดสรรตามต้นทุนผลผลิตต่อหน่วย อีกทั้งยังเป็นการจัดสรรผ่านด้านอุปสงค์ (Demand - Side Financing) ตามจำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนในแต่ละสถานศึกษา ซึ่งมีประสิทธิภาพมากกว่าการจัดสรร

งบประมาณให้กับสถานศึกษาของรัฐ¹ ส่งผลให้การบริหารจัดการศึกษาเอกชนมีประสิทธิภาพ และสร้างความท้าทายในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและการบริการที่ดีเพื่อสร้างความไว้วางใจกับผู้ปกครองและผู้เรียน

2 สร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้เรียนในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน สร้างคุณภาพที่แตกต่างตามความต้องการของผู้ปกครองและผู้เรียน ทั้งในส่วนของการศึกษาในระบบ ประถมศึกษา สามัญศึกษา (ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน) และสถานศึกษาเอกชนนอกระบบที่ช่วยสร้างโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในด้านวิชาการ ทักษะชีวิต และทักษะอาชีพ นอกจากนี้ ยังมีการจัดการศึกษาประเภทโรงเรียนนานาชาติที่มีหลักสูตรเฉพาะด้านหลากหลาย มาตรฐานเทียบเท่าหลักสูตรในต่างประเทศ

3 แบ่งเบาภาระงบประมาณของรัฐ การจัดการศึกษาเอกชนช่วยให้รัฐประหยัดงบประมาณด้านการศึกษาของประเทศ โดยสถานศึกษาเอกชนเป็นผู้ลงทุนและรับภาระค่าใช้จ่ายด้านงบลงทุน อาทิ ค่าที่ดิน ค่าอาคารสถานที่ สนามเด็กเล่น ภาษีโรงเรือน ค่าสาธารณูปโภค เงินเดือน ค่าจ้างครูชาวต่างประเทศ ค่าอุปกรณ์การเรียนการสอน ค่าการพัฒนาอบรมบุคลากร ค่าดอกเบี้ย ฯลฯ ประกอบกับการบริหารจัดการที่มีความคล่องตัว และสามารถระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาจากผู้ปกครองได้ส่วนหนึ่ง ทำให้สามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพใกล้เคียงหรือสูงกว่าสถานศึกษาของรัฐโดยใช้งบประมาณที่น้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับสถานศึกษาในระดับและประเภทเดียวกัน

4 การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ตามหลักหุ้นส่วนการศึกษาระหว่างรัฐและเอกชน (Public - Private Partnerships in Education) นอกจากจะช่วยสร้างโอกาสทางการศึกษาและแบ่งเบาภาระภาครัฐแล้ว การจัดการศึกษาเอกชนยังช่วยให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพภายในระบบการศึกษาของประเทศ ช่วยให้รัฐสามารถเลือกผู้จัดการศึกษาโดยกำหนดคุณภาพการศึกษาที่ต้องการรวมทั้งได้ใช้ประโยชน์จากทักษะและความชำนาญเฉพาะของสถานศึกษาเอกชน

นับตั้งแต่เริ่มการปฏิรูปการศึกษาในปี 2542 จนถึงปัจจุบัน ได้มีการดำเนินนโยบายที่สำคัญซึ่งส่งผลต่อพัฒนาการของระบบการศึกษาเอกชนหลายประการ ดังนี้

ปี 2542 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ราชกิจจานุเบกษา, 2542) ได้กำหนดนิยาม การศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การศึกษาระดับก่อนอุดมศึกษา และกำหนดในมาตรา 10 การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

¹ แม้ว่าการจัดสรรงบประมาณให้กับสถานศึกษาของรัฐจะเป็นการจัดสรรงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานแต่กระบวนการงบประมาณยังเป็นการจัดสรรแบบแสดงรายการงาน (Line Item Budgeting) เป็นหลัก อีกทั้งยังเป็นการจัดสรรผ่านด้านอุปทาน (supply side financing) หรือสถานศึกษาเป็นหลัก โดยจัดสรรตามความต้องการปัจจัยการผลิตของแต่ละสถานศึกษาซึ่งไม่สัมพันธ์กับผลผลิตและผลลัพธ์

การศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

การศึกษาสำหรับคนพิการ ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

มาตรา 45 กำหนดให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา มาตรา 46 กำหนดให้รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม มาตรา 60 กำหนดให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้การศึกษามูลนิธิที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ โดยจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาภาคบังคับและการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน

ปี 2546 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 (ราชกิจจานุเบกษา, 2546) โดยลดสถานะของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จากส่วนราชการระดับกรมเป็นระดับสำนัก (สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน) สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยโอนข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา และอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชนในส่วนภูมิภาคไปเป็นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

ปี 2547 รัฐบาลกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อสร้างสังคมสันติสุขและยกระดับพื้นฐานความเป็นอยู่ของประชาชนในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส กระทรวงศึกษาธิการได้ออกระเบียบว่าด้วยสถาบันศึกษาปอเนาะ พ.ศ. 2547 (ราชกิจจานุเบกษา, 2547) ให้สถาบันศึกษาปอเนาะ อยู่ภายใต้การส่งเสริมสนับสนุนของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ต่อมาในปี 2548 คณะรัฐมนตรีได้มีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2548 รับโอนงานส่งเสริม สนับสนุนตาดีกา ในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส จากกรมการปกครอง มาเป็นศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) ภายใต้การส่งเสริมสนับสนุนของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และได้มีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2550 ให้รับโอนตาดีกาเพิ่มเติมจากจังหวัดสตูล และอำเภอจะนะ เทพา นาทวี สะบ้าย้อยของจังหวัดสงขลา

ปี 2551 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 (ราชกิจจานุเบกษา, 2551) เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับสถานศึกษาเอกชน เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ จึงได้กำหนดหลักการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการบริหาร

ทำหน้าที่บริหารและจัดการศึกษาสถานศึกษาเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ นอกจากนี้ เพื่อให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยรัฐพร้อมให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน และสิทธิประโยชน์อย่างอื่น รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้แก่สถานศึกษาของเอกชน และกำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนทำหน้าที่ตามกฎหมาย

ปี 2552 คณะรัฐมนตรีได้มีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2552 เห็นชอบข้อเสนอนโยบายเร่งด่วนการพัฒนาการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยจัดตั้งสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส สงขลา และสตูล รวมทั้ง จัดตั้งสำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอทุกอำเภอในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และอำเภอจะนะ เทพา นาทวี และสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา รวม 37 อำเภอ

ปี 2554 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 (ราชกิจจานุเบกษา, 2554) เพื่อแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติที่เป็นปัญหาในทางปฏิบัติและไม่สอดคล้องกับการดำเนินการของสถานศึกษาเอกชน และกำหนดให้โรงเรียนนอกระบบ หมายความว่ารวมถึงศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) และสถาบันศึกษาปอเนาะ และกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีฐานะเป็นอธิบดีและอาจมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้อนุญาตตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน

ปี 2559 คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 8/2559 เรื่อง การบริหารจัดการรวมโรงเรียนอาชีวศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน สั่ง ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2559 (ราชกิจจานุเบกษา, 2559) ให้โอนการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 28/2559 เรื่อง ให้จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 15 ปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย สั่ง ณ วันที่ 15 มิถุนายน 2559 ได้กำหนดนิยามการศึกษาขั้นพื้นฐาน 15 ปี เป็นการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา (อนุบาล) ระดับประถมศึกษา จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.3) หรือเทียบเท่า และให้หมายความรวมถึงการศึกษาพิเศษ และการศึกษาสงเคราะห์ (ราชกิจจานุเบกษา, 2559)

ปี 2560 คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 19/2560 เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ สั่ง ณ วันที่ 3 เมษายน 2560 (ราชกิจจานุเบกษา, 2560) กำหนดให้มีสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ มีศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชา โดยกำหนดให้การส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชนเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด โดยเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มอบอำนาจการอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนให้ศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้อนุญาตแทนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (ยกเว้นจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส สงขลา และสตูล) ยังคงมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุญาต และในกรุงเทพมหานครมีเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเป็นผู้อนุญาต)

ปัจจุบันมีสถานศึกษาเอกชนในการกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 11,746 โรงเรียน ประกอบด้วย
 (1) โรงเรียนประเภทสามัญศึกษา 3,758 โรงเรียน (2) โรงเรียนประเภทนานาชาติ 234 โรงเรียน และ (3) โรงเรียนนอกระบบ 7,754 โรงเรียน (รายละเอียดปรากฏ
 ในตาราง 1)

ตาราง 1 จำนวนสถานศึกษา นักเรียน ครู/ผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2562 - 2565

ระบบและประเภท	จำนวนโรงเรียน		จำนวนนักเรียน		จำนวนครู/ผู้สอน	
	2562	2563	2562	2563	2562	2563
การศึกษาในระบบโรงเรียน	4,143	4,112	3,989	3,992	2,242,442	2,095,021
1. ประเภทสามัญศึกษา	3,936	3,884	3,767	3,758	2,155,099	2,028,669
1) ก่อนประถม	1,036	3,229	3,323	3,280	572,361	475,547
2) ประถมศึกษา	1,447	2,560	2,565	2,561	1,085,638	1,039,417
3) มัธยมศึกษา	674	1,413	1,434	1,447	335,669	328,338
4) มัธยมศึกษา	779	783	801	806	161,431	185,367
2. ประเภทนานาชาติ	207	228	222	234	87343	66,352
การศึกษานอกระบบโรงเรียน	10,538	10,067	7,803	7,754	1,529,312	1,220,842
1. หลักสูตรระยะสั้น	7,903	7,416	5,135	5,155	1,317,418	977,266
1) สอนศาสนา	206	190	170	169	34282	13,382
2) ศิลปะและกีฬา	765	770	589	612	127608	56,140
3) วิชาชีพ	3,947	3,694	2,136	2,142	657,471	484,588
4) กวดวิชา	2,801	2,508	1,968	1,919	466,965	408,243
5) เสริมสร้างทักษะชีวิต	184	254	272	313	31092	47,308
2. สถาบันการศึกษาเอกชน	511	519	530	460	35144	32,174
3. ศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา)	2,124	2,132	2,138	2,139	176,750	192,087
รวม	14,681	14,179	11,792	11,746	3,771,754	3,301,746
					226,005	126,700
					14,073	15,501
					226,005	145,990
					138,141	

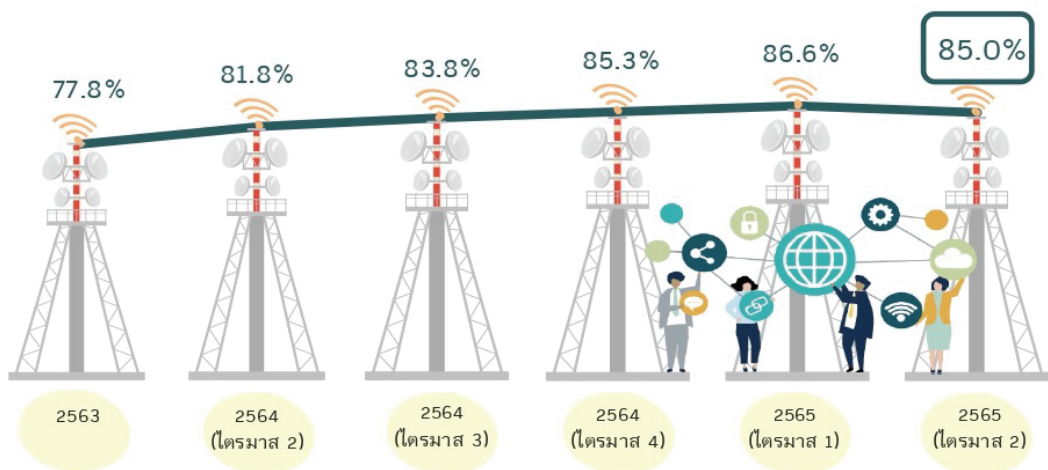
ที่มา : กลุ่มงานทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ข้อมูล ณ 10 สิงหาคม 2565

1.2 สภาพการณ์และบริบทแวดล้อมที่มีผลต่อการพัฒนาการศึกษาเอกชน

1.2.1 ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี

การปฏิวัติดิจิทัล การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 และการปรับเปลี่ยนประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 จะเป็นแรงผลักดันให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและแหล่งเรียนรู้ที่ไร้ขีดจำกัด สามารถพัฒนาองค์ความรู้ และสร้างปัญญาที่เพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ ผ่านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแนวใหม่โดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อ ช่วยให้มีช่องทางเข้าถึงหลักสูตรหลากหลาย สามารถเลือกหลักสูตรได้เหมาะสมกับตนเอง ดังนั้น สถานศึกษาเอกชนจำเป็นต้องปรับตัวให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นหลากหลาย เน้นการพัฒนาศักยภาพด้านความรู้ ทักษะความสามารถให้สนองตอบความต้องการของกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว นำดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพครูผู้สอน ต้องเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อให้มีความชำนาญ จนสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เตรียมกำลังคนให้พร้อมสำหรับศตวรรษที่ 21 และความต้องการของตลาดแรงงานที่มีความซับซ้อนหลากหลายมากขึ้น

การเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัลด้วยการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยประชากรวัยเรียนส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มประชากร Generation Z หรือ Gen Z (ผู้ที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2539 - 2553) ที่ดำเนินชีวิตประจำวันพร้อมกับสิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่จะทำให้สามารถเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ได้ง่ายยิ่งขึ้น ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้รูปแบบใหม่ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น จึงมีช่องทางในการแสวงหาความรู้ที่เปิดกว้างมากยิ่งขึ้น (รายละเอียดดังแผนภาพ 1)

แผนภาพ 1 ร้อยละของประชาชนอายุ 6 ปีขึ้นไปที่ใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563 - 2565 (ไตรมาส 2)

ที่มา : สรุปผลที่สำคัญ สํารวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2565 (ไตรมาส 2) สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2565, หน้า จ

1.2.2 การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

เมื่อโลกต้องเผชิญกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจในทุกสาขา พบว่าเศรษฐกิจไทยมีความอ่อนไหวต่อภาวะเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ในระดับสูง ซึ่งความเสียหายทางเศรษฐกิจในวงกว้าง ส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานเป็นเหตุให้อัตรา การว่างงานเพิ่มสูงขึ้น ชั่วโมงการทำงานลดลง และส่งผลให้สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศที่อยู่ในระดับสูงอยู่แล้วมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ความสามารถในการชำระหนี้ของทั้งภาคครัวเรือน และภาคธุรกิจไทยมีความเปราะบางมากขึ้น โดยเฉพาะครัวเรือนกลุ่มเปราะบางที่มีรายได้น้อย ที่มีอัตรา การก่อหนี้ระยะสั้นเพื่อการอุปโภคบริโภค ซึ่งเป็นหนี้ที่ไม่ได้สร้างรายได้และมีภาระผ่อนต่อเดือนสูงเพิ่มมากขึ้น

จากรายงานผลสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะและการทำงานปี 2021 (EIC Labor Survey 2021) พบว่า การพัฒนาทักษะ (Reskilling-Upskilling) เป็นเรื่องสำคัญสำหรับแรงงานทุกคน แรงงานไทยได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โรคโควิด-19 ที่รุนแรง คนจำนวนมากสูญเสียรายได้และความมั่นคงของงานไป นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานในอนาคตก็ยังมีแนวโน้มที่เปลี่ยนไปจากเดิม ทั้งจากภาคธุรกิจที่จะจ้างงานน้อยลง รวมถึงประเภทของงานที่มีแนวโน้มเปลี่ยนไปตามการพัฒนาของ เทคโนโลยี ทางออกสำคัญในระยะข้างหน้าสำหรับแรงงานในสภาพแวดล้อมดังกล่าว คือ การเร่งพัฒนา ทักษะ ทั้งการปรับทักษะ (Reskilling) สำหรับแรงงานที่ทักษะเดิมเริ่มมีความต้องการลดลงและอาจ สูญหายจากการถูกทดแทนด้วยเทคโนโลยี และการเพิ่มทักษะ (Upskilling) อันเป็นการต่อยอดทักษะเดิม ให้สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้สูงขึ้น ทั้งนี้ การเพิ่มผลิตภาพแรงงาน สถานศึกษาต้องมีการเตรียม ความพร้อมสำหรับผู้เรียนที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ ทักษะทางสังคมและ อารมณ์ ทักษะด้านเทคโนโลยีให้กับผู้เรียนที่จะรอเข้าสู่ตลาดแรงงาน หรือมีทักษะเพียงพอที่จะประกอบ สัมมาอาชีพได้

1.2.3 การเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างของประชากร

อัตราการเกิดทั่วโลกตกต่ำลงในช่วงห้าปีที่ผ่านมา สาเหตุที่ส่งผลให้จำนวนเกิดใหม่ลดลงนั้น World Economic Forum ระบุว่าคือ การขยายตัวของความเป็นเมือง (Urbanization) ปัจจัยทางสังคม และทางเศรษฐกิจอื่น ๆ เช่น การเพิ่มขึ้นของอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของสตรี (female labor force participation) มีส่วนสำคัญที่ทำให้อัตราภาวะเจริญพันธุ์ลดลงอย่างต่อเนื่อง และการแพร่ระบาดของ โรคโควิด-19 ทำให้ประชาชนชะลอการมีบุตร บางส่วนประสบปัญหาภาวะมีบุตรยาก และไม่สามารถ เข้าถึงบริการรักษา (รายละเอียดปรากฏในตาราง 2)

ตาราง 2 สถิติจำนวนการเกิดทางการทะเบียนราษฎร ปี 2556 - 2565

ปี พ.ศ.	จำนวนการเกิด (คน)		
	ชาย	หญิง	รวม
2556	403,022	379,107	782,129
2557	399,852	376,518	776,370
2558	381,755	361,103	742,858
2559	367,356	347,341	714,697
2560	362,510	340,245	702,755
2561	343,224	323,133	666,357
2562	317,708	300,485	618,193
2563	302,836	284,532	587,368
2564	280,551	264,019	544,570
2565	259,558	242,549	502,107

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

การคาดประมาณประชากรซึ่งเป็นการคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงประชากรในอนาคตข้างหน้า โดยเริ่มจากประชากรที่ใช้เป็นฐานแล้วมีการเปลี่ยนแปลงไปตามข้อสมมุติขององค์ประกอบการเปลี่ยนแปลงประชากรในเรื่องการเกิด การตาย และการย้ายถิ่น ต้องมีการทบทวนเป็นระยะ เพื่อประเมินว่า ผลการคาดประมาณที่ได้ยังคงสอดคล้องกับข้อมูลจริงหรือไม่

จากการคาดการณ์ประชากรของประเทศไทย แสดงให้เห็นว่า ประชากรวัยเรียน มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลสืบเนื่องจากอัตราเจริญพันธุ์ที่ลดลง โดยกลุ่มอายุ 3 - 5 ปี (อนุบาล) ลดลงจาก 2.13 ล้านคน (ร้อยละ 3.19) ในปี 2565 เหลือ 1.67 ล้านคน (ร้อยละ 2.53) ในปี 2580 และกลุ่มอายุ 6 - 17 ปี (ประถมศึกษา-มัธยมศึกษาตอนต้น/ปลาย) ลดลงจาก 13.40 ล้านคน (ร้อยละ 20.06) เหลือ 10.88 ล้านคน (ร้อยละ 16.44) ในช่วงเวลาเดียวกัน ตามลำดับ

สำหรับประชากรวัยแรงงาน (อายุ 15-59 ปี) ก็มีแนวโน้มลดลงจาก 42.83 ล้านคน (ร้อยละ 64.12) ในปี 2565 และเหลือเพียง 37.59 ล้านคน (ร้อยละ 56.80) ในปี 2580 การคาดประมาณประชากรของประเทศไทยชุดนี้ได้ส่งสัญญาณถึงปัญหาการขาดแคลนแรงงานในอนาคต รวมทั้งเกิดภาวะพึ่งพิงวัยแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้น

ในขณะที่ประชากรผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) กลับมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 12.99 ล้านคน (ร้อยละ 19.46) เป็น 19.76 ล้านคน (ร้อยละ 29.85) ในช่วงเวลาเดียวกัน ตามลำดับ (รายละเอียดปรากฏในตาราง 3)

ตาราง 3 การคาดประมาณประชากรไทยตามช่วงอายุ ปี 2565 - 2580

กลุ่มอายุ	2565	2570	2575	2580
0 - 2	2,050,867	1,898,665	1,737,876	1,579,618
3 - 5	2,132,441	1,988,240	1,831,854	1,671,686
ร้อยละ	3.19	2.96	2.73	2.53
6 - 17	13,399,290	12,633,386	11,796,282	10,878,915
ร้อยละ	20.06	18.81	17.61	16.44
15 - 59	42,835,723	41,224,714	39,393,971	37,589,125
ร้อยละ	64.12	61.37	58.80	56.80
60 ปีขึ้นไป	12,999,186	15,597,693	17,989,346	19,756,720
ร้อยละ	19.46	23.22	26.85	29.85
รวมทั้งสิ้น	66,808,946	67,176,479	66,996,037	66,181,406

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, กลุ่มงานนโยบายและแผน สช. ประมวลผล

จากข้อมูลดังกล่าวการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่ชัดเจนได้แก่ การลดลงของประชากรวัยเด็กและวัยแรงงาน และการเพิ่มขึ้นของประชากรสูงอายุ ย่อมส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะประชากรวัยเรียนที่จะลดลงค่อนข้างมาก ส่งผลให้สถานศึกษาเอกชนขนาดเล็กอาจต้องปิดตัวลงเนื่องจากไม่คุ้มทุนในการลงทุนจัดการศึกษา โดยเฉพาะกลุ่มวัยเรียนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป เป็นกลุ่มเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และความมั่นคงในการดำรงชีวิต สำหรับนโยบายรองรับสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์และระดับสุดยอดนั้น ทำให้อัตราส่วนพึ่งพิงของวัยสูงอายุเพิ่มขึ้น ผู้ที่อยู่ในวัยทำงานจะต้องทำงานมากขึ้นและต้องรับภาระดูแลผู้สูงอายุในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง จำเป็นต้องเตรียมกำลังคนให้มีสมรรถนะเพื่อสร้างผลิตภาพ (Productivity) ที่สูงขึ้น การจัดการศึกษาต้องวางแผนและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้มีทักษะและสมรรถนะสูง และปรับหลักสูตรการเรียนการสอนให้บูรณาการกับการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัยเป็นผู้มีความสามารถหรือสมรรถนะในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม

1.2.4 สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)

การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในช่วงที่ผ่านมา ได้ส่งผลกระทบต่อทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจและการใช้ชีวิตหยุดชะงักหรือชะงักงันทั้งด้านสาธารณสุข ด้านเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งด้านการศึกษา ซึ่งสถานศึกษาจำเป็นต้องปิดการเรียนการสอนในช่วงแรก และใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามบริบทและความเหมาะสมของแต่ละสถานศึกษาบนพื้นฐานความปลอดภัยทั้งครูผู้สอนและนักเรียน ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ทักษะด้านการเรียนรู้ ทักษะการเข้าสังคม และทักษะการปรับตัว จึงมีความจำเป็นต้องฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน

เมื่อเจอสถานการณ์โรคโควิด-19 ซ้ำซ้อนกับปัญหาสังคมที่อยู่รอบตัวเด็กมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาทางครอบครัว ปัญหาทางสังคม หรือปัญหาจิตวิทยาต่าง ๆ เพราะฉะนั้นจึงเกิดความเครียดสูงมากที่สถานการณ์ของเด็กที่ออกนอกระบบจะมีมากขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม การที่ประเทศไทยมีเด็กเกิดน้อยลงอยู่แล้ว แต่ยังไม่ปล่อยให้เด็กต้องออกจากสถานศึกษาก่อนวัยอันควรเช่นนี้ ก่อให้เกิดผลเสียต่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมาก เช่น ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลน และเยาวชนยากจน เป็นต้น

1.2.5 สถานการณ์ด้านการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้

ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ประสบปัญหาสถานการณ์ความรุนแรงและเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้น ถึงแม้ว่ามีแนวโน้มลดลง โดยใช้ความแตกต่างและความหลากหลายของชาติพันธุ์ ศาสนา และวัฒนธรรม ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่เป็นเงื่อนไข ทำให้เกิดความหวาดกลัวและเกิดความระแวงซึ่งกันและกันระหว่างประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่ ปัญหาด้านความปลอดภัยส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์นักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามใช้ภาษามลายูเป็นภาษาแม่ และมีภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เด็กจำเป็นต้องเริ่มเรียนรู้ภาษาไทย ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติและยูนิเซฟ ปี 2562 ระบุว่า ทักษะการอ่านและการคิดคำนวณของเด็กในจังหวัดชายแดนใต้อยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของเด็กไทยทั่วประเทศ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2563) ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในระดับขั้นที่สูงขึ้น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จึงต้องเตรียมความพร้อมของเด็กในพื้นที่ โดยเฉพาะเรื่องภาษาที่เป็นส่วนสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็ก พัฒนาสมรรถนะผู้บริหาร ครูผู้สอนให้มีความพร้อมในการสอน รวมถึงสนับสนุนและส่งเสริมปัจจัยเกื้อหนุนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน และต้องจัดให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากบริบทสังคมอื่นของประเทศไทย

1.3 ทิศทางการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580

ทำหน้าที่เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในภาพรวมที่ครอบคลุมการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาประเทศด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเข้าด้วยกันด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ประกอบด้วย 1) **ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง** เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกกระดับ 2) **ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน** จำเป็นต้องพัฒนาคน เพื่อยกระดับผลิตภาพ และการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน 3) **ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์** พัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของทุกภาคส่วน 4) **ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม** เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม 5) **ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม** และ 6) **ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ** เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม และมีธรรมาภิบาล (ราชกิจจานุเบกษา, 2561)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

เป็นแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้มีความสอดคล้องกับบริบทและสถานการณ์ในการพัฒนาประเทศที่เป็นปัจจุบัน ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ โดยคำถึงถึงประเด็นร่วมหรือประเด็นตัดข้ามระหว่างยุทธศาสตร์และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน มีประเด็นที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเอกชนในการพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ ดังนี้

ประเด็น (10) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

มีเป้าหมายเพื่อให้คนไทยมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และมีความรักและภูมิใจในความเป็นไทยมากขึ้น นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิต สังคมไทยมีความสุขและเป็นที่ยอมรับของนานาชาติประเทศมากขึ้น โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม โดยใช้กลไกทางสังคม โดยมีแผนย่อยที่เกี่ยวข้อง คือ **การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม**

ค่านิยม และการเสริมสร้างจิตสาธารณะและการเป็นพลเมืองที่ดี ผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอน การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางศาสนา การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะ จิตอาสา และรับผิดชอบต่อส่วนรวม รวมทั้งการสร้างเสริมผู้นำการเปลี่ยนแปลง และต้นแบบที่ดีทั้งระดับบุคคลและองค์กร

ประเด็น (11) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

มีเป้าหมายเพื่อให้คนไทยทุกช่วงวัยตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยผู้สูงอายุ ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ 21 สามารถปรับตัวตามสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคม และสามารถสร้างประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม นำไปสู่สังคมไทยที่มีความ “เกิดดี อยู่ดี และแก่ดี” ให้ประเทศไทยเติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน และประเทศให้เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพคนไทยตลอดช่วงชีวิต เพื่อให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สามารถพัฒนาตนเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาสังคม การพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์ ปฐมวัย วัยรุ่น วัยเรียน วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีทักษะความรู้ เป็นคนดี มีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย มีความรอบรู้ทางการเงิน มีความสามารถในการวางแผนชีวิต มีการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยมีแผนย่อยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ 1) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ 2) การพัฒนาเด็กตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์จนถึงปฐมวัย 3) การพัฒนาช่วงวัยเรียนและวัยรุ่น 4) การพัฒนาและยกระดับศักยภาพวัยแรงงาน 5) การส่งเสริมศักยภาพวัยผู้สูงอายุ

ประเด็น (12) การพัฒนาการเรียนรู้

มีเป้าหมายเพื่อให้คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น มีทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รวมทั้งเพื่อให้คนไทยได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพตามความถนัดและความสามารถของพหุปัญญาดีขึ้น โดยพัฒนาการเรียนรู้ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และการสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการพัฒนาค้นคว้าตามพหุปัญญาให้เต็มตามศักยภาพ การสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง รวมถึงการพัฒนาบุคลากรในการทำงานในลักษณะการรวมตัวของกลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษในหลากหลายสาขาวิชาในการร่วมนักวิจัยและนักเทคโนโลยี

ชั้นแนวหน้า เพื่อพัฒนาต่อยอดงานวิจัยในการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ และเสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งของประเทศ โดยมีแผนย่อยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ 1) การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 2) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

ประเด็น (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ

มีเป้าหมาย ให้การบริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ และภาครัฐมีการดำเนินที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ สนับสนุนให้ประเทศไทยทันความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้อย่างยั่งยืนด้วยหลักการ “ภาครัฐ ของประชาชน เพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยมีแผนย่อยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ 1) การพัฒนาบริการประชาชน 2) การบริหารจัดการการเงินการคลัง 3) การปรับสมดุลภาครัฐ 4) การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ 5) การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ (ราชกิจจานุเบกษา, 2566)

แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา (ฉบับปรับปรุง)

มีเป้าประสงค์เพื่อยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา มุ่งความเป็นเลิศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และปรับปรุงระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร เพิ่มความคล่องตัวในการรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาล โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน 5 กิจกรรม ประกอบด้วย 1) การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมวัย 2) การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสู่การเรียนรู้ สถานสมรรถนะ เพื่อสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 3) การสร้างระบบการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีคุณภาพ 4) การจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีและระบบอื่น ๆ ที่เน้นการฝึกปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบ นำไปสู่การจ้างงานและการสร้างงาน และ 5) การปฏิรูปบทบาทการวิจัยและระบบธรรมาภิบาลของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยออกจากกับดักรายได้ปานกลางอย่างยั่งยืน (ราชกิจจานุเบกษา, 2564)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสาม พ.ศ. 2566 - 2570

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสาม (พ.ศ. 2566 - 2570) เป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งเป็นการพัฒนาประเทศในช่วง 5 ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้ก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ เร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจากการเปลี่ยนแปลงบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสมและทัน่วงที่

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีอำนาจหน้าที่และภารกิจที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดตามหน้าที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต **กลยุทธ์ที่ 1** คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ กลยุทธ์ย่อยที่ 1.1 พัฒนาเด็กช่วงตั้งครรภ์ถึงปฐมวัย ให้มีพัฒนาการรอบด้าน มีอุปนิสัยที่ดี **กลยุทธ์ที่ 3** ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (ราชกิจจานุเบกษา, 2565)

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579

เป็นกฎหมายภาพทางการศึกษาที่หน่วยงานทางการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ เพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของคนไทยอันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศในอนาคต แผนดังกล่าวได้วางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ โดยกำหนดผลลัพธ์ ดังนี้

- 1 เด็กไทยมีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs)
- 2 สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณธรรม มุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 3 ประเทศไทยก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap)

ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ **ยุทธศาสตร์ที่ 1** การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ **ยุทธศาสตร์ที่ 2** การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ **ยุทธศาสตร์ที่ 3** การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ **ยุทธศาสตร์ที่ 4** การสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา **ยุทธศาสตร์ที่ 5** การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม **ยุทธศาสตร์ที่ 6** การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา โดยส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนและพื้นที่ สร้างการรับรู้ ความเข้าใจและการยอมรับจากทุกภาคส่วนของสังคม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

1.4 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)

จากการศึกษาเอกสาร วิเคราะห์สภาพแวดล้อม ศักยภาพ และบริบทสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเอกชน สรรวจความคิดเห็นบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดและสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด สามารถรวบรวมความคิดเห็น ซึ่งมีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคที่สำคัญ ดังนี้

External Opportunities

- สถานศึกษาเอกชนมีความเป็นอิสระ คล่องตัว ในการตัดสินใจ (ด้านวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านการเงิน และด้านการบริหารและการจัดการ) สามารถบริหารและจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคตได้รวดเร็วกว่า สถานศึกษาของรัฐ
- สถานศึกษาเอกชนที่ไม่ขอรับเงินอุดหนุนจากรัฐ และโรงเรียนนานาชาติสามารถให้บริการ การศึกษาที่มีคุณภาพดีกว่าสถานศึกษาเอกชนที่ รับเงินอุดหนุน เนื่องจากไม่ต้องปฏิบัติตามกฎ กติกา และระเบียบเช่นเดียวกับกับสถานศึกษาเอกชนที่ รับเงินอุดหนุน
- การอุดหนุนเงินรายหัวของรัฐแก่ผู้เรียนใน สถานศึกษาเอกชนเป็นเครื่องมือทางการเงินที่มี ประสิทธิภาพและสอดคล้องกับระบบงบประมาณ แบบมุ่งเน้นผลงาน (Performance Based Budgeting : PBB) เนื่องจากการจัดสรรไปสู่ สถานศึกษาตามจำนวนผลผลิต (ผู้เรียน) (demand side financing)

Internal Strengths

External Threats

- โครงสร้างประชากรวัยเรียนที่ลดลง ส่งผลให้ จำนวนสถานศึกษาขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียน น้อยกว่า 300 คน) มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีผลให้สถานศึกษาเอกชนต้องเลิกกิจการ

- ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้า ของเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการข้อมูล และสารสนเทศทางการศึกษา เพื่อการตัดสินใจ เชิงนโยบาย การบริหารจัดการ การกำกับ การส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาเอกชนให้สามารถจัดการศึกษา อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ และการส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพและ ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เอกชน

Internal Weaknesses

- รัฐธรรมนูญ กฎหมายการศึกษา กฎระเบียบ ของรัฐ นอกจากไม่เอื้อให้ภาคเอกชนสามารถ จัดการศึกษาภายใต้การแข่งขันที่เป็นธรรม ยังเป็น อุปสรรคและสร้างภาระในการบริหารและจัดการ การศึกษาของภาคเอกชน
- การผูกขาดการจัดการศึกษาโดยรัฐ และการปฏิบัติต่อสถานศึกษาเอกชนที่ไม่เท่าเทียมกับ สถานศึกษาของรัฐ ส่งผลให้สถานศึกษาเอกชน ไม่สามารถแข่งขันกับสถานศึกษาของรัฐได้

External Opportunities

- การให้การอุดหนุนรายหัวแก่ผู้เรียนตามประเภทของสถานศึกษา² ก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบและไม่ส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันระหว่างสถานศึกษาเอกชนด้วยกัน
- ขาดการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและสนองหนุนเพื่อการศึกษาจากทุกภาคส่วนของสังคม อันเนื่องจกนโยบายจำกัดเพดานค่าเล่าเรียนและการห้ามสถานศึกษาเอกชนที่รับเงินอุดหนุนเรียกเก็บค่าเล่าเรียน/ค่าธรรมเนียมการเรียนเกินกว่าส่วนต่างของต้นทุนค่าใช้จ่ายรายหัวภาครัฐกับเงินอุดหนุนรายหัวที่ได้รับจากรัฐ ส่งผลให้ภาคการศึกษาได้รับทรัพยากรเพื่อการศึกษา น้อยกว่าที่ควรจะเป็น และไม่เพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- ความแตกต่างทางเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนนำไปสู่การสร้างความได้เปรียบเสียเปรียบในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งนอกจากจะสร้างความเหลื่อมล้ำทางด้านโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษายังนำไปสู่การสร้างความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ของประชากรให้แตกต่างกันมากขึ้น
- กองทุนสงเคราะห์ครูเอกชนไม่สามารถให้สวัสดิการที่ดีและเพียงพอแก่ครูเอกชน เนื่องจากขาดการบริหารจัดการโดยนักรการเงินที่มีฝีมืออาชีพ รวมถึง กฎ ระเบียบที่ไม่เอื้อให้กองทุนฯ สามารถหารายได้จากการลงทุนในตลาดเงินและตลาดทุน อีกทั้งรัฐยังต้องเป็นหนี้กองทุนฯ ในส่วนของเงินที่รัฐต้องสมทบเข้ากองทุนฯ

Internal Weaknesses

External Threats

- การเข้าและออกของครูในสถานศึกษาเอกชนมีอัตราการหมุนเวียนสูง ซึ่งมีผลกระทบต่อสถานศึกษาเอกชนทุกครั้งที่มีการสอบบรรจุข้าราชการครูในสถานศึกษาของรัฐ
- สถานศึกษาเอกชนขนาดเล็กไม่สามารถเรียกเก็บค่าเล่าเรียน เนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง
- สถานศึกษาเอกชนขนาดเล็กมีปัญหาด้านการบริหารจัดการเนื่องจากการเป็นกรบริหารงานแบบครอบครัว รวมทั้งจำนวนผู้เรียนที่ลดลงส่งผลต่อรายได้ของสถานศึกษา
- ปัญหาความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ อันเนื่องจากความแตกต่างด้านเชื้อชาติ ศาสนา อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ทศนคติ ความเชื่อ และพฤติกรรม ตลอดจนโครงสร้างทางสังคมได้ส่งผลต่อความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของครูและบุคลากรทางการศึกษา และมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาในพื้นที่

² ได้แก่ สถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาทั่วไป (อุดหนุนร้อยละ 70) สถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาทั่วไปที่ตั้งในพื้นที่ห้าจังหวัดชายแดนใต้ (ได้รับอัตราการอุดหนุนเพิ่มจากที่ได้รับการอุดหนุนเดิมในแต่ละระดับ : ก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา เพิ่มขึ้นร้อยละ 15, ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น-ปลาย เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ของค่าใช้จ่ายรายบุคคลนักเรียนภาครัฐ) สถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาที่จัดตั้งโดยมีสภียดหรือมูลนิธิ (อุดหนุนร้อยละ 100)

OEPEC

ส่วนที่ 2

ผลการจัดการศึกษาเอกชน
ปี 2559 - 2565

ส่วนที่ 2

ผลการจัดการศึกษาเอกชน ปี 2559 - 2565

2.1 ผลการพัฒนาการศึกษาเอกชน ปี 2559 - 2565

2.1.1 ด้านคุณภาพการศึกษา

1 ผลการประเมิน PISA (Programme for International Student Assessment)

การประเมิน PISA เป็นการประเมินที่เริ่มโดยองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) จัดการประเมินในทุก 3 ปี มีประเทศที่เข้าร่วม จำนวน 79 ประเทศ โดยประเมินนักเรียนอายุ 15 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ขึ้นไป เน้นการประเมินสมรรถนะของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ความรู้และทักษะในชีวิตจริง การประเมินประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านวิทยาศาสตร์ (Scientific Literacy) ด้านการอ่าน (Reading Literacy) และด้านคณิตศาสตร์ (Mathematical Literacy)

ในปี 2561 ประเทศไทยมีจำนวนสถานศึกษาเข้ารับการประเมิน PISA จำนวน 290 โรง รวมเป็นนักเรียน 696,833 คน จำแนกสถานศึกษาเป็น 7 กลุ่ม คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย (อปท.) สถานศึกษาในกำกับของมหาวิทยาลัย สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร และสถานศึกษาที่เน้นความเป็นเลิศทางวิทยาศาสตร์ **ผลการประเมิน PISA 2018 ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 66 ลดลงจากปี 2015 ที่อยู่ในอันดับ 55** สำหรับผลการประเมินของนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศ แต่ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของ OECD ทั้ง 3 ด้าน โดยมีคะแนนเฉลี่ยในด้านการอ่าน 412 คะแนน (ค่าเฉลี่ย OECD 487 คะแนน) คณิตศาสตร์ 436 คะแนน (ค่าเฉลี่ย OECD 489 คะแนน) และวิทยาศาสตร์ 443 คะแนน (ค่าเฉลี่ย OECD 489 คะแนน) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ PISA 2015 พบว่า ด้านการอ่าน คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเพิ่มขึ้น 11, 31 และ 33 คะแนน ตามลำดับ ซึ่งในการทดสอบทางสถิติถือว่าด้านการอ่าน คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับรอบการประเมินที่ผ่านมา

2 ผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่าน (RT : Reading Test)

ผลการทดสอบด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของสถานศึกษาเอกชนเปรียบเทียบกับระหว่างปีการศึกษา 2561 กับปีการศึกษา 2565 พบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยทั้งด้านการอ่านออกเสียงและการอ่านรู้เรื่องสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของสถานศึกษารวมทั้งประเทศ โดยผลการทดสอบมีแนวโน้มดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างปีการศึกษา 2561 กับ 2565 (รายละเอียดปรากฏในตาราง 4)

ตาราง 4 ผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่านออก (RT) ของผู้เรียนในสถานศึกษาเอกชน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เปรียบเทียบปีการศึกษา 2561 และ 2565

หน่วย : ร้อยละ

ความสามารถ ด้านการอ่าน	ค่าเฉลี่ยปีการศึกษา 2561		ค่าเฉลี่ยปีการศึกษา 2565	
	สถานศึกษาเอกชน	สถานศึกษารวม	สถานศึกษาเอกชน	สถานศึกษารวม
การอ่านออกเสียง	68.04	66.13	78.07	77.38
การอ่านรู้เรื่อง	71.90	71.24	77.04	77.19
รวม 2 สมรรถนะ	69.98	68.44	77.55	77.28

3 ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT : National Test)

ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานระดับชาติ (NT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559 พบว่า นักเรียนที่เรียนในสถานศึกษาเอกชนมีผลคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านภาษา ด้านคำนวณ และด้านเหตุผลสูงกว่าระดับประเทศ และสูงกว่าหน่วยงานอื่น ๆ ยกเว้นสถานศึกษาในกำกับของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) โดยมีจำนวนนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนที่มีคะแนนเกินร้อยละ 50 ขึ้นไปของจำนวนผู้เข้าสอบ มีเพียงความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 56.7 และ 59.5 ส่วนด้านคำนวณ มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 23.8 ของจำนวนผู้เข้าสอบ ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังมีสัดส่วนสูงกว่าระดับประเทศ (รายละเอียดปรากฏในตาราง 5 และ 6)

ตาราง 5 ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานระดับชาติ (NT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
จำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา 2559

หน่วย : ร้อยละ

ความสามารถพื้นฐาน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ										
	สพฐ.	สช.	อปท.	กทม.	อว.	ตชด.	พทยา	โสมสคู	พศ.	กศน.	ประเทศ
ด้านภาษา	50.29	54.16	47.78	49.90	67.16	39.36	49.02	48.69	34.47	51.42	51.00
ด้านคำนวณ	37.35	38.43	31.52	32.23	51.55	29.23	31.96	38.85	22.54	31.42	36.99
ด้านเหตุผล	52.62	56.78	49.89	52.27	70.39	39.84	50.22	55.30	36.35	51.42	53.38
รวม	46.75	49.79	43.06	44.80	63.05	36.14	43.73	47.61	31.12	44.76	47.13

ตาราง 6 ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานระดับชาติ (NT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีคะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไป เปรียบเทียบสถานศึกษาเอกชนกับระดับประเทศ ปีการศึกษา 2559

ความสามารถพื้นฐาน	คะแนนเฉลี่ย		จำนวนผู้เข้าสอบ (คน)		นักเรียนที่มีคะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไป			
					จำนวน (คน)		ร้อยละ	
	สช.	ประเทศ	สช.	ประเทศ	สช.	ประเทศ	สช.	ประเทศ
ด้านภาษา	18.95	17.85	158,909	707,845	90,059	351,466	56.70	49.70
ด้านคำนวณ	13.45	12.94	158,909	707,845	37,830	143,486	23.80	20.30
ด้านเหตุผล	19.87	18.68	158,896	707,799	94,540	376,663	59.50	53.20
รวม	17.42	16.49	158,892	707,789	80,436	295,104	50.60	41.70

ที่มา : กลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

สำหรับปีการศึกษา 2565 ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของสถานศึกษาเอกชน พบว่า มีความสามารถด้านคณิตศาสตร์ ด้านภาษาไทย และทั้งสองด้านรวมกัน สูงกว่าระดับประเทศ และสูงกว่าหน่วยงานอื่นที่จัดการศึกษาในระดับเดียวกัน ยกเว้น สถานศึกษาในกำกับของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) และสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีจำนวนนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนที่มีคะแนนเกินร้อยละ 50 ขึ้นไปของจำนวนผู้เข้าสอบ มีความสามารถด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษาไทยคิดเป็นร้อยละ 50.8 และ 67.1 ของจำนวนผู้เข้าสอบ ตามลำดับ โดยความสามารถด้านคณิตศาสตร์มีผลการประเมินส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ รองลงมาคือระดับดี และดีมาก ตามลำดับ ส่วนความสามารถด้านภาษาไทยมีผลการประเมินส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี รองลงมาคือดีมาก และพอใช้ ตามลำดับ (รายละเอียดปรากฏในตาราง 7 - 9)

ตาราง 7 ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานระดับชาติ (NT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา 2565

หน่วย : ร้อยละ

ความสามารถพื้นฐาน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ								
	สพฐ.	สช.	อปท.	กทม.	อว.	ตชด.	พัทยา	โสมสคูล	รวม
ด้านคณิตศาสตร์	48.81	50.62	44.69	55.82	54.55	49.53	29.22	47.11	49.12
ด้านภาษาไทย	55.33	57.93	52.42	61.23	61.30	53.50	40.18	48.77	55.86
รวม	52.07	54.28	48.56	58.53	57.92	51.51	34.71	47.94	52.50

ตาราง 8 ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานระดับชาติ (NT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีคะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไป เปรียบเทียบสถานศึกษาเอกชนกับระดับประเทศ ปีการศึกษา 2565

ความสามารถพื้นฐาน	คะแนนเฉลี่ย		จำนวนผู้เข้าสอบ (คน)		นักเรียนที่มีคะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไป			
					จำนวน (คน)		ร้อยละ	
	สช.	รวม	สช.	รวม	สช.	รวม	สช.	รวม
ด้านคณิตศาสตร์	50.62	49.12	122,913	581,616	62,460	277,858	50.8	47.8
ด้านภาษาไทย	57.93	55.86	122,920	581,494	82,494	359,482	67.1	61.8
รวม	54.28	52.50	122,880	581,419	71,108	312,653	57.9	53.8

ตาราง 9 ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของสถานศึกษาเอกชน จำแนกตามระดับคุณภาพ ปีการศึกษา 2565

ความสามารถพื้นฐาน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ							
	ดีมาก		ดี		พอใช้		ปรับปรุง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านคณิตศาสตร์	30,526	24.83	36,738	29.88	37,662	30.64	17,986	14.63
ด้านภาษาไทย	36,367	29.58	46,126	37.52	29,494	23.99	10,932	8.89
รวม	30,243	24.61	44,053	35.85	37,430	30.46	11,153	9.07

4 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET)

ผลคะแนน O-NET ของนักเรียนสถานศึกษาเอกชนโดยรวม เปรียบเทียบระหว่างปีการศึกษา 2559 กับปีการศึกษา 2565 พบว่า ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 คะแนน O-NET มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉพาะวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ส่วนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์มีแนวโน้มลดลง ส่วนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวโน้มลดลงทุกวิชา หากพิจารณาตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ผลคะแนน O-NET มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามขนาดสถานศึกษาในทุกระดับชั้นในช่วงเวลาเดียวกันตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชาจำแนกตามขนาดสถานศึกษากลับมีแนวโน้มลดลงเมื่อนักเรียนเข้าเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น (รายละเอียดปรากฏในตาราง 10)

ตาราง 10 ผลคะแนน O-NET เปรียบเทียบสถานศึกษาเอกชนกับระดับประเทศ ปีการศึกษา 2559 และ 2565 จำแนกตามช่วงชั้นและขนาดสถานศึกษา

หน่วย : ร้อยละ

ระดับชั้น/วิชา	ค่าเฉลี่ยปีการศึกษา 2559						ค่าเฉลี่ยปีการศึกษา 2565					
	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ	รวม	ประเทศ	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ	รวม	ประเทศ
ป. 6												
ภาษาไทย	52.2	53.3	55.4	59.1	56.5	53.0	52.7	53.7	55.7	59.1	56.5	53.9
ภาษาอังกฤษ	38.5	38.9	42.5	51.2	45.0	34.6	42.8	42.8	47.2	54.1	47.9	37.6
คณิตศาสตร์	39.9	41.1	44.3	50.6	46.3	40.5	28.8	29.3	31.2	35.4	32.2	28.1
วิทยาศาสตร์	40.3	41.5	43.3	46.6	44.3	41.2	39.0	40.1	42.5	45.9	43.0	39.3
ม. 3												
ภาษาไทย	39.7	42.1	45.6	49.6	45.9	46.4	43.1	47.9	52.9	57.7	50.7	53.0
ภาษาอังกฤษ	30.0	30.8	33.6	39.2	34.9	31.8	29.3	31.4	35.8	40.6	34.2	32.1
คณิตศาสตร์	23.6	24.9	28.5	34.0	29.9	29.3	21.4	22.1	24.1	27.3	23.9	24.4
วิทยาศาสตร์	31.3	32.4	34.6	37.7	35.2	35.0	30.0	31.0	33.4	35.7	32.7	33.3
ม. 6												
ภาษาไทย	39.0	41.9	47.4	54.5	49.6	52.3	36.4	39.3	43.9	51.7	39.7	44.1
สังคมศึกษา	30.1	30.9	33.8	37.0	34.9	35.9	29.8	30.9	33.2	36.8	31.3	33.0
ภาษาอังกฤษ	24.3	25.5	28.3	33.7	30.4	27.8	22.2	23.7	27.2	31.5	23.8	23.4
คณิตศาสตร์	18.9	19.6	22.6	27.5	24.9	24.9	18.1	19.1	23.5	28.5	20.1	21.6
วิทยาศาสตร์	26.9	27.8	29.9	32.7	31.0	31.6	25.2	26.4	28.5	32.1	26.6	28.1

หมายเหตุ : ขนาดเล็ก น้อยกว่าหรือเท่ากับ 300 คน ขนาดกลาง 301 - 1,000 คน ขนาดใหญ่ 1,001 - 2,000 คน
ขนาดใหญ่พิเศษ 2,001 คนขึ้นไป

ที่มา : กลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา, กลุ่มงานนโยบายและแผน ประมวลผล

หากพิจารณาจากสัดส่วนร้อยละของจำนวนนักเรียนสถานศึกษาเอกชนที่ได้คะแนน O-NET ร้อยละ 50 ขึ้นไป เปรียบเทียบระหว่างปีการศึกษา 2559 กับปีการศึกษา 2565 พบว่า ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีสัดส่วนร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ได้คะแนน O-NET ร้อยละ 50 ขึ้นไป มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉพาะวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ส่วนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์มีแนวโน้มลดลง ส่วนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวโน้มลดลงทุกวิชา หากพิจารณาตามขนาดสถานศึกษา พบว่า

มีส่วนร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ได้คะแนน O-Net ร้อยละ 50 ขึ้นไป เพิ่มขึ้นตามขนาดสถานศึกษา ในทุกระดับชั้น แต่เพิ่มขึ้นน้อยมากในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในช่วงเวลาเดียวกัน ตามลำดับ (รายละเอียดปรากฏในตาราง 11)

ตาราง 11 ร้อยละของนักเรียนสถานศึกษาเอกชนที่ได้คะแนน O-NET 50% ขึ้นไป จำแนกตามระดับ การศึกษาและขนาดสถานศึกษา ปีการศึกษา 2559 และ 2565

หน่วย : ร้อยละ

ระดับชั้น/วิชา	ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ได้คะแนน O-NET 50% ขึ้นไป									
	ปีการศึกษา 2559					ปีการศึกษา 2565				
	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่ พิเศษ	รวมทุก ขนาด	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่ พิเศษ	รวมทุก ขนาด
ป. 6										
ภาษาไทย	59.0	63.1	69.1	76.7	69.0	57.5	61.9	67.4	74.9	66.7
ภาษาอังกฤษ	22.2	24.9	32.6	49.7	34.9	26.6	30.2	39.5	53.3	38.9
คณิตศาสตร์	30.5	34.3	41.5	54.6	42.6	12.0	14.0	17.5	25.0	17.8
วิทยาศาสตร์	22.2	26.5	32.9	42.6	33.3	24.0	28.7	35.8	45.0	34.8
ม. 3										
ภาษาไทย	20.1	28.0	38.9	52.3	40.7	31.3	43.3	54.6	66.9	54.4
ภาษาอังกฤษ	3.5	5.2	9.8	23.6	14.1	4.9	6.8	14.1	24.8	15.4
คณิตศาสตร์	2.6	4.2	8.2	19.2	11.5	1.2	1.4	3.4	8.3	4.5
วิทยาศาสตร์	2.3	3.9	7.2	15.4	9.5	1.9	2.6	5.3	10.5	6.3
ม. 6										
ภาษาไทย	24.5	30.5	46.6	62.4	50.9	15.0	18.0	26.1	34.7	24.9
สังคมศึกษาฯ	1.0	1.6	5.8	11.1	7.6	0.8	1.0	1.8	3.0	1.8
ภาษาอังกฤษ	2.8	3.7	9.7	19.4	13.3	2.4	1.6	3.5	5.5	3.4
คณิตศาสตร์	1.0	1.2	6.0	12.1	8.1	2.6	1.5	2.5	5.0	2.9
วิทยาศาสตร์	0.8	1.0	3.3	7.2	4.8	2.3	1.0	1.6	2.5	1.8

หมายเหตุ : ขนาดเล็ก น้อยกว่าหรือเท่ากับ 300 คน ขนาดกลาง 301 - 1,000 คน ขนาดใหญ่ 1,001 - 2,000 คน
ขนาดใหญ่พิเศษ 2,001 คนขึ้นไป

ที่มา : กลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา, กลุ่มงานนโยบายและแผน ประมวลผล

5 คุณภาพการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

หากพิจารณาเฉพาะผลคะแนน O-NET โดยรวมของนักเรียนสถานศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ เปรียบเทียบระหว่างปีการศึกษา 2559 กับปีการศึกษา 2565 พบว่า เฉพาะวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผลคะแนน O-NET มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์มีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัด สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า โดยส่วนใหญ่มีแนวโน้มลดลงทุกวิชา ยกเว้นวิชาภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้นแต่ไม่มีนัยสำคัญ หากพิจารณาตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ผลคะแนน O-NET มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามขนาดสถานศึกษา ในทุกระดับชั้นในช่วงเวลาเดียวกันตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชาจำแนกตามขนาดสถานศึกษา กลับมีแนวโน้มลดลงเมื่อนักเรียนเข้าเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น (รายละเอียดปรากฏในตาราง 12)

ตาราง 12 ผลคะแนน O-NET สถานศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามระดับการศึกษาและขนาดสถานศึกษา ปีการศึกษา 2559 และ 2565

หน่วย : ร้อยละ

ระดับชั้น/วิชา	ค่าเฉลี่ยปีการศึกษา 2559					ค่าเฉลี่ยปีการศึกษา 2565				
	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ	รวมทุกขนาด	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ	รวมทุกขนาด
ป. 6										
ภาษาไทย	49.3	45.6	44.6	51.7	46.6	45.2	43.1	42.2	48.3	43.8
ภาษาอังกฤษ	33.5	32.3	32.4	39.2	33.2	36.0	33.3	33.5	39.7	34.5
คณิตศาสตร์	37.6	34.1	33.8	41.7	35.4	24.8	22.6	22.1	27.6	23.4
วิทยาศาสตร์	39.5	37.3	36.5	41.4	37.9	35.3	33.6	33.4	38.1	34.4
ม. 3										
ภาษาไทย	35.4	37.1	38.7	43.1	37.3	35.1	38.0	39.8	46.6	38.1
ภาษาอังกฤษ	26.6	27.2	28.6	31.7	27.6	26.2	26.7	28.0	32.0	27.3
คณิตศาสตร์	20.6	21.2	23.7	26.7	21.9	19.5	19.7	20.3	23.8	20.1
วิทยาศาสตร์	29.5	30.1	31.2	33.7	30.4	27.5	28.0	28.7	31.5	28.3
ม. 6										
ภาษาไทย	33.8	36.5	39.2	46.0	37.0	33.5	34.8	35.2	42.3	35.3
สังคมศึกษาฯ	27.8	29.1	30.0	33.0	29.2	28.2	29.0	28.8	32.2	29.1
ภาษาอังกฤษ	21.4	21.6	22.7	25.7	22.1	20.6	21.0	21.1	21.1	21.2
คณิตศาสตร์	17.2	17.5	19.1	22.2	18.1	16.6	17.0	18.2	21.5	17.6
วิทยาศาสตร์	25.4	26.3	27.2	29.2	26.4	24.2	24.9	24.3	27.4	24.8

หมายเหตุ : ขนาดเล็ก น้อยกว่าหรือเท่ากับ 300 คน ขนาดกลาง 301 - 1,000 คน ขนาดใหญ่ 1,001 - 2,000 คน
ขนาดใหญ่อพิเศษ 2,001 คนขึ้นไป

ที่มา : กลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา, กลุ่มงานนโยบายและแผน ประมวลผล

6 ผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา

(1) ผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา

ผลการประเมินคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาระดับปฐมวัย และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2563 และ 2564 พบว่า ในภาพรวมมีผลการประเมินคุณภาพภายในระดับยอดเยี่ยม ประมาณร้อยละ 80-85 และ 70-75 ของจำนวนสถานศึกษาเอกชน ตามลำดับ หากจำแนกตามขนาดสถานศึกษาพบว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษจะมีผลการประเมินคุณภาพภายในมากที่สุด รองลงมาได้แก่ สถานศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตามลำดับ ทั้งสถานศึกษาระดับปฐมวัย และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผลการประเมินในปีการศึกษา 2564 มีแนวโน้มสูงขึ้นกว่าปีการศึกษา 2563 ไม่มากนัก (รายละเอียดปรากฏในตาราง 13)

ตาราง 13 ผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษา (SAR)

ปีการศึกษา 2563 และ 2564 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

หน่วย : ร้อยละ

ระดับ	ค่าเฉลี่ยปีการศึกษา 2563					ค่าเฉลี่ยปีการศึกษา 2564				
	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ	รวม	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ	รวม
ปฐมวัย										
ยอดเยี่ยม	78.5	79.0	86.8	92.5	80.5	83.5	83.2	89.5	92.2	84.6
ดีเลิศ	18.5	20.3	13.0	7.5	17.8	14.9	16.1	9.7	7.2	14.3
ดี	3.0	0.6	0.3	0.0	1.7	1.6	0.7	0.8	0.6	1.1
ปานกลาง	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
กำลังพัฒนา	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
ขั้นพื้นฐาน										
ยอดเยี่ยม	68.6	71.6	79.2	81.1	72.6	69.8	76.0	81.6	86.6	75.5
ดีเลิศ	26.4	26.6	20.1	18.3	24.9	24.0	22.7	17.9	13.4	21.8
ดี	4.7	1.7	0.8	0.6	2.4	5.8	1.3	0.5	0.0	2.7
ปานกลาง	0.3	0.0	0.0	0.0	0.1	0.3	0.0	0.0	0.0	0.1
กำลังพัฒนา	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0

หมายเหตุ : ขนาดเล็ก น้อยกว่าหรือเท่ากับ 300 คน ขนาดกลาง 301 - 1,000 คน ขนาดใหญ่ 1,001 - 2,000 คน
ขนาดใหญ่พิเศษ 2,001 คนขึ้นไป

ที่มา : กลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา, กลุ่มงานนโยบายและแผน ประมวลผล

หากพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่า โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ระดับปฐมวัย ในภาพรวมมีผลการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานที่ 1 - 3 ระดับยอดเยี่ยม คิดเป็น ร้อยละ 69-72 87-90 และ 79-84 ของจำนวนสถานศึกษาเอกชน ตามลำดับ หากจำแนกตามขนาด สถานศึกษา พบว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษจะมีผลการประเมินคุณภาพภายในมากที่สุด รองลงมาได้แก่ สถานศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตามลำดับ โดยผลการประเมินในปีการศึกษา 2564 มีแนวโน้มสูงขึ้นกว่าปีการศึกษา 2563 ไม่มากนัก (รายละเอียดปรากฏในตาราง 14)

ตาราง 14 ผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษา (SAR)

ระดับปฐมวัย ปีการศึกษา 2563 และ 2564 จำแนกตามมาตรฐานและขนาดสถานศึกษา

หน่วย : ร้อยละ

มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยปีการศึกษา 2563					ค่าเฉลี่ยปีการศึกษา 2564				
	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ	รวม	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ	รวม
มาตรฐานที่ 1										
ยอดเยี่ยม	67	67	74	86	69	70	70	78	84	72
ดีเลิศ	27	30	22	13	27	26	27	21	16	25
ดี	5	3	3	1	4	4	3	1	1	3
ปานกลาง	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กำลังพัฒนา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
มาตรฐานที่ 2										
ยอดเยี่ยม	83	88	94	98	87	88	91	96	98	90
ดีเลิศ	15	11	6	2	12	11	9	4	2	9
ดี	2	1	0	0	1	1	1	0	0	1
ปานกลาง	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กำลังพัฒนา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
มาตรฐานที่ 3										
ยอดเยี่ยม	80	76	80	85	79	86	82	85	87	84
ดีเลิศ	15	21	19	14	18	11	16	13	12	13
ดี	4	2	1	1	3	2	2	1	1	2
ปานกลาง	0	0	0	1	0	1	0	1	0	0
กำลังพัฒนา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

ที่มา : กลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา, กลุ่มงานนโยบายและแผน ประมวลผล

สำหรับโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาพรวมพบว่า มีผลการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานที่ 1 - 3 ระดับยอดเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 58-61 85-89 และ 70-73 ของจำนวนสถานศึกษาเอกชน ตามลำดับ หากจำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษจะมีผลการประเมินคุณภาพภายในมากที่สุด รองลงมาได้แก่ สถานศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตามลำดับ โดยผลการประเมินในปีการศึกษา 2564 มีแนวโน้มสูงขึ้นกว่าปีการศึกษา 2563 ไม่มากนัก (รายละเอียดปรากฏในตาราง 15)

ตาราง 15 ผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษา (SAR) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2563 และ 2564 จำแนกตามมาตรฐาน และขนาดสถานศึกษา

หน่วย : ร้อยละ

มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยปีการศึกษา 2563					ค่าเฉลี่ยปีการศึกษา 2564				
	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ	รวม	เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ	รวม
มาตรฐานที่ 1										
ยอดเยี่ยม	54	56	63	72	58	58	60	65	75	61
ดีเลิศ	37	40	33	27	37	33	36	32	23	33
ดี	8	3	4	1	5	8	4	3	2	5
ปานกลาง	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0
กำลังพัฒนา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
มาตรฐานที่ 2										
ยอดเยี่ยม	79	85	92	96	85	83	90	95	97	89
ดีเลิศ	15	13	7	4	12	12	9	5	3	9
ดี	6	2	1	0	3	5	1	0	0	2
ปานกลาง	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กำลังพัฒนา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
มาตรฐานที่ 3										
ยอดเยี่ยม	69	68	73	75	70	71	73	77	78	73
ดีเลิศ	23	29	24	23	26	21	24	22	21	22
ดี	8	3	2	2	4	7	3	1	1	4
ปานกลาง	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0
กำลังพัฒนา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

หมายเหตุ : มาตรฐานที่ 1 : คุณภาพของเด็ก มาตรฐานที่ 2 : กระบวนการบริหารและการจัดการ
มาตรฐานที่ 3 : การจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ

ที่มา : กลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา, กลุ่มงานนโยบายและแผน ประมวลผล

2.1.2 ด้านประสิทธิภาพการจัดการศึกษา

1 ความสามารถในการรับนักเรียนเข้าเรียนของสถานศึกษาเอกชน (capacity)

ผลการวัดประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน โดยพิจารณาจากความสามารถในการรับนักเรียนของสถานศึกษาเอกชน (ผลิตภาพการผลิต productivity) เปรียบเทียบระหว่างปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2565 จำแนกตามประเภทการรับเงินอุดหนุนและขนาดสถานศึกษา สรุปได้ดังนี้

- โดยภาพรวม สถานศึกษาเอกชนที่มีความสามารถในการรับนักเรียนมากกว่าร้อยละ 75 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 50.5 ในปีการศึกษา 2560 โดยมีแนวโน้มลดลงเหลือร้อยละ 36.4 ในปีการศึกษา 2565

- หากจำแนกตามประเภทการรับเงินอุดหนุน พบว่า

- สถานศึกษาเอกชนที่รับเงินอุดหนุนร้อยละ 70 ประเภทสามัญศึกษา โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามควบคู่วิชาสามัญ ที่มีความสามารถในการรับนักเรียนมากกว่าร้อยละ 75 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 51.2 และ 40.8 ในปีการศึกษา 2560 และมีแนวโน้มลดลงเหลือร้อยละ 37.6 และ 33.8 ในปีการศึกษา 2565 ตามลำดับ

- สถานศึกษาเอกชนที่รับเงินอุดหนุนร้อยละ 100 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามควบคู่วิชาสามัญและโรงเรียนการกุศลของวัด ที่มีความสามารถในการรับนักเรียนมากกว่าร้อยละ 75 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 49.7 และ 60.0 ในปีการศึกษา 2560 และมีแนวโน้มลดลงเป็นร้อยละ 41.8 และ 38.2 ในปีการศึกษา 2565 ตามลำดับ

- สถานศึกษาเอกชนที่ไม่รับเงินอุดหนุน ประเภทสามัญศึกษา ที่มีความสามารถในการรับนักเรียนมากกว่าร้อยละ 75 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 24.2 ในปีการศึกษา 2560 และมีแนวโน้มลดลงเหลือร้อยละ 12.6 ในปีการศึกษา 2565 ตามลำดับ

- หากจำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า สถานศึกษาเอกชนทั้งที่รับเงินอุดหนุนร้อยละ 70 และ ร้อยละ 100 ที่มีความสามารถในการรับนักเรียนมากกว่าร้อยละ 75 ขึ้นไป ส่วนใหญ่จะเป็นสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่พิเศษมากที่สุด รองลงมาเป็น สถานศึกษาขนาดใหญ่ และขนาดกลาง ตามลำดับ (รายละเอียดปรากฏในตาราง 16 และ 17)

ตาราง 16 ผลคุณภาพในการให้บริการการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน จำแนกตามประเภทการรับเงินอุดหนุนและขนาดสถานศึกษา ปีการศึกษา 2560

การอุดหนุน/ ประเภทโรงเรียน	ความสามารถในการรับนักเรียน														
	จำนวนสถานศึกษา (โรง)					จำนวนตามขนาด (ร้อยละ)					จำนวนตามประเภทโรงเรียน (ร้อยละ)				
	0.01 - 25	25.01 - 50	50.01 - 75	75.01 - 100	100.01+	รวม	0.01 - 75	75.01+	รวม	0.01 - 75	75.01+	รวม	0.01 - 75	75.01+	รวม
อุดหนุนร้อยละ 70	111	365	986	1,175	345	2,982	49.1	50.9	100.0	48.8	51.2	100.0	48.8	51.2	100.0
รวม	111	356	950	1,147	342	2,906	48.8	51.2	100.0	48.8	51.2	100.0	48.8	51.2	100.0
เล็ก	111	347	555	360	130	1,503	67.4	32.6	100.0	67.4	32.6	100.0	34.9	16.9	100.0
กลาง	0	9	351	491	76	927	38.8	61.2	100.0	38.8	61.2	100.0	12.4	19.5	100.0
ใหญ่	0	0	40	220	60	320	12.5	87.5	100.0	12.5	87.5	100.0	1.4	9.6	100.0
ใหญ่พิเศษ	0	0	4	76	76	156	2.6	97.4	100.0	2.6	97.4	100.0	0.1	5.2	100.0
รวม	0	9	36	28	3	76	59.2	40.8	100.0	59.2	40.8	100.0	59.2	40.8	100.0
เล็ก	0	9	24	7	0	40	82.5	17.5	100.0	82.5	17.5	100.0	43.4	9.2	100.0
กลาง	0	0	12	18	2	32	37.5	62.5	100.0	37.5	62.5	100.0	15.8	26.3	100.0
ใหญ่	0	0	0	2	1	3	0.0	100.0	100.0	0.0	100.0	100.0	0.0	3.9	100.0
ใหญ่พิเศษ	0	0	0	1	0	1	0.0	100.0	100.0	0.0	100.0	100.0	0.0	1.3	100.0
อุดหนุนร้อยละ 100	3	35	114	135	47	335	45.5	54.5	100.0	45.5	54.5	100.0	50.3	49.7	100.0
รวม	3	21	66	74	15	179	50.3	49.7	100.0	50.3	49.7	100.0	50.3	49.7	100.0
เล็ก	3	20	20	0	0	43	100.0	0.0	100.0	100.0	0.0	100.0	24.0	0.0	100.0
กลาง	0	1	38	36	3	78	50.0	50.0	100.0	50.0	50.0	100.0	21.8	21.8	100.0
ใหญ่	0	0	8	30	5	43	18.6	81.4	100.0	18.6	81.4	100.0	4.5	19.6	100.0
ใหญ่พิเศษ	0	0	0	8	7	15	0.0	100.0	100.0	0.0	100.0	100.0	0.0	8.4	100.0

ตาราง 16 ผลกระทบในการให้บริการการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน จำนวนตามประเภทการรับเงินอุดหนุนและขนาดสถานศึกษา ปีการศึกษา 2560 (ต่อ)

การอุดหนุน/ ประเภทโรงเรียน	ความสามารถในการรับนักเรียน													
	จำนวนสถานศึกษา (โรง)			จำนวนตามขนาด (ร้อยละ)			จำนวนตามประเภทโรงเรียน (ร้อยละ)			รวม				
	0.01 - 25	25.01 - 50	50.01 - 75	75.01 - 100	100.01+	0.01 - 75	75.01+	รวม	0.01 - 75		75.01+			
รวม	0	14	48	61	32	155	40.0	60.0	100.0	40.0	60.0	40.0	60.0	100.0
เล็ก	0	13	21	16	7	57	59.6	40.4	100.0	59.6	40.4	21.9	14.8	
กลาง	0	1	26	30	10	67	40.3	59.7	100.0	40.3	59.7	17.4	25.8	
ใหญ่	0	0	1	14	5	20	5.0	95.0	100.0	5.0	95.0	0.6	12.3	
ใหญ่พิเศษ	0	0	0	1	10	11	0.0	100.0	100.0	0.0	100.0	0.0	7.1	
ไม่รับอุดหนุน	11	32	27	18	4	92	76.1	23.9	100.0	76.1	23.9	75.8	24.2	100.0
รวม	11	32	26	18	4	91	75.8	24.2	100.0	75.8	24.2	75.8	24.2	100.0
เล็ก	11	26	16	13	1	67	79.1	20.9	100.0	79.1	20.9	58.2	15.4	
กลาง	0	6	6	4	3	19	63.2	36.8	100.0	63.2	36.8	13.2	7.7	
ใหญ่	0	0	4	1	0	5	80.0	20.0	100.0	80.0	20.0	4.4	1.1	
รวม	0	0	1	0	0	1	100.0	0.0	100.0	100.0	0.0	100.0	0.0	100.0
เล็ก	0	0	1	0	0	1	100.0	0.0	100.0	100.0	0.0	100.0	0.0	
รวม	125	432	1,127	1,329	396	3,409	49.5	50.5	100.0	49.5	50.5			

ที่มา : กลุ่มงานทะเบียน , กลุ่มงานนโยบายและแผน ประมวลผล

ตาราง 17 ผลสภาพเอนการให้บริการการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน จำแนกตามประเภทการรับเงินอุดหนุนและขนาดสถานศึกษา ปีการศึกษา 2565

การอุดหนุน/ ประเภทโรงเรียน	ความสามารถในการรับนักเรียน														
	จำนวนสถานศึกษา (โรง)					จำนวนตามขนาด (ร้อยละ)					จำนวนตามประเภทโรงเรียน (ร้อยละ)				
	0.01 - 25	25.01 - 50	50.01 - 75	75.01 - 100	100.01+	รวม	0.01 - 75	75.01+	รวม	0.01 - 75	75.01+	รวม			
อุดหนุนร้อยละ 70	153	504	1,188	920	190	2,955	62.4	37.6	100.0	62.3	37.7	100.0	62.3	37.7	100.0
รวม	152	491	1,155	897	189	2,884	62.3	37.7	100.0	62.3	37.7	100.0	62.3	37.7	100.0
เล็ก	152	472	546	256	79	1,505	77.7	22.3	100.0	40.6	11.6	100.0	40.6	11.6	100.0
กลาง	0	19	506	385	45	955	55.0	45.0	100.0	18.2	14.9	100.0	18.2	14.9	100.0
ใหญ่	0	0	92	182	19	293	31.4	68.6	100.0	3.2	7.0	100.0	3.2	7.0	100.0
ใหญ่พิเศษ	0	0	11	74	46	131	8.4	91.6	100.0	0.4	4.2	100.0	0.4	4.2	100.0
รวม	1	13	33	23	1	71	66.2	33.8	100.0	66.2	33.8	100.0	66.2	33.8	100.0
เล็ก	1	12	21	6	0	40	85.0	15.0	100.0	47.9	8.5	100.0	47.9	8.5	100.0
กลาง	0	1	12	10	1	24	54.2	45.8	100.0	18.3	15.5	100.0	18.3	15.5	100.0
ใหญ่	0	0	0	6	0	6	0.0	100.0	100.0	0.0	8.5	100.0	0.0	8.5	100.0
ใหญ่พิเศษ	0	0	0	1	0	1	0.0	100.0	100.0	0.0	1.4	100.0	0.0	1.4	100.0
อุดหนุนร้อยละ 100	11	49	144	104	33	341	59.8	40.2	100.0	58.2	41.8	100.0	58.2	41.8	100.0
รวม	6	23	78	65	12	184	58.2	41.8	100.0	58.2	41.8	100.0	58.2	41.8	100.0
เล็ก	6	20	16	4	0	46	91.3	8.7	100.0	22.8	2.2	100.0	22.8	2.2	100.0
กลาง	0	3	53	24	2	82	68.3	31.7	100.0	30.4	14.1	100.0	30.4	14.1	100.0
ใหญ่	0	0	9	22	4	35	25.7	74.3	100.0	4.9	14.1	100.0	4.9	14.1	100.0
ใหญ่พิเศษ	0	0	0	15	6	21	0.0	100.0	100.0	0.0	11.4	100.0	0.0	11.4	100.0

ตาราง 17 ผลิตภาพในการให้บริการการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน จำนวนตามประเภทการรับเงินอุดหนุนและขนาดสถานศึกษา ปีการศึกษา 2565 (ต่อ)

การอุดหนุน/ ประเภทโรงเรียน	ความสามารถในการรับนักเรียน											
	จำนวนสถานศึกษา (โรง)			จำนวนตามขนาด (ร้อยละ)			จำนวนตามประเภทโรงเรียน (ร้อยละ)			รวม		
	0.01 - 25	25.01 - 50	50.01 - 75	75.01 - 100	100.01+	0.01 - 75	75.01+	0.01 - 75	75.01+			
รวม	5	26	66	39	21	157	61.8	38.2	100.0	61.8	38.2	100.0
เล็ก	5	24	27	8	4	68	82.4	17.6	100.0	35.7	7.6	100.0
กลาง	0	2	35	19	8	64	57.8	42.2	100.0	23.6	17.2	100.0
ใหญ่	0	0	4	7	5	16	25.0	75.0	100.0	2.5	7.6	100.0
ใหญ่พิเศษ	0	0	0	5	4	9	0.0	100.0	100.0	0.0	5.7	100.0
ไม่รับอุดหนุน	38	60	70	17	7	192	87.5	12.5	100.0	87.4	12.6	100.0
รวม	37	60	70	17	7	191	87.4	12.6	100.0	87.4	12.6	100.0
เล็ก	37	52	35	9	3	136	91.2	8.8	100.0	64.9	6.3	100.0
กลาง	0	8	23	3	3	37	83.8	16.2	100.0	16.2	3.1	100.0
ใหญ่	0	0	11	2	0	13	84.6	15.4	100.0	5.8	1.0	100.0
ใหญ่พิเศษ	0	0	1	3	1	5	20.0	80.0	100.0	0.5	2.1	100.0
รวม	1	0	0	0	0	1	100.0	0.0	100.0	100.0	0.0	100.0
เล็ก	1	0	0	0	0	1	100.0	0.0	100.0	100.0	0.0	100.0
รวม	202	613	1,402	1,041	230	3,488	63.6	36.4	100.0	63.6	36.4	100.0

ที่มา : กลุ่มงานทะเบียน , กลุ่มงานนโยบายและแผน ปรวมผล

2 อัตราส่วนครูต่อนักเรียน

จากข้อมูลจำนวนครูและนักเรียนของสถานศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2565 มีอัตราส่วนของครูต่อนักเรียนในระดับก่อนประถมศึกษา เท่ากับ 1 : 18.75 ระดับประถมศึกษา 1 : 23.36 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 1 : 21.05 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 1 : 21.53 สำหรับสถานศึกษานานาชาติ มีอัตราส่วนของครูต่อนักเรียน เท่ากับ 1 : 7.29 (รายละเอียดปรากฏในตาราง 18)

ตาราง 18 อัตราส่วนครูต่อนักเรียนของสถานศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2565

ประเภท/ระดับ	ครู	นักเรียน	ครูต่อนักเรียน
1. ประเภทสามัญศึกษา	97,781	2,028,669	-
1.1 ก่อนประถมศึกษา	25,363	475,547	1 : 18.75
1.2 ประถมศึกษา	44,493	1,039,417	1 : 23.36
1.3 มัธยมศึกษาตอนต้น	15,598	328,338	1 : 21.05
1.4 มัธยมศึกษาตอนปลาย	8,609	185,367	1 : 21.53
1.5 อื่น ๆ (ไม่ได้ระบุระดับชั้นที่สอน)	3,718	-	
2. ประเภทนานาชาติ	9,104	66,352	1 : 7.29

หมายเหตุ : 1. ข้อมูล ณ 10 มิถุนายน 2565 จากกลุ่มงานทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
2. มีครูบางส่วนไม่ได้ระบุระดับชั้นที่สอน ทำให้อัตราส่วนครูต่อนักเรียนในแต่ละระดับ สูงกว่าความเป็นจริง

3 การเข้าและออกของครูในสถานศึกษาเอกชน

ในแต่ละปีครูสถานศึกษาเอกชนจะมีการเคลื่อนไหวเข้า-ออกเป็นจำนวนมาก สาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากการที่ครูสามารถสอบบรรจุเป็นครูภาครัฐ เนื่องจากมีค่าตอบแทนและสวัสดิการที่สูงกว่า โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 มีจำนวนครูได้รับการถอดถอนหรือลาออกจากโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทสามัญศึกษา จำนวน 16,210 คน คิดเป็นร้อยละ 16.57 ของครูทั้งหมด และได้รับการแต่งตั้งจำนวน 9,271 คน โดยจำนวนที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่ คิดเป็นร้อยละ 9.48 การเคลื่อนไหวเข้า-ออกของครูในแต่ละปีการศึกษา อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนทั้งในด้านของความต่อเนื่องในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงประสบการณ์และความเชี่ยวชาญของครูที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่ ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจึงควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสวัสดิการและพัฒนาครูสถานศึกษาเอกชนอย่างต่อเนื่อง (รายละเอียดปรากฏในตาราง 19)

ตาราง 19 จำนวนการแต่งตั้ง - ถอดถอน ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน
ในระบบ ประเภทสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2562 - 2564

รายการ	แต่งตั้ง (คน)				ถอดถอน (คน)			
	2562	2563	2564	รวม	2562	2563	2564	รวม
ผู้บริหาร	335	569	674	1,578	308	476	766	1,550
ครู	7,387	10,649	9,271	27,307	11,265	13,864	16,210	41,339
บุคลากรทางการศึกษา	671	1,049	772	2,492	647	820	1,523	2,990
รวม	8,393	12,267	10,717	31,377	12,220	15,160	18,499	45,879

ที่มา : กลุ่มงานทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

4 ข้อร้องเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน

มีข้อร้องเรียนต่อสถานศึกษาเอกชน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 จำนวน 482 เรื่อง และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (ข้อมูลตั้งแต่ตุลาคม 2564 - พฤษภาคม 2565) จำนวน 194 เรื่อง โดยปัญหาที่มีการร้องเรียนบ่อย เช่น ค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่น ปัญหาความปลอดภัยในสถานศึกษา การจัดอาหารกลางวันไม่มีคุณภาพ การคุ้มครองสิทธิและสวัสดิการของครูและเจ้าหน้าที่ ปัญหาธรรมาภิบาลและความโปร่งใส ปัญหาการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

2.1.3 ด้านโอกาสและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน

เมื่อพิจารณาสัดส่วนนักเรียนสถานศึกษาในระบบภาครัฐต่อเอกชน พบว่า มีสัดส่วนนักเรียนสถานศึกษาเอกชนอยู่ในระดับต่ำ โดยปัจจุบันอยู่ที่ ร้อยละ 21.67 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปีการศึกษา 2559 ทั้งนี้ มีสัดส่วนนักเรียนสถานศึกษาเอกชนมากที่สุดในระดับก่อนประถมศึกษา รองลงมา คือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม จากการเปลี่ยนแปลงของสัดส่วนนักเรียน พบว่า ในระดับก่อนประถมศึกษา มีสัดส่วนลดลง ขณะที่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น (รายละเอียดปรากฏในตาราง 20)

ตาราง 20 สัดส่วนนักเรียนในระบบ รัฐ : เอกชน ปีการศึกษา 2559 - 2565

ระดับ/ ปีการศึกษา	2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565
ก่อนประถมศึกษา (คน)							
รัฐ	1,121,793	1,221,349	1,203,747	1,135,157	1,106,673	1,093,335	1,705,073
เอกชน	630,665	612,562	611,623	576,577	550,755	523,374	491,182
รัฐ : เอกชน	64 : 36	67 : 33	66 : 36	66 : 34	67 : 33	68 : 32	78 : 22
ประถมศึกษา (คน)							
รัฐ	3,759,586	3,696,866	3,676,161	3,660,151	3,617,211	3,584,094	3,543,706
เอกชน	1,067,184	1,053,910	1,077,721	1,090,056	1,079,059	1,090,325	1,069,069
รัฐ : เอกชน	78 : 22	78 : 22	77 : 23	77 : 23	77 : 23	77 : 23	77 : 23
มัธยมศึกษาตอนต้น (คน)							
รัฐ	1,993,139	1,992,481	1,977,085	1,961,437	1,940,491	1,937,188	1,939,887
เอกชน	320,918	324,872	327,324	336,398	339,881	344,751	340,684
รัฐ : เอกชน	86 : 14	86 : 14	86 : 14	85 : 15	85 : 15	85 : 15	85 : 15
มัธยมศึกษาตอนปลาย (คน)							
รัฐ	1,125,070	1,090,548	1,074,729	1,055,559	1,083,635	1,127,572	1,170,569
เอกชน	161,455	158,116	157,891	161,890	170,824	183,640	194,083
รัฐ : เอกชน	87 : 13	87 : 13	87 : 13	87 : 13	86 : 14	86 : 14	86 : 14
รวมทุกระดับ (คน)							
รัฐ	7,999,588	8,001,244	7,931,722	7,812,304	7,748,010	7,742,189	8,359,235
เอกชน	2,180,222	2,149,460	2,174,559	2,164,921	2,140,519	2,142,090	2,095,018
รัฐ : เอกชน	79 : 21	79 : 21	78 : 22	78 : 22	78 : 22	78 : 22	80 : 20

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ในด้านการดำเนินการของสถานศึกษาเอกชนในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 - 2565 พบว่า มีโรงเรียนเอกชนประเภทในระบบ มีการขอจัดตั้ง จำนวน 286 โรง และปิดกิจการจากการขอเลิกกิจการและการเพิกถอน จำนวน 216 โรง โดยมีการขอจัดตั้งมากกว่าปิดกิจการทั้งสิ้น 70 โรง สำหรับโรงเรียนประเภทนอกระบบ มีการขอจัดตั้ง จำนวน 1,259 โรง และปิดกิจการจากการขอเลิกกิจการและการเพิกถอน จำนวน 2,642 โดยมีการปิดกิจการมากกว่าจัดตั้ง จำนวน 1,383 โรง (จำนวนสถานศึกษาเอกชนที่ปิดกิจการมีเพิ่มขึ้นมาก ในปี 2562 - 2564 เนื่องจากมีการสำรวจการดำเนินกิจการของสถานศึกษาเอกชนทั่วประเทศ และพบว่าโรงเรียนประเภทนอกระบบไม่ได้มีการดำเนินกิจการแล้ว จึงได้มีการดำเนินการเพิกถอนกิจการ)

จากจำนวนโรงเรียนเอกชนประเภทในระบบที่มีการขอจัดตั้งมากกว่าที่ปิดกิจการในช่วงที่ผ่านมา และจำนวนนักเรียนสถานศึกษาเอกชนที่ลดลง อาจสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มของสถานศึกษาเอกชนในระยะต่อไปที่จะมีขนาดลดลง (รายละเอียดปรากฏในตาราง 21)

ตาราง 21 จำนวนการจัดตั้งและเลิกกิจการของสถานศึกษาเอกชน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 - 2565

ระบบและประเภท	จัดตั้ง	ปิดกิจการ			เพิ่มขึ้น/ลดลง
		เลิกกิจการ	เพิกถอน	รวม	
การศึกษาในระบบโรงเรียน	286	184	32	216	70
- สามัญศึกษา	223	175	28	203	20
- นานาชาติ	63	9	4	13	50
ศึกษานอกระบบโรงเรียน	1,259	994	1,648	2,642	-1,383
- สอนศาสนา	6	4	7	11	-5
- ศิลปะและกีฬา	119	58	130	188	-69
- วิชาชีพ	519	488	1,106	1,594	-1,075
- กวดวิชา	351	406	394	800	-449
- เสริมสร้างทักษะชีวิต	164	27	11	38	126
- ปอเนาะ	57	11	-	11	46
- ตาดีกา	43	-	-	-	43
รวมสถานศึกษาเอกชน	1,545	1,178	1,680	2,858	-1,313

ที่มา : กลุ่มงานทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

อุปสรรคต่อการขยายบทบาทการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษาที่สำคัญคือ การที่หน่วยงานภาครัฐและสังคมยังขาดความเข้าใจถึงบทบาทและความสำคัญของการศึกษาเอกชน ทำให้การศึกษาเอกชนถูกมองว่าเป็นเพียงธุรกิจที่แสวงหากำไรประเภทหนึ่ง รวมถึงการที่รัฐให้ความสำคัญค่อนข้างน้อยกับการแข่งขันในระบบการศึกษา กรอบแนวคิดดังกล่าวส่งผลให้นักเรียน ครู และสถานศึกษาเอกชน ได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับสถานศึกษาของรัฐ นอกจากนี้ การลดลงของประชากรวัยเรียนก็ส่งผลกระทบต่อความคึกคักในการลงทุนจัดการศึกษา และเป็นสาเหตุหนึ่งที่น่าไปสู่การเลิกกิจการของสถานศึกษาเอกชน

2.1.4 การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนในช่วงที่ผ่านมา

1 การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รัฐให้การอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา (ระดับก่อนประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6) ในรูปของเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายบุคคล ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2545 และให้การอุดหนุนอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2560 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบหลักการการอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา อุดหนุนเพิ่มในส่วนเงินสมทบเป็นเงินเดือนครู โดยระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา เพิ่มขึ้น 360 บาทต่อคนต่อปี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย เพิ่มขึ้น 450 บาทต่อคนต่อปี และเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2565 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้มีการปรับเพิ่มเงินอุดหนุนรายหัวตามความจำเป็นพื้นฐาน เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้เรียน และเพิ่มศักยภาพสถานศึกษาในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในลักษณะงบประมาณผูกพันต่อเนื่อง 4 ปี โดยเป็นการทยอยปรับเพิ่มขึ้นในลักษณะขั้นบันไดต่อเนื่อง 4 ปี (พ.ศ. 2566 - พ.ศ. 2569) ทั้งนี้ ครอบคลุมการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายการจัดการศึกษาของภาครัฐแล้ว การอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายบุคคลให้แก่โรงเรียนสถานศึกษาเอกชนยังเป็นอัตราที่ต่ำซึ่งค่าใช้จ่ายดังกล่าวยังไม่สะท้อนต้นทุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้อย่างแท้จริง ทั้งยังไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนในสถานศึกษาที่รับเงินอุดหนุนรายบุคคลที่มีความพร้อมร่วมระดมทรัพยากรเพิ่มเติมเพื่อการศึกษาที่มีคุณภาพสูงกว่ามาตรฐานขั้นต้นได้รับเงินอุดหนุนรายบุคคลโดยมีการจำกัดเพดานค่าธรรมเนียมการศึกษาไว้ไม่เกินอัตราค่าใช้จ่ายนักเรียนภาครัฐ

2 การอุดหนุนเป็นค่าอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนสถานศึกษาเอกชน

ปัจจุบันมีนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาและระดับประถมศึกษาที่ได้รับการอุดหนุนเป็นค่าอาหารกลางวัน โดยรัฐจัดสรรงบประมาณอุดหนุนเป็นค่าอาหารกลางวันให้เฉพาะนักเรียนในโรงเรียนเอกชนการกุศลทุกคน สำหรับโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาให้เฉพาะนักเรียนที่ประสบภาวะทุพโภชนาการและนักเรียนยากจน ซึ่งหลักการดังกล่าวมีความเชื่อมโยงกับการอุดหนุนเป็นค่าอาหารกลางวันนักเรียนในสถานศึกษาของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับการอุดหนุนเป็นค่าอาหารกลางวันทุกคน โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้จัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักการการอุดหนุนโครงการอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนที่รับเงินอุดหนุนรายบุคคลทุกคน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 เป็นต้นไป ซึ่งภาครัฐมีความเห็นว่า สถานศึกษาเอกชนเป็นทางเลือกที่มีศักยภาพและมีรายได้เพียงพอที่จะสนับสนุนค่าใช้จ่ายดังกล่าว จึงขอให้กระทรวงศึกษาธิการทบทวนแนวทางการดำเนินโครงการอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนสถานศึกษาเอกชนอีกครั้ง โดยขณะนี้สำนักงานอยู่ระหว่างจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการขอรับเงินอุดหนุนเป็นค่าอาหารกลางวันเพื่อความเสมอภาคและลดความเหลื่อมล้ำเสนอต่อคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2564 เห็นชอบการปรับค่าอาหารกลางวันของเด็กนักเรียนให้สอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจ ค่าใช้จ่าย และค่าวัตถุดิบอาหารที่มีราคาสูงขึ้น โดยให้ปรับอัตราค่าอาหารกลางวันของนักเรียนทุกคน ตั้งแต่เด็กเล็ก - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากเดิม 20 บาท เป็นอัตรา 21 บาท/คน/วัน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้ปรับเพิ่มการเสนอขอจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ให้สถานศึกษาบริหารจัดการโครงการอาหารกลางวันสำหรับเด็กนักเรียนโดยคำนึงถึงปริมาณและคุณค่าทางโภชนาการในการประกอบอาหารกลางวันให้มีคุณภาพ ความคุ้มค่า และเกิดประสิทธิผลสูงสุด

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2565 อนุมัติให้ปรับเพิ่มค่าอาหารกลางวันให้แก่ นักเรียนระดับชั้นก่อนประถมศึกษาถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในอัตราตามขนาดของสถานศึกษา แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 1 - 40 คน ได้รับเงินค่าอาหารกลางวัน 36 บาท/คน/วัน
- โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 41 - 100 คน ได้รับเงินค่าอาหารกลางวัน 27 บาท/คน/วัน
- โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 101 - 120 คน ได้รับเงินค่าอาหารกลางวัน 24 บาท/คน/วัน
- โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 คนขึ้นไป ได้รับเงินค่าอาหารกลางวัน 22 บาท/คน/วัน

เริ่มจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นค่าอาหารกลางวัน ตั้งแต่วันที่ 3 มกราคม 2566 ในภาคเรียนที่ 2/2565

เป็นต้นไป

3 การสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ

ปัจจุบันการสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการในสถานศึกษาให้การอุดหนุนในส่วนของเงินตอบแทนพิเศษครูที่สอนนักเรียนพิการ สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการของนักเรียนพิการและค่าจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนพิการในโรงเรียนการศึกษาพิเศษและโรงเรียนเรียนรวม โดยที่ผ่านมามีการให้เงินอุดหนุนค่าจัดการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ มีอัตราต่ำกว่าที่นักเรียนภาครัฐได้รับ โดยการอุดหนุนในส่วนของเงินสมทบเป็นเงินเดือนครู คำนวณโดยใช้สัดส่วนครูต่อนักเรียนเท่ากับในสถานศึกษาทั่วไป คือ 1 : 25 และ 1 : 20 ในขณะที่ตามเกณฑ์มาตรฐานอัตรากำลังข้าราชการครูในโรงเรียนสอนคนพิการ กำหนดสัดส่วนครูต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน ทางร่างกาย เท่ากับ 1 : 5 บกพร่องทางสติปัญญา เท่ากับ 1 : 4 ออทิสติก เท่ากับ 1 : 3 ส่งผลให้สถานศึกษาต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายด้านเงินเดือนครูค่อนข้างสูง และสถานศึกษายังขาดแคลนงบประมาณเพื่อสนับสนุนสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในสถานศึกษา เพื่อสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับผู้เรียน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานและโอกาสในการพัฒนาสมรรถนะของนักเรียนพิการ ให้สามารถพึ่งตนเองได้และดำรงชีวิตได้อย่างมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ รวมทั้งเพื่อให้การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการในสถานศึกษาเอกชนมีคุณภาพ ไม่เป็นภาระแก่ผู้เรียน ผู้ปกครอง และสถานศึกษาที่ดูแลนักเรียนพิการจนเกินไป

คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2565 เห็นชอบให้ปรับเพิ่มอัตราเงินอุดหนุนในส่วนของอุดหนุนสมทบเงินเดือนครูและอุดหนุนสมทบเงินเดือนผู้ช่วยครูในสถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนพิการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจะจัดสรรงบประมาณสำหรับอุดหนุนค่าใช้จ่ายอัตราใหม่ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

4 การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาด้านอื่น ๆ

ให้การอุดหนุนโครงการอาหารเสริม (นม) สำหรับนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา และระดับประถมศึกษา เพื่อเสริมสร้างสุขภาพแก่นักเรียน อุดหนุนค่าก่อสร้างและปรับปรุงโรงเรียนเอกชน การกุศล โรงเรียนในโครงการตามพระราชดำริฯ เพื่อเสริมสร้างโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้เรียน การอุดหนุนเป็นกรณีพิเศษแก่โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัยและโรงเรียนวังไกลกังวล รวมทั้งส่งเสริมการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมสำหรับสถานศึกษาพื้นที่ห่างไกลและสถานศึกษาที่มีความต้องการจำเป็น

5 การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ให้การอุดหนุนการจัดการศึกษาที่เป็นอัตลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมในพื้นที่ แก่ศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา : 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้) สถาบันศึกษาปอเนาะ (3 จังหวัดชายแดนภาคใต้) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามควบคู่วิชาสามัญในระบบสำหรับครูผู้สอนศาสนา และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามนอกระบบที่สอนศาสนาอย่างเดียว (ประเภทโรงเรียนนอกระบบ) นอกจากนี้ ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อเสริมสร้างคุณภาพและโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้เรียนโดยอุดหนุนค่าจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนโรงเรียนประเภทสามัญศึกษาทั่วไป จากประมาณ ร้อยละ 70 เป็นประมาณ ร้อยละ 85 เมื่อเทียบกับการอุดหนุนนักเรียนภาครัฐ และให้การอุดหนุนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่ครู โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในลักษณะของเงินเสี่ยงภัย เพื่อแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่

6 การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนผ่านการให้กู้ยืมของกองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบ

กองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบ ได้ดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนโดยให้โรงเรียนเอกชนในระบบสามารถกู้ยืมเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำและคงที่ (ร้อยละ 4) และให้โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่เปิดสอนวิชาศาสนาควบคู่วิชาสามัญใน 14 จังหวัดภาคใต้ยืมเงินโดยไม่มีดอกเบี้ย เพื่อนำไปก่อสร้าง ซ่อมแซม ซื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ในช่วงปี 2560 - 2566 กองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบได้ให้กู้ยืมเงินแก่สถานศึกษาเอกชน จำนวน 532 โรง วงเงินรวมทั้งสิ้น 1,450,998,210 บาท (รายละเอียดปรากฏในตาราง 22)

ตาราง 22 การให้กู้ยืมเงินของกองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบ ปี 2560 - 2566

ปีงบประมาณ	จำนวน (ราย)			วงเงิน (บาท)		
	กู้	ยืม	รวม	กู้	ยืม	รวม
2560	9	1	10	102,973,000	12,000,000	114,973,000
2561	3	0	3	51,669,000	-	51,669,000
2562	14	1	15	195,283,990	2,255,000	197,538,990
2563	127	14	141	172,940,000	13,300,000	186,240,000
2564	221	41	262	474,212,220	112,000,000	586,212,220
2565	49	24	73	149,580,000	72,000,000	221,580,000
2566	22	6	28	80,475,000	12,310,000	92,785,000
รวม	445	87	532	1,227,133,210	223,865,000	1,450,998,210

ที่มา : กองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ข้อมูล ณ 16 มกราคม 2566

โดยในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบได้กำหนดมาตรการเสริมสภาพคล่องทางการเงินในการบริหารจัดการสถานศึกษาเอกชน โดยได้จัดทำประกาศเงินกู้ยืมเงินยืม (COVID - 19/ภัยพิบัติ) ในปี พ.ศ. 2564 - 2565 ดังต่อไปนี้

(1) ให้สถานศึกษาเอกชนในระบบกู้ยืมเงิน/ยืมเงินจากกองทุน โรงเรียนไม่เกิน 3,000,000 บาท ผ่อนชำระหนี้ระยะเวลาสูงสุด 6 ปี เพื่อเสริมสภาพคล่องทางการเงินในการบริหารกิจการ

(2) กำหนดมาตรการผ่อนผันการชำระหนี้เงินกู้ยืมและเงินยืมให้แก่สถานศึกษาเอกชนที่เป็นลูกหนี้รายเดิมซึ่งประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน

(3) กำหนดมาตรการลดอัตราดอกเบี้ยให้กับสถานศึกษาเอกชน จากร้อยละ 4 เป็นร้อยละ 2 ต่อปี เป็นระยะเวลา 3 ปี (1 มิถุนายน 2565 ถึง 31 พฤษภาคม 2568) เฉพาะเงินกู้เพื่อนำไปก่อสร้างฯ ซ่อมแซมอาคารเรียน อาคารประกอบ จัดซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอนตามหลักสูตรและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน

(4) ปรับปรุงแก้ไขประกาศการดำเนินงานของกองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การกู้ยืมเงิน จาก “เปิดทำการสอนเพียง 1 ระดับ ต้องมีจำนวนนักเรียนไม่ต่ำกว่า 120 คน” เป็น “เปิดทำการสอนเพียง 1 ระดับให้มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่า 60 คน” และแก้ไขจาก “เปิดทำการสอน 2 ระดับขึ้นไป ต้องมีจำนวนนักเรียนไม่ต่ำกว่า 180 คน” เป็น “เปิดทำการสอน 2 ระดับขึ้นไป ต้องมีจำนวนนักเรียนรวมกันไม่น้อยกว่า 120 คน”

7 การติดตามเด็กตกหล่นและเด็กออกกลางคันให้เข้าสู่ระบบการศึกษา

ดำเนินการติดตามค้นหาเด็กตกหล่นและเด็กออกกลางคันให้กลับเข้าสู่ระบบการศึกษา เพื่อสร้างโอกาสให้กับผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม พบว่าสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีเด็กที่ต้องติดตามและค้นหาจำนวนทั้งสิ้น 10,783 คน (ข้อมูลเปรียบเทียบของนักเรียน ณ วันที่ 25 มิถุนายน 2564 กับ 10 พฤศจิกายน 2564) ผลการติดตามปรากฏดังนี้ (รายละเอียดปรากฏในตาราง 23)

ตาราง 23 ผลการติดตามค้นหาเด็กตกหล่นและเด็กออกกลางคัน ปีการศึกษา 2564

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียนที่ต้องติดตาม	ติดตามพบตัวแล้ว ร้อยละ 100		ติดตามแล้ว ไม่พบตัว	กำลังติดตาม	ร้อยละของนักเรียนที่กลับเข้าสู่ระบบการศึกษา	จำนวนร้อยละของนักเรียนที่กลับเข้าสู่ระบบการศึกษา - ก่อนประถมศึกษา - การศึกษามัธยมศึกษา - มัธยมศึกษา
		กลับเข้าสู่ระบบการศึกษา	ไม่กลับเข้าสู่ระบบการศึกษา	ร้อยละ 0	ร้อยละ 0		
อนุบาล 1	2,575	1,790	785	0	0	69.51	นักเรียนในระดับชั้นก่อนประถมศึกษา (อายุ 3 - 5 ปี) ที่กลับเข้าสู่ระบบ จำนวน 3,655 คน คิดเป็นร้อยละ 69.33
อนุบาล 2	1,630	1,110	520	0	0	68.10	
อนุบาล 3	1,067	755	312	0	0	70.76	
รวม	5,272	3,655	1,617	0	0	69.33	
ประถมศึกษาปีที่ 1	576	424	152	0	0	73.61	นักเรียนในการศึกษามัธยมศึกษา (อายุ 6-14 ปี) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กลับเข้าสู่ระบบ จำนวน 2,947 คน คิดเป็นร้อยละ 72.27
ประถมศึกษาปีที่ 2	483	371	112	0	0	76.81	
ประถมศึกษาปีที่ 3	439	354	85	0	0	80.64	
ประถมศึกษาปีที่ 4	383	294	89	0	0	76.76	
ประถมศึกษาปีที่ 5	372	292	80	0	0	78.49	
ประถมศึกษาปีที่ 6	297	215	82	0	0	72.39	
รวม	2,550	1,950	600	0	0	76.47	
มัธยมศึกษาปีที่ 1	499	367	132	0	0	73.55	นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (อายุ 15-17 ปี) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่กลับเข้าสู่ระบบ จำนวน 1,001 คน คิดเป็นร้อยละ 69.85
มัธยมศึกษาปีที่ 2	507	323	184	0	0	63.71	
มัธยมศึกษาปีที่ 3	522	307	215	0	0	58.81	
รวม	1,528	997	531	0	0	65.25	
มัธยมศึกษาปีที่ 4	616	428	188	0	0	69.48	นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (อายุ 15-17 ปี) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่กลับเข้าสู่ระบบ จำนวน 1,001 คน คิดเป็นร้อยละ 69.85
มัธยมศึกษาปีที่ 5	496	347	149	0	0	69.96	
มัธยมศึกษาปีที่ 6	321	226	95	0	0	70.40	
รวม	1,433	1,001	432	0	0	69.85	
รวมทุกระดับ	10,783	7,603	3,180	0	0	กลับเข้าสู่ระบบการศึกษาทั้งหมด ร้อยละ 70.51	

ที่มา : ข้อมูล ณ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2565 กลุ่มงานนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ข้อมูลจากตารางข้างต้น แสดงผลการติดตามค้นหาเด็กตกหล่นและเด็กออกกลางคันในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 10,783 ราย (ข้อมูล ณ 31 ตุลาคม 2565) ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนในระดับชั้นต่างๆ ดังนี้

- ระดับชั้นก่อนประถมศึกษา จำนวน 5,272 คน
- ระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 2,550 คน
- ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1,528 คน

(จำนวนนักเรียนในการศึกษาภาคบังคับ อายุ 6 - 14 ปี ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น รวมทั้งสิ้น 2,947 คน)

- ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1,433 คน
- โดยร้อยละผลการดำเนินงาน ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2565 สรุปได้ ดังนี้
- นักเรียนที่ติดตามพบตัว จำนวน 10,783 คน (ร้อยละ 100)
 - นักเรียนที่ติดตามไม่พบตัว จำนวน 0 คน (ร้อยละ 0)
 - นักเรียนที่กำลังติดตาม จำนวน 0 คน (ร้อยละ 0)

ทั้งนี้ นักเรียนที่ติดตามพบตัวและกลับเข้าสู่ระบบการศึกษาแล้ว จำนวน 7,603 คน (ร้อยละ 70.51) มีรายละเอียดผลการดำเนินงาน แบ่งเป็นช่วงระดับของระบบการศึกษาได้ ดังนี้

- นักเรียนในระดับก่อนประถมศึกษา (อายุ 3 - 5 ปี) จำนวน 3,655 คน (ร้อยละ 69.33)
- นักเรียนในการศึกษาภาคบังคับ (อายุ 6-14 ปี) จำนวน 2,947 คน (ร้อยละ 72.2)
- นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1,001 คน (ร้อยละ 69.85)

8 การจัดสรรเงินอุดหนุนปัจจัยพื้นฐานนักเรียนยากจน

ความพร้อมทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เด็กแต่ละคนได้เข้าถึงโอกาสทางการศึกษาไม่เท่ากัน แม้รัฐจะอุดหนุนค่าเทอมให้แก่เด็กในทุกช่วงวัย แต่ก็ยังมีค่าใช้จ่ายอื่น เช่น ค่าเดินทาง ค่าอาหาร ค่าอุปกรณ์การเรียน ที่ถือเป็นภาระที่ทำให้หลายครอบครัวไม่สามารถส่งลูกเรียนได้ เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาและบรรเทาอุปสรรคการมาเรียน นอกเหนือจากค่าธรรมเนียมการศึกษา เป็นการช่วยลดความเหลื่อมล้ำที่ต้นทาง ปกป้องเด็กไทย ไม่ให้หลุดจากระบบการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้บันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับสำนักงานกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) จัดสรรเงินอุดหนุนแบบมีเงื่อนไขให้แก่นักเรียนกลุ่มยากจนพิเศษในสถานศึกษาเอกชน

ในปีการศึกษา 2565 มีนักเรียนสถานศึกษาเอกชนผ่านการรับรองข้อมูลนักเรียนยากจนพิเศษ ได้รับทุนการศึกษาในอัตรา 3,000 บาทต่อคนต่อปี จำนวน 5,410 คน (ข้อมูลปีการศึกษา 1/2565) โดยมีเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนยากจนพิเศษแบบมีเงื่อนไขด้วยวิธีการวัดรายได้ทางอ้อม Proxy Mean Test : PMT การคัดกรองนักเรียนยากจนประเมินจาก 1) รายได้เฉลี่ยสมาชิกครัวเรือนไม่เกิน 3,000 บาท/คน/เดือน 2) มีภาระพึ่งพิง เช่น คนพิการ ผู้สูงอายุ สภายานพาหนะ ที่ดินทำการเกษตร แหล่งไฟฟ้าหลักที่อยู่อาศัย ของใช้ในครัวเรือน เป็นต้น โดยครูจากสถานศึกษาทั่วประเทศจะเป็นผู้ลงพื้นที่เพื่อเยี่ยมบ้านนักเรียน ข้อมูลทั้งสองประเภทยังจะถูกประมวลผลด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อหาคะแนนความยากจนของนักเรียนแต่ละคน ดังนี้ (รายละเอียดปรากฏในตาราง 24)

ตาราง 24 จำนวนนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ที่ผ่านการรับรองข้อมูลนักเรียนยากจนพิเศษจากกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) ปีการศึกษา 1/2565

ประเภทโรงเรียน	จำนวน (โรงเรียน)	ประเภทศึกษา (คน)						มัธยมศึกษาตอนต้น (คน)			รวม (คน)
		ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ม.1	ม.2	ม.3	
1. โรงเรียนทั่วไป (อุดหนุน 70 %)	2	-	-	-	-	-	3	13	12	3	31
1) สามัญทั่วไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2) สอนศาสนาอิสลาม ควบคู่วิชาสามัญ	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3) นานาชาติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. โรงเรียนการกุศล	65	504	519	607	608	658	667	648	609	559	5,376
1) ในพระราชูปถัมภ์ฯ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2) การกุศลของวัด	25	200	212	241	229	242	243	334	279	221	2,201
3) การศึกษาสงเคราะห์	23	167	155	215	209	243	265	129	169	176	1,728
4) สอนศาสนาอิสลาม ควบคู่วิชาสามัญ	16	136	152	150	170	173	159	185	161	162	1,448
5) การศึกษาพิเศษ	1	1		1	-	-	-	-	-	-	2
รวมทั้งสิ้น	67	504	519	607	608	658	670	661	621	562	5,410

ที่มา : กลุ่มงานทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ข้อมูล ณ 28 กุมภาพันธ์ 2566

2.1.5 ด้านระบบการบริหารจัดการในการกำกับดูแลและส่งเสริมการศึกษาเอกชน

บทบาทในการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนที่ผ่านมาให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลในโครงการที่เป็นลักษณะของการอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเป็นหลัก จนกลายเป็นกรอบแนวคิดและกระบวนการทำงานของบุคลากรในหน่วยงานเป็นส่วนใหญ่ และส่งผลให้บทบาทของการกำกับดูแลทั้งในด้านนโยบายและด้านการส่งเสริมสนับสนุน เพื่อสร้างและกำกับระบบของการจัดการศึกษาเอกชนให้มีประสิทธิภาพและเกิดการแข่งขันในเชิงคุณภาพ ไม่ได้รับการผลักดันให้เกิดขึ้นเท่าที่ควรจะเป็น อย่างไรก็ตามสำนักงานเริ่มให้ความสำคัญกับบทบาทการกำกับดูแลส่งเสริม (Regulator) มากขึ้น โดยมีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1 การกำกับดูแลส่งเสริมการจัดการศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19)

- (1) จัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจช่วยเหลือโรงเรียนเอกชน “ฝ่าวิกฤตโควิด 19”
- (2) พิจารณาสถานการณ์ร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข เพื่อจัดทำแนวทางการจัดการศึกษา
- (3) ร่วมหารือกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเอกชนตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ
- (4) จัดทำแนวทางการบริหารจัดการสำหรับสถานศึกษาเอกชนเพื่อป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาด
- (5) ร่วมมือกับภาคเอกชนในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในรูปแบบ “ศูนย์การเรียนรู้ด้วยระบบดิจิทัล สข.” ให้บริการรูปแบบ เนื้อหาการจัดการเรียนการสอนโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย
- (6) บริการสายด่วน 1693 รองรับข้อซักถาม และให้ข้อมูลต่าง ๆ ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาด
- (7) กำชับสถานศึกษาให้ปฏิบัติตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุข (สธ.) และศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (ศบค.) อย่างใกล้ชิด และการเปิด-ปิดสถานศึกษาในกรณีที่จำเป็น รวมถึงปฏิบัติตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ และปฏิบัติตามประกาศของจังหวัดแต่ละจังหวัด โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของนักเรียนและบุคลากรเป็นสำคัญ กรณีมีปัญหาให้รายงานต่อหน่วยงานต้นสังกัดโดยด่วน
- (8) จัดทำมาตรการเสริมสภาพคล่องทางการเงินในการบริหารจัดการสถานศึกษาจากกองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบ
- (9) ปรับหลักเกณฑ์ของเงินอุดหนุนค่ากิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ได้
- (10) ดำเนินการให้ความช่วยเหลือบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อช่วยบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ปกครอง เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 โดยสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ปกครอง จำนวน 2,000 บาท/นักเรียน 1 คน

2 การปรับเปลี่ยนสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลให้ครูสถานศึกษาเอกชน

เพิ่มเพดานการเบิกเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลของผู้อำนวยการ ครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน จากไม่เกินคนละ 100,000 บาทต่อคนต่อปี เป็น 150,000 บาท ต่อคนต่อปี เพื่อแก้ไขปัญหาและบรรเทาความเดือดร้อนจากการที่สวัสดิการค่ารักษาพยาบาลไม่เพียงพอ โดยเริ่มเบิกจ่ายตามเพดานค่ารักษาพยาบาลใหม่ได้ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2563

3 การกำกับดูแลส่งเสริมการดำเนินงานกิจการของสถานศึกษาเอกชนและการจัดการข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาเอกชน

(1) แก้ปัญหาสถานศึกษาเอกชนมีสาขาโดยออกระเบียบว่าด้วยการขออนุญาตและการอนุญาตจัดตั้งสาขาของโรงเรียนเอกชนในระบบ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2563

(2) การให้สถานศึกษามีอำนาจอนุญาตพาเด็กไปนอกสถานศึกษาได้เองโดยออกระเบียบว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2563

(3) ออกระเบียบว่าด้วยการการเปิดสถานศึกษาบังคับใช้กับสถานศึกษาเอกชนเป็นการเฉพาะเพื่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการ

(4) ออกระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนว่าด้วยคุณสมบัติหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งผู้จัดการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2563 เพื่อป้องกันมิให้คนที่เคยถูกลงโทษไล่ออกมาเป็นผู้จัดการในสถานศึกษาเอกชน

(5) จัดการ Big Data โดยดำเนินการแก้ไขปัญหาการจัดการข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาเอกชนที่ไม่เป็นปัจจุบันหรือไม่มีข้อมูล ทั้งในส่วนของไปจัดตั้งโรงเรียน ทรานสคริปต์ รายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.3) โรงเรียนในระบบประเภทสามัญศึกษารายงานผู้สำเร็จการศึกษา (รณช.) โรงเรียนในระบบประเภทนานาชาติ แบบรายงานการออกประกาศนียบัตร รณช. การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชน (SAR) ทั้งโรงเรียนในระบบและนอกระบบ การแก้ไขปัญหาความไม่ชัดเจนของการส่งมอบเอกสารสถานศึกษาเล็กกิจการ การออกระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนว่าด้วยการเก็บรักษาเอกสารหลักฐานทางการศึกษาของโรงเรียนในระบบ พ.ศ. 2563 และดำเนินการเกี่ยวกับสถานศึกษาในกรณีไม่ประกอบกิจการ

(6) พัฒนาและปรับปรุงระบบสารสนเทศของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ที่สำคัญ โดยมีการปรับเปลี่ยนวิธีการใช้งานระบบสารสนเทศของ สช. แบบ Login User เดียว ผ่านระบบ Single Sign-On สช. (SSO) ซึ่งสามารถใช้งานได้ตามสิทธิ์ที่มี คือ ระบบงานทะเบียน สำหรับโรงเรียนเอกชน (REGIS) ระบบบริหารจัดการเงินอุดหนุน (PSIS) ศูนย์บริการการศึกษาเอกชนออนไลน์ (PESO) ระบบยื่นเรื่องออนไลน์ (ORSS) ระบบจัดการข้อมูลชาวต่างประเทศในโรงเรียนเอกชน

(PFS) ระบบจัดการเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (EDMS) ระบบศูนย์กลางการบูรณาการข้อมูลทะเบียนโรงเรียน และประวัติผู้เรียน ครู บุคลากรโรงเรียนเอกชน (PEDC) ระบบสารสนเทศสอนศาสนาอิสลามเอกชน (PEIS) ระบบบริหารงานบุคคลภายใน สช. (HROPEC) ระบบสารสนเทศด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชน (E-SAR) ระบบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ (EVAL) ระบบแบบสอบถามออนไลน์ (SURVEY) ระบบรับ-ส่ง หนังสือราชการอิเล็กทรอนิกส์ (E-DOC) ทั้งนี้ ระบบงานทะเบียนสำหรับโรงเรียนเอกชน (REGIS) ให้บริการระบบบริหารจัดการข้อมูลโรงเรียน หลักสูตร วัตถุประสงค์ การจัดการเรียน ตารางสอน และจัดเก็บ ข้อมูลรายบุคคลของนักเรียน ครู บุคลากรของโรงเรียนในระบบ ประเภทสามัญศึกษาและนานาชาติ ระบบศูนย์กลางการบูรณาการข้อมูลทะเบียนโรงเรียนและประวัติผู้เรียน ครู บุคลากรโรงเรียนเอกชน (PEDC) ให้บริการจัดเก็บข้อมูลแบบรายงานแสดงกิจการและการประเมินตนเองของโรงเรียนนอกระบบ อีกทั้ง สามารถประมวลผลและออกรายงานข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในรูปแบบภาพรวมได้

(7) จากการปรับเปลี่ยนการทำงานสู่รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์และการให้บริการประชาชน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้เล็งเห็นความสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนา ระบบราชการ 4.0 ด้วยนวัตกรรม และการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นกลไกหลักในการอำนวยความสะดวก และลดภาระแก่ประชาชน (การไม่เรียกสำเนาเอกสารที่ทางราชการออกให้จากประชาชน) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 จึงได้พัฒนาศูนย์บริการการศึกษาเอกชนออนไลน์ (PESO) เพื่อให้บริการเจ้าหน้าที่สำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด/ อำเภอ สถานศึกษาเอกชนและประชาชนทั่วไป ให้สามารถยื่นคำขอยื่นเรื่องออนไลน์ ผ่านระบบยื่นเรื่องออนไลน์ (ORSS) และระบบจัดการข้อมูลชาวต่างประเทศในโรงเรียนเอกชน (PFS) โดยระบบยื่นเรื่องออนไลน์ (ORSS) มีงานบริการทั้งหมด 51 งานบริการ เปิดให้ใช้งานแล้ว 31 งานบริการ อาทิ การขอใช้ชื่อหรือ เปลี่ยนแปลงชื่อโรงเรียน การยื่นรายงานการแต่งตั้ง-ถอดถอนผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ผู้จัดการ ครูและบุคลากรทางการศึกษา การยื่นแต่งตั้ง-ถอดถอนนายทะเบียนโรงเรียน การจัดทำและจัดส่งแบบรายงาน ผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.3) ของโรงเรียนในระบบประเภทสามัญศึกษา และการจัดทำและจัดส่งแบบรายงาน ผู้สำเร็จการศึกษา (รณช.) ของโรงเรียนในระบบประเภทนานาชาติ การขอรับสนับสนุนครูอาสาสมัครจีน เป็นต้น ระบบจัดการข้อมูลชาวต่างประเทศในโรงเรียนเอกชน (PFS) ให้บริการการยื่นเรื่องออนไลน์เกี่ยวกับนักเรียน ครู ผู้สอน บุคลากรชาวต่างประเทศ อาทิ การขอความเห็นชอบ/การรับ การรับรอง/การจำหน่ายนักเรียน ต่างประเทศ การเห็นชอบ/การรายงานการแต่งตั้ง/การถอดถอน/การรับรองครู บุคลากรต่างประเทศ ทั้งโรงเรียนในระบบและนอกระบบ เป็นต้น

โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ได้เปิดให้บริการกับโรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทสามัญศึกษา และนานาชาติ เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2565 และสำหรับอีก 20 งานบริการ จะเปิดให้ใช้งานภายใน ปีงบประมาณ 2566 ในลำดับถัดไป

4 พัฒนาเครือข่ายการจัดการศึกษาเอกชน

มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนเอกชนและคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนเอกชนนอกระบบระดับจังหวัดทุกจังหวัด เพื่อให้การจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบได้รับการแก้ไขปัญหาและพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมมากขึ้น

2.2 สรุปผลการพัฒนาการศึกษาเอกชนในภาพรวม

2.2.1 ด้านปริมาณ

- จำนวนผู้เรียนในสถานศึกษาเอกชนมีแนวโน้มลดลง และจำนวนสถานศึกษาก็มีแนวโน้มลดลงเช่นกัน
- ส่วนแบ่งตลาดบริการการศึกษาระหว่างรัฐและเอกชนเท่ากับ 80 : 20 แม้ว่าเวลาผ่านมามากกว่า 3 ทศวรรษ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะรัฐเป็นผู้ให้บริการหลักในตลาด ประกอบกับนโยบายเรียนฟรี โครงการอาหารเสริม (นม) โครงการอาหารกลางวัน นอกจากนี้ กฎ กติกา ระเบียบที่ปฏิบัติระหว่างรัฐและเอกชนอย่างไม่เป็นธรรม รวมทั้งการเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ที่ผู้ให้บริการสามารถผลักภาระให้กับผู้เรียน ตลอดจนการดำเนินบทบาทของรัฐในฐานะผู้กำกับและในฐานะผู้ให้บริการไปพร้อมกัน โดยให้ความสำคัญกับการเป็นผู้ให้บริการและละเลยบทบาทการทำหน้าที่เป็นผู้กำกับนโยบาย คุณภาพมาตรฐาน
- โครงสร้างประชากรวัยเรียนที่ลดลงมาตลอด 3 ทศวรรษ และยังคงลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วง 2 ทศวรรษต่อจากนี้
- สถานภาพของตลาดบริการการศึกษายังคงสภาพของตลาดที่มีผู้ให้บริการมากกว่าผู้ซื้อบริการมานานกว่า 3 ทศวรรษ โดยที่ภาครัฐก็รับรู้มานาน แต่ก็ยังปล่อยให้สภาพเช่นนี้ดำเนินต่อไป ในขณะที่ภาคเอกชนต้องทยอยล้มเลิกกิจการเป็นระยะ

2.2.2 ด้านคุณภาพ

- ผลคะแนน PISA มีอันดับที่ลดลงมาตลอด และมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ OECD ไม่ว่าจะจะเป็นด้านการอ่าน ด้านวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
- ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (การอ่านออกเสียง การอ่านรู้เรื่อง) พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาเอกชนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงปีการศึกษา 2561 ถึงปีการศึกษา 2565
- ความสามารถด้านภาษา ด้านคำนวณ และด้านเหตุผล (คะแนน NT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผู้เรียนในสถานศึกษาเอกชนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ และมีเพียง

ความสามารถด้านภาษาและเหตุผลที่มีคะแนนเฉลี่ยเกิน 50 คะแนนขึ้นไป (แต่ก็เกินไปไม่มาก) ส่วนด้านคำนวณมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 50 อยู่มาก ทั้งนี้ สถานศึกษาทุกสังกัดที่จัดการศึกษาในระดับเดียวกันก็มีสภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นสถานศึกษาในกำกับของมหาวิทยาลัย สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) โดยแนวโน้มในปีการศึกษา 2565 ดีขึ้นกว่าปีการศึกษา 2559 ไม่มากนัก

- ผลการทดสอบคะแนน O-NET ของผู้เรียนในสถานศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2559 - 2565 พบว่า มีเพียงวิชาภาษาไทยที่มีคะแนนเฉลี่ยเกินกว่า 50 คะแนน หากพิจารณาตามขนาดสถานศึกษาพบว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่ ใหญ่พิเศษ จะมีผลคะแนน O-NET สูงกว่าสถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง นอกจากนี้ หากจำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามช่วงชั้น ยังพบว่า ผู้เรียนยิ่งเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น ผลคะแนน O-NET ยิ่งลดต่ำลงในทุกวิชา หากพิจารณาในภาพรวมระดับประเทศ พบว่า มีสภาพไม่แตกต่างกัน

- ผลการทดสอบคะแนน O-NET ของผู้เรียนเฉพาะสถานศึกษาเอกชนจังหวัดชายแดนใต้ ปีการศึกษา 2559 - 2565 พบว่า มีสภาพไม่แตกต่างจากค่าเฉลี่ยของสถานศึกษาเอกชนทั้งหมด หรือสถานศึกษารวมทั่วประเทศ เพียงแต่ผลคะแนน O-NET อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของสถานศึกษาเอกชนทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญ แม้ว่ารัฐจะทุ่มงบประมาณลงสู่จังหวัดชายแดนใต้อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 2 ทศวรรษ แต่ก็มีได้ช่วยให้คุณภาพการศึกษาดีขึ้นแต่อย่างใด

- เมื่อพิจารณาจากผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษา (SAR) จำแนกตามระดับปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ทั้งมาตรฐานที่ 1 : คุณภาพของเด็ก มาตรฐานที่ 2 : กระบวนการบริหารและการจัดการ และมาตรฐานที่ 3 : การจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ ต่างมีผลการประเมินในระดับยอดเยี่ยมเป็นส่วนใหญ่ โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่ขึ้นไป จะมีผลการประเมินสูงกว่าสถานศึกษาขนาดกลางและเล็ก ตามลำดับ แต่ผลคะแนน O-NET กลับไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2.2.3 ด้านประสิทธิภาพ

- เมื่อพิจารณาจากความสามารถในการรับนักเรียนของสถานศึกษาเอกชน ระหว่างปีการศึกษา 2560 - 2565 พบว่า สถานศึกษาประเภทรับเงินอุดหนุนร้อยละ 70 และประเภทไม่รับเงินอุดหนุน ที่มีความสามารถในการรับนักเรียนเกินกว่าร้อยละ 75 ของจำนวนที่เรียนที่สถานศึกษาสามารถรับได้ มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรวัยเรียนลดลง ประกอบกับปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลให้ผู้ปกครองมีสภาพทางการเงินลดลงในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ที่ไม่สามารถส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาประเภทนี้ เนื่องจากผู้เรียนต้องชำระค่าเล่าเรียนเพิ่มขึ้นบางส่วน หรือชำระเต็มจำนวน ในขณะที่สถานศึกษาเอกชนประเภทรับเงินอุดหนุนร้อยละ 100 (โรงเรียนการกุศล) ที่มีความสามารถในการรับนักเรียนเกินกว่าร้อยละ 75 ของจำนวนที่เรียนที่สถานศึกษาสามารถรับได้ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้เรียนสามารถเข้าเรียนโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ ด้วยเงื่อนไขและ

คุณสมบัติในการได้รับเงินอุดหนุนที่แตกต่างกันระหว่างสถานศึกษาเอกชน ทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการแข่งขันระหว่างสถานศึกษาเอกชนด้วยกัน และยังไม่นับรวมที่สถานศึกษาเอกชนต้องแข่งกับสถานศึกษาของรัฐด้วยความไม่เสมอภาคและไม่เป็นธรรม ซึ่งเห็นได้จากสัดส่วนการให้บริการการศึกษาระหว่างเอกชนและรัฐไม่สามารถเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

2.3 สรุปลักษณะและปัญหาของการจัดการศึกษาเอกชน

1) ความแตกต่างในคุณภาพและมาตรฐานระหว่างสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน โดยสถานศึกษาที่ดีและมีคุณภาพมาตรฐานมีจำนวนจำกัด อีกทั้งความแตกต่างด้านสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน นำมาสู่การสร้างความสำเร็จในโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการการศึกษา ซึ่งส่งผลต่อการสร้างความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ของประชาชนที่เพิ่มมากขึ้น

2) การดำเนินงานบทบาทของรัฐในฐานะผู้ให้บริการ (provider) มากกว่าผู้กำกับ (regulator) ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาในภาพรวมที่ลดต่ำลงเรื่อยๆ โดยเฉพาะสถานศึกษาของรัฐ

3) นโยบายประชานิยมของรัฐผ่านโครงการเรียนฟรี 12 ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ³ เป็นแนวคิดรัฐสวัสดิการที่ไม่สอดคล้องกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ⁴ เนื่องจากบริการฟรีของรัฐมิได้เป็น “บริการสาธารณะที่มีคุณภาพมาตรฐานเท่าเทียมกัน” ด้วยข้อจำกัดทางการเงินของรัฐ

³ กฎหมาย 2 ฉบับที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย หมวด 5 หน้าที่ของรัฐ มาตรา 54 ได้บัญญัติไว้ว่า “รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ...”

2) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 บัญญัติว่า “การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอภาคในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ...”

⁴ รัฐบาลของประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างเช่นประเทศในแถบสแกนดิเนเวีย มีแนวนโยบายรัฐสวัสดิการที่รัฐเป็นผู้จัดบริการสาธารณะ (การศึกษา การสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐาน ฯลฯ) แก่พลเมือง เพื่อให้พลเมืองสามารถเข้าถึงบริการการศึกษาของรัฐด้วยความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยการจัดเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้า เพื่อนำเงินภาษีเหล่านั้นมาสนับสนุนการจัดบริการสาธารณะของรัฐแก่พลเมือง เสมือนหนึ่งว่า “บริการสาธารณะนั้นเป็นบริการให้เปล่าแก่พลเมือง” ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้ออกแบบมาภายใต้แนวคิดรัฐสวัสดิการเช่นเดียวกัน แต่โครงสร้างภาษีมูลค่าเพิ่มถดถอย (regressive) ส่งผลให้รัฐไม่มีทรัพยากรมากพอสำหรับการจัดสวัสดิการให้แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ “ซึ่งในโลกแห่งความเป็นจริง ไม่มีสิ่งใดที่ได้มาโดยไม่เสียอะไรไป เพราะบริการให้เปล่าจากรัฐนั้นมาจากเงินภาษีของพลเมืองในประเทศนั่นเอง”

4) ด้วยเหตุที่บริการการศึกษาได้เป็นสินค้าสาธารณะโดยแท้ (pure public goods) เนื่องจากความแตกต่างของคุณภาพและมาตรฐานระหว่างสถานศึกษา โดยสถานศึกษาที่ดีและมีคุณภาพมาตรฐานมีจำนวนจำกัด ด้วยเหตุนี้ บริการการศึกษาจึงเป็นสินค้ากึ่งสาธารณะ (quasi-public goods) เนื่องจากการเพิ่มการบริโภคสินค้าของบุคคลหนึ่งก่อให้เกิดการลดการบริโภคในสินค้าชนิดเดียวกันจากอีกบุคคลหนึ่งได้ (Rival) อีกทั้งการเพิ่มการบริโภคสินค้าของบุคคลหนึ่งสามารถกีดกันมิให้บุคคลอื่นเข้าถึงการบริโภคสินค้าในชนิดเดียวกันได้ (Excludable) ทำให้บริการการศึกษาเป็นสินค้าสาธารณะที่สามารถกำหนดราคาได้ในตลาด (marketable public goods)⁵

5) การจัดสรรเงินงบประมาณให้แก่สถานศึกษาของรัฐด้วยวิธีการงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (Performance Based Budgeting : PBB) ซึ่งยังแฝงด้วยวิธีการงบประมาณแบบแสดงรายการ (Line Item Budgeting) อีกทั้งยังจัดสรรไปสู่สถานศึกษาของรัฐตามความต้องการของปัจจัยการผลิตของแต่ละสถานศึกษา (supply side financing) ซึ่งไม่สัมพันธ์กับผลผลิต/ผลลัพธ์ ทำให้งบประมาณที่มีอย่างจำกัดมิได้จัดสรรไปสู่สถานศึกษาที่มีผลิตภาพและประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา อันเป็นการสร้างภาระงบประมาณของรัฐมากกว่าที่ควรจะเป็น ซึ่งเป็นผลให้สถานศึกษาของรัฐสามารถดำรงอยู่ในตลาดบริการการศึกษาต่อไปแม้ว่าจำนวนผู้รับบริการจะลดลงก็ตาม อีกทั้งยังเป็นการเรียนฟรีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ทำให้สถานศึกษาเอกชนไม่สามารถแข่งกับรัฐได้อย่างเท่าเทียมกัน อันนำไปสู่การสร้างการผูกขาดในตลาดบริการการศึกษา ซึ่งบ่งบอกถึงความไม่มีผลิตภาพ (productivity) และประสิทธิภาพ (efficiency) ของรัฐในการให้บริการการศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าที่ควรจะเป็นและได้คุณภาพที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับสถานศึกษาเอกชน

⁵ สินค้าสาธารณะโดยแท้ (pure public goods) หมายถึง สินค้าสาธารณะที่การเพิ่มการบริโภคสินค้าของบุคคลหนึ่งไม่ก่อให้เกิดการลดการบริโภคในสินค้าชนิดเดียวกันจากอีกบุคคลหนึ่งได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือมีต้นทุนเทียบเท่าศูนย์ในการขยายการบริการสินค้าแก่บุคคลเพิ่มขึ้นอีกคนหนึ่ง (Non Rival) และการบริโภคของคนหนึ่งไม่สามารถห้ามหรือกีดกันการบริโภคสินค้านั้นจากบุคคลอื่นได้ (Non Excludable)

สินค้ากึ่งสาธารณะ (quasi-public goods) หมายถึง สินค้าสาธารณะที่การเพิ่มการบริโภคสินค้าของบุคคลหนึ่งก่อให้เกิดการลดการบริโภคในสินค้าชนิดเดียวกันจากอีกบุคคลหนึ่งได้ (Rival) และการเพิ่มการบริโภคสินค้าของบุคคลหนึ่งสามารถกีดกันมิให้บุคคลอื่นเข้าถึงการบริโภคสินค้าในชนิดเดียวกันได้ (Excludable)

บริการการศึกษาเป็นสินค้ากึ่งสาธารณะ (quasi-public goods) เนื่องจากบริการการศึกษาที่มีคุณภาพมีจำนวนจำกัด ทำให้การบริโภคของคนหนึ่งสามารถกีดกันการบริโภคของอีกคนหนึ่งได้ (Excludable) อีกทั้งการบริโภคสินค้าของบุคคลหนึ่งก่อให้เกิดการลดการบริโภคในสินค้าชนิดเดียวกันจากอีกบุคคลหนึ่งได้ (Rival) อันมีสาเหตุจากสถานศึกษาที่เป็นผู้ให้บริการการศึกษามีคุณภาพมาตรฐานแตกต่างกัน อันเป็นผลให้การศึกษาเป็นสินค้าสาธารณะที่สามารถกำหนดราคาได้ในตลาด (Marketable public goods)

6) การจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษาเอกชนโดยรัฐด้วยวิธีการจัดสรรเงินอุดหนุนรายหัวตามตัวผู้เรียน (demand side financing) ซึ่งเป็นวิธีการงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานที่แท้จริง เนื่องจากเป็นการจัดสรรงบประมาณของรัฐไปสู่สถานศึกษาเอกชนที่สัมพันธ์กับจำนวนผลผลิต/ผลลัพธ์ อันเป็นการจัดสรรงบประมาณที่ก่อให้เกิดผลิตภาพการผลิตและมีประสิทธิภาพมากกว่า อีกทั้งยังส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันในการให้บริการการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน และสนองตอบความต้องการของผู้เรียนมากกว่า

7) นโยบายเรียนฟรีและห้ามเรียกเก็บค่าเล่าเรียนในสถานศึกษาของรัฐ และการให้เงินอุดหนุนแก่สถานศึกษาเอกชนควบคู่กับมาตรการจำกัดเพดานค่าธรรมเนียมการศึกษาในสถานศึกษาเอกชน เป็นผลให้ทั้งสถานศึกษาของรัฐและเอกชนต่างต้องพึ่งพาเงินงบประมาณจากรัฐเป็นหลัก และขาดการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและการสนองหนุนเพื่อการศึกษาจากทุกภาคส่วนของสังคม ซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา เนื่องจากเป็นวิธีการสนองหนุนเพื่อการศึกษาผ่านมาตรการทางภาษีเป็นหลัก (Tax Financing) และเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและสนองหนุนเพื่อการศึกษาจากทุกภาคส่วนของสังคม จึงจำเป็นต้องนำแนวทางการระดมทุนและการสนองหนุนเพื่อการศึกษาผ่านมาตรการการเก็บค่าเล่าเรียน (Fee Financing) มาใช้ควบคู่กันไปในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา ซึ่งทั้งสถานศึกษาของรัฐและเอกชนต่างก็เรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ อาทิ การเรียกเก็บค่าเล่าเรียน/ค่าธรรมเนียมการเรียนเพิ่มโดยการเปิดสอนหลักสูตรพิเศษ การขอรับเงินบริจาคผ่านสมาคมครู ผู้ปกครอง และนักเรียน สมาคมศิษย์เก่า การเรียกเก็บเงินใต้โต๊ะ (แป๊ะเจี๊ยะ) การเรียกเก็บค่าบริการ/สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นจากผู้ปกครองเพื่อความอยู่รอดของสถานศึกษาในการรักษาคุณภาพมาตรฐานของสถานศึกษา เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้รับบริการในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น

8) การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับบริการการศึกษาเป็นสินค้าสาธารณะว่าเป็นหน้าที่ของรัฐ ที่ต้องจัดบริการการศึกษาแก่พลเมืองโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ทำให้ผู้ที่มีความสามารถในการจ่าย (ability to pay) ไม่แสดงความต้องการในการร่วมรับภาระค่าใช้จ่าย แต่ต้องการบริการที่ดีและมีคุณภาพจากรัฐ ทำให้ความต้องการรับบริการการศึกษาของพลเมืองเป็นความต้องการที่ผู้รับบริการไม่ประสงค์จะแสดงความต้องการในการมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่าย ส่งผลให้ทรัพยากรไหลเข้าสู่ภาคการศึกษาน้อยกว่าที่ควรจะเป็นและขาดการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและสนองหนุนเพื่อการศึกษาจากทุกภาคส่วนของสังคม ในขณะที่ทรัพยากรของรัฐที่มีอย่างจำกัดมิได้จัดสรรไปสู่หน่วยผู้ให้บริการการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานมีผลิตภาพการผลิตและมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

9) **โครงการอาหารกลางวัน** ที่ให้กับผู้เรียนในระดับชั้นอนุบาล 1 - ประถมศึกษาปีที่ 6 เฉพาะสถานศึกษาที่รับเงินอุดหนุนร้อยละ 100 (โรงเรียนเอกชนการกุศล) ซึ่งได้รับเงินอุดหนุนเป็นค่าอาหารกลางวันทุกคนเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ ส่วนสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาที่รับเงินอุดหนุนร้อยละ 70 การได้รับเงินอุดหนุนเป็นค่าอาหารกลางวันจะพิจารณาจากจำนวนนักเรียนที่มีภาวะทุพโภชนาการหรือยากจน แต่สถานศึกษาเอกชนก็ได้รับเงินอุดหนุนเป็นค่าอาหารกลางวันตามจำนวนนักเรียนที่แจ้ง แม้ว่าจะดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนด ทำให้สถานศึกษาเอกชนที่รับเงินอุดหนุนร้อยละ 70 ได้รับเงินอุดหนุนเป็นค่าอาหารกลางวันน้อยกว่าที่ควรจะเป็น สร้างความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างสถานศึกษาเอกชน อีกทั้งยังสร้างความยุ่งยากในการขอรับเงินอุดหนุนเป็นค่าอาหารกลางวันจากรัฐ

10) **ความไม่ชัดเจนของรัฐในการบริหารจัดการกับจำนวนสถานศึกษาของรัฐที่มีจำนวนมากเกินกว่าความต้องการของผู้รับบริการตลอดระยะเวลา 30 ปีที่ผ่านมา** อันเป็นผลจากโครงสร้างประชากรในวัยเรียนที่ลดลงอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันและมีแนวโน้มที่จะลดลงต่อไปอีก 10 - 20 ปีข้างหน้า แต่จำนวนสถานศึกษาของรัฐก็ได้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ เป็นผลให้จำนวนสถานศึกษาขนาดเล็กของรัฐมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนสถานศึกษาทั้งหมดของรัฐ ในขณะที่จำนวนสถานศึกษาเอกชนขนาดเล็กก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน แม้ว่าจะมีบางส่วนได้เลิกกิจการก็ตาม เนื่องจากประสบกับการขาดทุนอย่างไรก็ตาม แม้ว่ารรัฐจะกำหนดนโยบายการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเอกชน โดยการเพิ่มสัดส่วนการจัดการศึกษาระหว่างรัฐและเอกชนในเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติมาโดยตลอดแต่ก็ไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จ เห็นได้จากสัดส่วนการจัดการศึกษาระหว่างรัฐและเอกชนยังคงเดิมเท่ากับ 80 : 20 ซึ่งไม่แตกต่างไปจากเมื่อ 30 ปีที่ผ่านมา

11) **การสมัครสอบคัดเลือก บรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูของรัฐ** ส่งผลให้ครูในสถานศึกษาเอกชนขอลาออกเพื่อเข้ารับราชการ ซึ่งสร้างความเดือนร้อนแก่สถานศึกษาเอกชน โดยเฉพาะการที่รัฐดำเนินการระหว่างเปิดภาคเรียน ส่งผลให้สถานศึกษาเอกชนไม่สามารถหาครูทดแทนได้ทัน

12) **เงินอุดหนุนรายหัวที่รัฐคำนวณและจัดสรรให้กับผู้เรียนในสถานศึกษาเอกชน** ยังไม่สะท้อนราคาตลาดและต่ำกว่าต้นทุนค่าใช้จ่ายรายหัวที่จัดสรรให้กับสถานศึกษาของรัฐ เป็นผลให้สถานศึกษาเอกชนไม่สามารถแข่งขันกับสถานศึกษาของรัฐบนฐานทรัพยากรที่เท่ากัน ส่งผลให้สถานศึกษาเอกชนเริ่มทยอยเลิกกิจการ

13) **การกำหนดอัตราค่าให้เงินอุดหนุนรายหัวของรัฐแก่สถานศึกษาเอกชนในอัตราที่แตกต่างกัน** (อุดหนุนรายหัวร้อยละ 70, 85 และ 100 ของต้นทุนค่าใช้จ่ายรายหัวภาครัฐ) ตามประเภทโรงเรียน ส่งผลให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการแข่งขันระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน นอกเหนือจากการไม่สามารถแข่งขันกับสถานศึกษาของรัฐอีกด้วย ซึ่งนำไปสู่การแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมในตลาดบริการการศึกษา

14) การบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ กติกา วิธีปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมระหว่างสถานศึกษาของรัฐและเอกชน ซึ่งก่อให้เกิดการเอื้อประโยชน์ต่อสถานศึกษาของรัฐมากกว่าสถานศึกษาเอกชน อาทิ

- การขอเปิดสถานศึกษา (มีกฎ ระเบียบ กติกา ขั้นตอนที่ต้องใช้เวลาในการพิจารณา และตัดสินใจ ในขณะที่สถานศึกษาของรัฐเพียงแค่นำโครงการและขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก็สามารถเปิดได้ แม้ว่าจะไม่มีศักยภาพและความพร้อม)

- การเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งสร้างภาระค่าใช้จ่ายให้แก่สถานศึกษาเอกชน ที่ผู้ให้บริการสามารถผลักภาระค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้กับผู้เรียนในสัดส่วนที่มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับคุณภาพและบริการของสถานศึกษาที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการได้มากหรือน้อยเพียงใด ในขณะที่สถานศึกษาของรัฐไม่ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ ซึ่งสร้างความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างสถานศึกษาของรัฐและเอกชนในการเข้ามาแข่งขันผลิตบริการการศึกษาให้กับพลเมือง

ส่วนที่ 3

สาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน

พ.ศ. 2566 - 2570

ส่วนที่ 3

สาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570

วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ปัจจัยความสำเร็จ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้ศึกษา วิเคราะห์ และทบทวนบริบทที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีการปรับเปลี่ยนตามทิศทางการพัฒนาการศึกษาของประเทศ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นกรอบแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 ดังนี้

วิสัยทัศน์

สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ มาตรฐาน ด้วยความรับผิดชอบต่อผู้เรียน ภายใต้การกำกับ ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาเอกชนที่มีความเท่าเทียมและเป็นธรรม

พันธกิจ

1

พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการองค์กร การกำกับ ติดตามประเมินผล การรายงานผลการดำเนินงาน และการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเอกชน

2

พัฒนานโยบายและแนวทางการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนให้สามารถพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานที่สนองตอบความต้องการของผู้เรียน และทิศทางการพัฒนาการศึกษาของประเทศ

3

ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ วิธีปฏิบัติ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่บุคคล องค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้และการรับบริการการศึกษาเอกชน

4

ส่งเสริมสนับสนุนให้ตลาดบริการการศึกษามีการแข่งขันด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม ภายใต้การกำกับของรัฐ

เป้าหมาย

1

ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน เต็มตามศักยภาพในแต่ละช่วงวัย

2

สร้างการรับรู้จากทุกภาคส่วนของสังคมเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและการสนองทุนเพื่อการศึกษา⁶

3

สถานศึกษาเอกชนสามารถพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานสูง สนองตอบความต้องการของผู้เรียน ภายใต้การกำกับของรัฐ

4

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการกำกับ ติดตาม ประเมินผล การส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชน

⁶ ผู้ให้บริการการศึกษา : สามารถรับรู้สภาพการณ์ของตลาดการศึกษาทั้งด้านอุปสงค์และอุปทานเพื่อการตัดสินใจลงทุนหรือเลิกกิจการ

พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้เรียน : สามารถรับรู้ข้อมูลและผลการดำเนินงานของสถานศึกษา เพื่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาให้แก่บุตรหลาน

ชุมชนและสังคม : สามารถรับรู้สภาพปัญหาและความต้องการของพื้นที่และสถานศึกษา เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและสนองทุนเพื่อการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษามีทรัพยากรที่เพียงพอต่อการให้บริการการศึกษาที่มีคุณภาพ มาตรฐานแก่บุตรหลานของผู้ปกครองในแต่ละชุมชนและสังคม

ปัจจัยความสำเร็จ

เปลี่ยนกระบวนทัศน์ของการจัดการศึกษาจากการเป็นผู้จัดการศึกษาโดยรัฐ มาเป็นการจัดการศึกษาโดยทุกภาคส่วนของสังคมและเป็นการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education) ตลอดจนการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals)

ปรับระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดประสิทธิภาพ โดยการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ วิธีปฏิบัติที่ยุ่งยาก ซับซ้อน การนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อการกำกับ การส่งเสริมสนับสนุน การศึกษาเอกชน

สร้างการรับรู้ ความเข้าใจ และการยอมรับจากทุกภาคส่วนของสังคม รวมทั้งผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ เพื่อให้เกิด การขับเคลื่อน แผนพัฒนา การศึกษาเอกชน ๓ ไปสู่การปฏิบัติ โดยมีระบบงบประมาณเป็นกลไกสนับสนุนให้บรรลุผล อย่างเป็นรูปธรรม

พัฒนาระบบฐานข้อมูล และสารสนเทศที่บูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานกับสถานศึกษาเอกชนและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่สามารถรายงานผลการดำเนินงาน การบริหารจัดการ การติดตามประเมินผล ต่อสาธารณชน เพื่อเป็นกลไกในการสร้างการรับรู้ของผู้จัดการศึกษา ผู้ปกครอง ผู้เรียน หน่วยงาน องค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถนำข้อมูลไปใช้เพื่อการปรับประสิทธิภาพ การบริหารจัดการที่สร้างความรับผิดชอบต่อผู้เรียน

ค่านิยมและวัฒนธรรมองค์กร

O	Optimism	มีทัศนคติที่ดี
P	Potential	ทำงานมีศักยภาพ
E	Excellence	มุ่งมั่นสู่ความเป็นเลิศ
C	Clear	ซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส
W	Willful	มีความมุ่งมั่นตั้งใจทำงานอย่างเต็มศักยภาพ
I	Improvement	การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
N	Network and Communication	การเป็นเครือข่ายที่มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
S	Service Mind	การมีจิตมุ่งบริการ

ยุทธศาสตร์/มาตรการพัฒนาการศึกษาเอกชน

ยุทธศาสตร์/มาตรการพัฒนาการศึกษาเอกชน ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579

ยุทธศาสตร์/มาตรการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาดำเนินการ/เป้าหมาย				หน่วยงานรับผิดชอบ
			66	67	68	69	

ยุทธศาสตร์ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

เป้าหมาย : ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน เต็มตามศักยภาพในแต่ละช่วงวัย

1.1 ออกแบบและพัฒนาโครงสร้างระบบข้อมูลและสารสนเทศสถานศึกษา เพื่อการบริหารจัดการศึกษา การกำกับ ติดตามประเมินผล การตัดสินใจเชิงนโยบายของผู้บริหาร และการตัดสินใจในการเลือกรับบริการทางการศึกษาของผู้เรียน ผู้ปกครอง ที่สะท้อนคุณภาพผลิตภาพและประสิทธิภาพการจัดการ การศึกษา รวมทั้งสามารถรายงานผล การประกันคุณภาพภายใน การประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา และการติดตามประเมินผลภายในหน่วยงาน ระหว่างหน่วยงาน ทั้งหน่วยงาน ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค	<ul style="list-style-type: none"> ระบบฐานข้อมูลที่ใช้สำหรับการบริหารและการจัดการ การพัฒนานโยบาย การประกันคุณภาพภายใน การประเมินคุณภาพภายนอก และติดตาม/ประเมิน ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย รวดเร็ว ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน 	<ul style="list-style-type: none"> รายงานผลการศึกษาวិเคราะห์โครงสร้างและระบบการบริหารจัดการระบบข้อมูลและสารสนเทศ 	1 ฉบับ	1 ฉบับ	1 ฉบับ	1 ฉบับ	กท. กส. กน. กร.
1.2 พัฒนาระบบข้อมูลผู้เรียนให้รองรับการเชื่อมโยงกับการส่งเสริมสิทธิ และสวัสดิการรัฐ เพื่อเป็นแนวทางในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ผู้เรียน ที่ด้อยโอกาส ยากจน และผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	<ul style="list-style-type: none"> การเชื่อมโยงข้อมูลผู้เรียน สถานศึกษา กับระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงาน 	<ul style="list-style-type: none"> โปรแกรมโครงสร้างระบบข้อมูลสารสนเทศที่บูรณาการ เชื่อมโยงกับระบบการประกันคุณภาพ ภายใน การประเมินคุณภาพ ภายนอก และการติดตาม ประเมินผล มีความถูกต้อง รวดเร็ว ทันสมัย และเข้าถึง ได้ตลอดเวลา 	1 ระบบ	1 ระบบ	1 ระบบ	1 ระบบ	กท. กส. กน. กร.

ยุทธศาสตร์/มาตรการพัฒนาการศึกษาเอกชน ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์/มาตรการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาดำเนินการ/เป้าหมาย				หน่วยงานรับผิดชอบ
			66	67	68	69	
1.3 การจัดกลุ่มเป้าหมายสถานศึกษาตามคุณภาพและมาตรฐาน กลุ่มเป้าหมายผู้เรียนตามฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน	<ul style="list-style-type: none"> การส่งเสริมสนับสนุนสถานศึกษาตามกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกันตามศักยภาพและขีดความสามารถและกลุ่มเป้าหมายผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นแตกต่างกัน 	<ul style="list-style-type: none"> สถานศึกษาเข้าถึงข้อมูลตลาดการให้บริการ การศึกษา เพื่อประกอบ การตัดสินใจในการดำเนินการของสถานศึกษา 	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	กท. กส. กน. กร.
1.4 ส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ การวิจัย และนวัตกรรม พัฒนากลยุทธ์ สร้างระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาที่ยั่งยืน ผลักดันศักยภาพผู้เรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละบุคคล มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ เป็นผู้มีความรู้ มีทักษะและใฝ่เรียนรู้ (Learning Skills) สามารถเชื่อมโยงนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในวิถีจริง มีทักษะชีวิต (Life Skills) ในโลกยุคใหม่ มีความรักและ ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ดูแล และป้องกันภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ส่งเสริมด้านสุขภาพจิตและการปรับตัว มีค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงาม เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ สร้างทักษะด้านวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสม แต่ละช่วงวัย รวมถึงการจัดการศึกษา ที่สอดคล้องกับบริบทเชิงพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> สถานศึกษามีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> สถานศึกษาที่มีผลการประกันคุณภาพภายในอยู่ในระดับ ยอดเยี่ยมขึ้นไป ปฐมวัย ชั้นพื้นฐาน สถานศึกษาที่มีผล การประกันคุณภาพ ภายนอกอยู่ในระดับ ดีขึ้นไป ปฐมวัย ชั้นพื้นฐาน 	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	กส. กน. กร.
	<ul style="list-style-type: none"> สถานศึกษาได้รับการส่งเสริม ให้มีการพัฒนาหลักสูตรที่ ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน 	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนสถานศึกษาที่ได้รับ การส่งเสริม พัฒนาด้าน หลักสูตร และการจัดการ เรียนรู้ที่ตอบโจทย์การพัฒนา ประเทศ 	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	กส. กน. กร.

ยุทธศาสตร์/มาตรการพัฒนาการศึกษาเอกชน ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์/มาตรการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาดำเนินการ/เป้าหมาย			หน่วยงานรับผิดชอบ
			66	67	68 69 70	
ยุทธศาสตร์ 2 การสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม						
เป้าหมาย : สร้างการรับรู้จากทุกภาคส่วนของสังคมเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและสนับสนุนทุนเพื่อการศึกษา						
2.1 สร้างการรับรู้ ความเข้าใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการมีส่วนร่วมในการระดมทุน และการสนับสนุนเพื่อการศึกษาจากทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อให้สถานศึกษามีทรัพยากรที่เพียงพอในการบริหารจัดการศึกษาและรักษาคุณภาพมาตรฐาน การศึกษาที่สนองตอบความต้องการของผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับรู้ เข้าใจ ยอมรับและมีส่วนร่วม ในการกำหนดนโยบาย/ แนวทางการระดมทุนและการสนับสนุน เพื่อการศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอแนวทางการระดม ทรัพยากรเพื่อการศึกษา 	1 ฉบับ	1 ฉบับ	1 ฉบับ	กผ. กส. กน.
2.2 ผลักดันให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนและการจัดทำนโยบาย ส่งเสริมการศึกษาเอกชนเพื่อปรับเปลี่ยนบทบาทของรัฐ จากการจัดทำหน้าที่ จัดการศึกษา เป็น รัฐมีหน้าที่จัดการ ให้มีการศึกษาสำหรับประชาชน	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอและความคิดเห็นต่อการแก้ไข รัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ ที่เอื้อให้เกิด การมีส่วนร่วมในการระดมทุนและ การสนับสนุนจากทุกภาคส่วนของ สังคม 	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอหลักการ ความเห็น และประเด็นการแก้ไข พระราชบัญญัติโรงเรียน เอกชนและการจัดทำ นโยบายส่งเสริมการศึกษา เอกชน 	1 ฉบับ	1 ฉบับ	1 ฉบับ	กช. ทุกกลุ่ม
2.3 ส่งเสริมความร่วมมือการพัฒนา การศึกษากับหน่วยงาน องค์กรทั้งภายในและภายนอกประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> ฐานข้อมูลความร่วมมือด้าน การศึกษากับต่างประเทศสำหรับ วางแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน 	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนบันทึกข้อตกลง ความร่วมมือกับต่างประเทศ เพื่อส่งเสริมและพัฒนา การศึกษาเอกชน 	1 ฉบับ	1 ฉบับ	1 ฉบับ	กผ. ทุกกลุ่ม

ยุทธศาสตร์/มาตรการพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์/มาตรการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาดำเนินการ/เป้าหมาย			หน่วยงานรับผิดชอบ
			66	67	68 69 70	
<p>ยุทธศาสตร์ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา เป้าหมาย : สถานศึกษาเอกชนสามารถพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานสูง สนองต่อความต้องการของผู้เรียน ภายใต้การกำกับของรัฐ</p>						
3.1 จำนวนต้นทุนค่าใช้จ่ายรายหัวเพื่อเป็นฐานในการกำหนดอัตราเงินอุดหนุนรายหัวสำหรับการอุดหนุนสถานศึกษาเอกชนที่สะท้อนคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษา ผลิตภาพการผลิตและประสิทธิภาพมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (กช.) และคณะรัฐมนตรี 	1 ฉบับ	1 ฉบับ	1 ฉบับ	กผ. กช. ทุกกลุ่ม
3.2 ปรับเงินอุดหนุนรายหัว (ร้อยละ 70 85 และ 100) มาเป็นเงินอุดหนุนรายหัวที่แปรผันตามคุณภาพ ผลิตภาพและประสิทธิภาพ โดยกำหนดระยะเวลาของการเปลี่ยนผ่าน (transition period) ในการบังคับใช้ 5 ปีนับแต่วันที่เริ่มประกาศใช้ ⁷	<ul style="list-style-type: none"> รายงานผลการศึกษาด้านทุนค่าใช้จ่ายต่อหัว ข้อเสนอแนวทางการให้เงินอุดหนุนรายหัวรูปแบบใหม่ แผนและขั้นตอนการเปลี่ยนผ่านระบบการให้เงินอุดหนุนรูปแบบใหม่ 					

⁷ โดยจัดสรรเงินอุดหนุนเพิ่มเติมแก่สถานศึกษาที่ได้รับผลกระทบให้ได้รับเงินอุดหนุนรายหัวไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับเงินอุดหนุนแบบเดิม เพื่อให้เวลาแก่สถานศึกษาในการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการและยกระดับคุณภาพการศึกษา เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา 5 ปี สถานศึกษาทั้งหมดต้องรับเงินอุดหนุนรายหัวรูปแบบใหม่ เพื่อความเป็นธรรมในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์/มาตรการพัฒนาการศึกษาเอกชน ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์/มาตรการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาดำเนินการ/เป้าหมาย				หน่วยงานรับผิดชอบ
			66	67	68	69	
3.3 ผลักดันวิธีการจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นค่าอาหารกลางวัน นักเรียนชั้นอนุบาล 1 - ประถมศึกษาปีที่ 6 จากเดิมที่จัดสรรให้นักเรียนทุกคนเฉพาะโรงเรียนเอกชนการกุศล และนักเรียนที่ประสบภาวะทุพโภชนาการและขาดแคลนที่เข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา มาเป็นการจัดสรรให้นักเรียนทุกคนเช่นเดียวกับผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐเพื่อความเสมอภาค และไม่ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติ	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอแนวทางการจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นค่าอาหารกลางวัน 	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (กช.) และคณะรัฐมนตรี 	1 ฉบับ				กผ. กก.
3.4 ยกเลิกการกำหนดเพดานค่าเรียนในสถานศึกษาของเอกชน และให้สถานศึกษาสามารถเรียกเก็บค่าเล่าเรียน/ค่าธรรมเนียมการเรียนได้ตามคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ระเบียบและแนวปฏิบัติว่าด้วยการเก็บค่าเล่าเรียน/ค่าธรรมเนียมการเรียนของสถานศึกษาเอกชน 	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (กช.) และคณะรัฐมนตรี 	1 ฉบับ	1 ฉบับ			กส. กน. กช.
3.5 ผลักดันให้ค่าเล่าเรียน/ค่าธรรมเนียมการเรียนที่สถานศึกษาเอกชนเรียกเก็บจากผู้ปกครอง สามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการระดมทุนเพื่อการศึกษาจากทุกภาคส่วนของสังคมนอกจากภาครัฐ		<ul style="list-style-type: none"> จำนวนสถานศึกษาเอกชนที่รับทราบแนวทางการเก็บค่าเล่าเรียน/ค่าธรรมเนียมการเรียนของสถานศึกษา 					กช. กส. กน. กผ.

ยุทธศาสตร์/มาตรการ/มาตรการพัฒนาการศึกษาเอกชน ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์/มาตรการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาดำเนินการ/เป้าหมาย				หน่วยงานรับผิดชอบ
			66	67	68	69	
3.6 ผู้เรียนที่ด้อยโอกาส/ยากจนแต่มีศักยภาพในการเข้าเรียนในสถานศึกษาที่เรียกเก็บค่าเล่าเรียน/ค่าธรรมเนียมการเรียนสูงกว่าเงินอุดหนุนรายหัวที่รัฐให้การอุดหนุนให้สถานศึกษาดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนที่ด้อยโอกาส ⁸	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอแนวทางการให้สถานศึกษาเอกชนช่วยเหลือผู้เรียนที่ด้อยโอกาส/ยากจน 	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (กช.) และคณะรัฐมนตรี 	1 ฉบับ	1 ฉบับ	1 ฉบับ	1 ฉบับ	กช. กส. กน. กผ.
3.7 สถานศึกษาเอกชนที่มีศักยภาพและความพร้อมในการเป็นศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาวชิത്രุ สามารถเปิดหลักสูตรการพัฒนา ฝึกอบรม และเก็บค่าใช้จ่ายในการอบรมเพื่อเป็นรายได้ของสถานศึกษาในการดำเนินงานและเป็นรายได้ของครู ทั้งนี้ สถานศึกษาต้องผ่านประเมินและรับรองคุณภาพมาตรฐานของหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> หลักเกณฑ์ คุณสมบัติของสถานศึกษาเอกชนในการเปิดศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาวชิತ್ರุ เกณฑ์การประเมินมาตรฐานหลักสูตร หลักสูตรการฝึกอบรม 	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (กช.) และคณะรัฐมนตรี จำนวนสถานศึกษาที่สามารถเปิดศูนย์ฝึกอบรม จำนวนหลักสูตรที่ผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวนครูที่ใช้รับการพัฒนา 	1 ฉบับ	1 ฉบับ	1 ฉบับ	1 ฉบับ	กส. กน. กร.

⁸ มาตรการช่วยเหลือผู้เรียนด้อยโอกาสของสถานศึกษา อาทิ 1) ยกเว้นค่าเล่าเรียน/ค่าธรรมเนียมการเรียน 2) จัดหาทุนการศึกษาผ่านกิจกรรมทุน การรับบริจาคจากบุคคล ชุมชน สถาบัน/องค์กรต่าง ๆ ในสังคม โดยบุคคล องค์กรที่บริจาคสามารถนำเงินบริจาคมาหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคล/นิติบุคคล เพื่อให้เด็กที่มีส่วนร่วมในการระดมทุนเพื่อการศึกษาจากทุกภาคส่วนของสังคมนอกจากภาครัฐ³ 3) สถานศึกษาเรียกเก็บค่าเล่าเรียน/ค่าธรรมเนียมการเรียน/ค่าธรรมเนียมน่าเรียนสูงกว่าเดิม เพื่อนำส่วนต่างของรายได้ที่เพิ่มขึ้นมาเป็นทุนการศึกษา และ 4) สถานศึกษาแจ้งขอรับทุนการศึกษาจากกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา เป็นต้น

ยุทธศาสตร์/มาตรการพัฒนาการศึกษาเอกชน ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์/มาตรการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาดำเนินการ/เป้าหมาย			หน่วยงานรับผิดชอบ
			66	67	68	
3.8 จัดสรรเงินอุดหนุนเพื่อการพัฒนาผู้บริหารและครูในสถานศึกษาเอกชนที่อุทิศตน เสียสละ ทุ่มเทการทำงาน มีจริยธรรมในวิชาชีพ มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ผ่านการทดสอบทักษะความรู้ความสามารถและสมรรถนะ หรือผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพและ/หรือมาตรฐานตำแหน่งที่เทียบเคียงกับข้าราชการครู หรือผ่านผลการทดสอบทักษะด้านความรู้ ความสามารถและสมรรถนะของผู้บริหารและครู เป็นต้น	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอแนวทางการพัฒนาผู้บริหารและครูสถานศึกษาเอกชน 	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (กช.) และคณะรัฐมนตรี 	1 ฉบับ			กช. กส. กน. กผ.
ยุทธศาสตร์ 4 การส่งเสริมกลไกการแข่งขันที่เป็นธรรม ภายใต้การกำกับของรัฐ เป้าหมาย : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาเอกชน						
4.1 ส่งเสริมสนับสนุนการใช้มาตรการทางภาษีเป็นเครื่องมือในการระดมทุน และภาคีระดมทุนเพื่อการศึกษา อาทิ ยกเว้นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง สำหรับสถานศึกษาเอกชน ⁹	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอมาตรการภาษีเพื่อการระดมทุนและการสนองทุนเพื่อการศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (กช.) และคณะรัฐมนตรี 	1 ฉบับ			กช. กส. กน. กผ.

⁹ เพื่อให้สถานศึกษาเอกชนสามารถแข่งขันกับสถานศึกษาของรัฐบนฐานที่เท่าเทียมกัน (สถานศึกษาของรัฐไม่เก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง)

ยุทธศาสตร์/มาตรการพัฒนาการศึกษาเอกชน ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์/มาตรการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาดำเนินการ/เป้าหมาย				หน่วยงานรับผิดชอบ
			66	67	68	69	
4.2 แก้ไขกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์ การทรงตัวศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการนำเงินกองทุนไปลงทุนในตลาดเงิน ตลาดทุน โดยผลักดันคำปรึกษาพยาบาลของครูให้ไปใช้สิทธิ จากหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และให้นำผลประโยชน์จากกองทุนมาใช้จ่ายสวัสดิการแก่ครูเป็นค่าการศึกษาบุตร การให้ทุนการศึกษาบุตรที่มีผลการเรียน ดีเลิศ ค่ารักษาพยาบาลของบุคลากร เงินบำนาญหลังเกษียณ เป็นต้น	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอ หลักการ เหตุผล และร่างแก้ไขกฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> กฎหมายผ่านการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีและมีผลบังคับใช้ 	1 ฉบับ	1 ฉบับ	1 ฉบับ	1 ฉบับ	กองทุนสงเคราะห์
4.3 ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบวิธีปฏิบัติ เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติที่ไม่จำเป็นและอำนวยความสะดวกแก่บุคคล หน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการการศึกษาเอกชน	<ul style="list-style-type: none"> ข้อเสนอ หลักการ เหตุผล และร่างแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ วิธีปฏิบัติ 	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนร่างกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ ที่ได้รับการแก้ไขและประกาศใช้ 	8 ฉบับขึ้นไป	8 ฉบับขึ้นไป	8 ฉบับขึ้นไป	8 ฉบับขึ้นไป	กช. ทุกกลุ่ม

ยุทธศาสตร์/มาตรการพัฒนาการศึกษาเอกชน ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์/มาตรการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาดำเนินการ/เป้าหมาย				หน่วยงานรับผิดชอบ
			66	67	68	69	
4.4 พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว ทันสมัย มีความโปร่งใส และตอบสนองบริบทที่เปลี่ยนแปลง	<ul style="list-style-type: none"> ระบบบริหารจัดการในการกำกับส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีสมรรถนะสูง องค์กรทันสมัย สอดคล้องกับความเป็นเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบัน 	<ul style="list-style-type: none"> ผลคะแนนประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของ อย. อยู่ในระดับผ่านตามเกณฑ์ ITA (Integrity & Transparency Assessment) 	ร้อยละ 85 ขึ้นไป	ร้อยละ 85 ขึ้นไป	ร้อยละ 85 ขึ้นไป	ร้อยละ 85 ขึ้นไป	กช. ทุกกลุ่ม
	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนและเป็นที่บุคคล มีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชน 	<ul style="list-style-type: none"> พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนและกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้รับการแก้ไข และมีผลบังคับใช้ 	1 ฉบับ	1 ฉบับ	1 ฉบับ	1 ฉบับ	

อักษรย่อชื่อหน่วยงาน

- กค. กลุ่มงานกองทุนและสวัสดิการ
 กท. กลุ่มงานทะเบียน
 กผ. กลุ่มงานนโยบายและแผน
 กส. กลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา
- กช. กลุ่มงานเลขานุการกรม
 กน. กลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ
 กร. กลุ่มงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ

ส่วนที่ 4

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน
พ.ศ. 2566 - 2570 สู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ 4

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 สู่การปฏิบัติ

4.1 การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 สู่การปฏิบัติ

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 สู่การปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ จำเป็นต้องอาศัยการดำเนินการแบบมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการร่วมจัดการศึกษาเอกชน สนับสนุนช่วยเหลือตามความพร้อมและบทบาทหน้าที่ของตนในระดับต่าง ๆ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

4.1.1 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

- 1) สื่อสาร สร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการรับรู้และนำไปสู่การปฏิบัติในทิศทางเดียวกันระหว่างส่วนกลาง ระดับจังหวัด และสถานศึกษา
- 2) นำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของสำนักงานฯ และใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดลำดับความสำคัญของภารกิจที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ
- 3) จัดทำนโยบาย ยกเว้นกฎ ระเบียบ ประกาศ เสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (กช.) และคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริม สนับสนุนแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ
- 4) ส่งเสริมให้สถานศึกษาเอกชนนำเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาในแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ไปพิจารณาประกอบการกำหนดนโยบายหรือแผนพัฒนาของสถานศึกษา
- 5) กำกับ เร่งรัด ติดตาม รายงาน และประเมินผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานตามแผนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- 6) ปรับปรุงโครงสร้าง บทบาทหน้าที่ของสำนักงานฯ ให้สอดคล้องกับบริบทของการจัดการศึกษาเอกชนที่เป็นปัจจุบัน ปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์และกรอบแนวคิด และเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการทำหน้าที่ในฐานะหน่วยส่งเสริมการจัดการศึกษา โดยบูรณาการเป้าหมายของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ เข้ากับเป้าหมายการปฏิบัติราชการระดับหน่วยงานและระดับบุคคล
- 7) บูรณาการการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับส่วนกลาง อบรมและพัฒนาผู้ปฏิบัติงานส่งเสริมการศึกษาเอกชนในระดับจังหวัดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

8) ดำเนินงานด้านภาคีเครือข่ายพัฒนาการศึกษาเอกชน ได้แก่ สมาคมทางการศึกษาเอกชนในส่วนกลางและภูมิภาค คณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนของโรงเรียนในระบบและนอกระบบระดับจังหวัด เพื่อผลักดันภาพลักษณ์และจุดแข็งของการศึกษาเอกชนให้เป็นที่ยอมรับร่วมกันแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน

4.1.2 สถานศึกษาเอกชน

1) กำหนดนโยบาย แผนพัฒนาและยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา โดยเชื่อมโยงสอดคล้องกับเป้าหมาย ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน

2) ดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของสถานศึกษา อาทิ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาระบบการเรียนการสอน พัฒนาการวัดและประเมินผลในระดับสถานศึกษา พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน ตลอดจนให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ของสำนักงาน เช่น สนับสนุนข้อมูลด้านการศึกษา การสำรวจข้อมูลและคัดกรองผู้เรียนตามความต้องการจำเป็น การประสานงานเครือข่าย การเสริมสร้างบทบาทและภาพลักษณ์ของการศึกษาเอกชน การรายงานผล เป็นต้น

3) บริหารจัดการศึกษาบนหลักความรับผิดชอบต่อจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ มาตรฐาน บริหารบนหลักธรรมาภิบาล บริหารการเปลี่ยนแปลงให้ทันกับสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนให้เกิดกระบวนการพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา

4) ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้รับการพัฒนาสมรรถนะอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่สร้างผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ 21 ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สร้างความอยากเรียนรู้และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน สามารถเป็นผู้แนะนำและกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ปลูกฝัง บ่มเพาะ คุณธรรม จริยธรรม ทศนคติ ค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมให้กับผู้เรียน

5) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเป้าหมายของการเรียนรู้ ได้พัฒนาทักษะ ความรู้ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์จากการเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยเน้นการฝึกปฏิบัติมากขึ้น ได้ฝึกทักษะการคิด ทักษะการใช้เหตุผล และทักษะกระบวนการกลุ่มมากขึ้น เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วเป็นบุคคลที่มีความรู้ตามมาตรฐานหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีทักษะการดำรงชีวิตและคุณลักษณะของความเป็นพลเมือง เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

6) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน ในการตรวจสอบคุณภาพ มาตรฐาน และประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ร่วมสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาของผู้เรียน ร่วมสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมการศึกษาอื่น ๆ ของสถานศึกษา ร่วมกับครูในการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของบุตรหลานให้เต็มตามศักยภาพ มีส่วนร่วมดูแลความประพฤติ เสริมสร้างวินัยและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้แก่บุตรหลาน

4.1.3 คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (กข.)

1) ให้ความเห็นชอบและสนับสนุนข้อเสนอนโยบายส่งเสริมการศึกษาเอกชนต่อ คณะรัฐมนตรี เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ

2) กำหนดกฎ ระเบียบ มาตรการ และวินิจฉัยข้อกฎหมายเพื่อการควบคุมคุณภาพ มาตรฐานและการดำเนินการตามกฎหมาย โดยมุ่งให้เกิดการส่งเสริมการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

4.1.4 รัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ

1) ส่งเสริมการจัดการศึกษาของเอกชน โดยคำนึงถึงคุณภาพการศึกษาและโอกาสของผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยการสนับสนุนนโยบายอุดหนุนค่าใช้จ่ายที่เพียงพอต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานแก่ผู้เรียนในสถานศึกษาเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อุดหนุนเพิ่มเติมสำหรับผู้ด้อยโอกาสและผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ กำหนดมาตรการส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ตลอดจนการส่งเสริมสิทธิประโยชน์ที่ไม่ใช่เงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาของเอกชน

2) ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐกำหนดการปฏิบัติต่อสถานศึกษาเอกชนที่เป็นมาตรฐานเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้กับสถานศึกษาเอกชนเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ

3) สนับสนุนการปรับปรุงโครงสร้างและกลไกของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อรองรับการทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานสากลอย่างมีประสิทธิภาพ

4) สำนักงานศึกษาธิการภาคและสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนในภูมิภาคให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเป็นไปตามกฎหมายและหลักธรรมาภิบาล ขับเคลื่อนนโยบายพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการโดยให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาของรัฐ ท้องถิ่น และเอกชน และส่งเสริมให้มีการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนระดับจังหวัด

4.1.5 เครือข่ายพัฒนาการศึกษาเอกชน ได้แก่ สมาคมทางการศึกษาเอกชนทุกระดับทุกประเภทในส่วนกลางและภูมิภาค และคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดของโรงเรียนในระบบและนอกระบบ

1) ประสานงานระหว่างสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หน่วยงานส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภูมิภาค และสถานศึกษาเอกชน เพื่อการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน เสนอแนะนโยบายพัฒนาการศึกษาเอกชน เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ

2) เสริมสร้างภาพลักษณ์และจุดแข็งของการศึกษาเอกชนให้เป็นที่ยอมรับของภาครัฐและสังคม แสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน ผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดการปฏิบัติต่อสถานศึกษาเอกชนที่เป็นมาตรฐานเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ

4.2 การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570

4.2.1 ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี ซึ่งได้มีการจัดทำ โดยบูรณาการกับแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ

4.2.2 ประเมินผลระยะครึ่งแผน เพื่อติดตามประเมินผลความก้าวหน้าการดำเนินงานตามแผน ศึกษาปัญหาอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการทำงาน เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ

4.2.3 ประเมินผลระยะสิ้นสุดแผน เพื่อสรุปว่ามีความสำเร็จตามเป้าหมาย ยุทธศาสตร์และแนวทางที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด มีปัจจัยใดที่ส่งผลกระทบทางบวกและลบต่อการบรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ทั้งด้านผู้ให้บริการและผู้รับบริการการศึกษาเอกชนที่เกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาเอกชน

4.2.4 ส่งเสริมให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด สำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอ สำนักงานศึกษาธิการภาค สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และสถานศึกษาเอกชน เพื่อให้การติดตามประเมินผลมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

4.2.5 จัดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการประเมินผล เพื่อให้การติดตามประเมินผลมีความน่าเชื่อถือ ถูกต้องตามหลักวิชาการ

4.2.6 จัดเวทีสาธารณะเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้แสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยและโปร่งใส

4.2.7 นำเสนอผลการติดตามและประเมินผลให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้รับทราบ ได้แก่ หน่วยงานกำหนดนโยบายด้านการศึกษาและนโยบายด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา หน่วยงานสนับสนุนงบประมาณ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภูมิภาค สมาคมทางการศึกษาเอกชน สถานศึกษาเอกชน ประชาชน และผู้รับบริการ

4.3 ปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จ

การดำเนินการตามพันธกิจ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 จะประสบผลสำเร็จได้ต้องมีการดำเนินการ ดังนี้

4.3.1 การสร้างการรับรู้ความเข้าใจ และการยอมรับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามแผน

4.3.2 มีการบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมาย มีการกำกับดูแลในแต่ละยุทธศาสตร์ให้เกิดผลในการนำไปปฏิบัติ โดยมีระบบงบประมาณเป็นกลไก สนับสนุน ให้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม

4.3.3 ทุกภาคส่วนของการพัฒนาการศึกษาเอกชนยึดหลักความรับผิดชอบ (Accountability) ทุกฝ่ายต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อคุณภาพการศึกษาเอกชนตามบทบาทหน้าที่ โดยให้ความสำคัญกับ ผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในส่วนกลางและภูมิภาค ผู้บริหารสถานศึกษา เอกชน ครู รวมทั้งผู้ปกครองที่ต้องร่วมรับผิดชอบตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

4.3.4 การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์และกรอบแนวคิดของผู้ปฏิบัติงาน จากการเป็นผู้กำกับ ให้สถานศึกษาปฏิบัติตามกฎระเบียบ เป็นผู้ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการจัดการศึกษา และการเป็นผู้บริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

4.3.5 การเชื่อมโยงเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาของแผนกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี แผนปฏิบัติราชการประจำปีของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และนำแนวทางการพัฒนา ไปจัดทำข้อเสนอนโยบายส่งเสริมการศึกษาเอกชนต่อกระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน (กช.) หรือคณะรัฐมนตรี

4.3.6 การปรับระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชนของสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) เพื่อเป็นกลไกที่มีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนแผนฯ

4.3.7 การสร้างระบบข้อมูลและสารสนเทศที่บูรณาการและเชื่อมโยงกับระบบการประกัน คุณภาพการศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับวางแผนพัฒนาตามสภาพความแตกต่างและความจำเป็นเร่งด่วน

4.3.8 รัฐบาลให้การสนับสนุนแนวทางการปฏิรูประบบทรัพยากรเพื่อการศึกษาเอกชน ซึ่งเป็น เครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน

4.3.9 วางระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษาเอกชน และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบและติดตามผลผลิตและผลลัพธ์ของเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผน

បទដ្ឋានបុគ្គល

บรรณานุกรม

- กระทรวงมหาดไทย. (2566). **สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร**. กรุงเทพฯ : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง
- คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 19/2560 เรื่อง **การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ**. (2560). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนพิเศษ 96 ง. (3 เมษายน 2560) : (หน้า 14-22)
- คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 28/2559 เรื่อง **ให้จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 15 ปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย**. (2559). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 133 ตอนพิเศษ 136 ง. (15 มิถุนายน 2559) : (หน้า 11-12)
- คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 8/2559 เรื่อง **การบริหารจัดการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน**. (2559), ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 133 ตอนพิเศษ 42 ง. (12 กุมภาพันธ์ 2559) : (หน้า 3-4)
- ประกาศ เรื่อง **การประกาศแผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง)**. (2564). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 138 ตอนพิเศษ 44 ง. (25 กุมภาพันธ์ 2564) : (หน้า 1)
- ประกาศ เรื่อง **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)**. (2565). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 139 ตอนพิเศษ 258 ง. (1 พฤศจิกายน 2565) : (หน้า 1)
- ประกาศ เรื่อง **แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)**. (2566). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 140 ตอนพิเศษ 51 ง. (7 มีนาคม 2566) : (หน้า 4)
- ประกาศ เรื่อง **ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580**. (2561). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 135 ตอนที่ 82 ก. (13 ตุลาคม 2561) : (หน้า 1)
- ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เรื่อง **การกำหนดประเภทและลักษณะของโรงเรียนการจัดการเรียนการสอน และหลักสูตรของโรงเรียนนอกระบบ**. (2552) ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 126 ตอนพิเศษ 68 ง. (13 พฤษภาคม 2552) : (หน้า 19-20)

- ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เรื่อง กำหนดประเภทและระดับของโรงเรียนในระบบ (ฉบับที่ 2). (2553). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 127 ตอนพิเศษ 5 ง. (13 มกราคม 2553) : (หน้า 13-14)
- ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เรื่อง กำหนดประเภทและระดับของโรงเรียนในระบบ. (2552). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 126 ตอนพิเศษ 50 ง. (7 พฤศจิกายน 2552) : (หน้า 62-63)
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. (19 สิงหาคม 2542) : (หน้า 1-23)
- พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554. (2554). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 128 ตอนที่ 46 ก. (9 มิถุนายน 2554) : (หน้า 1-9)
- พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550. (2551). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 125 ตอนที่ 7 ก. (11 มกราคม 2551) : (หน้า 29-69)
- ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยสถาบันศึกษาปอเนาะ พ.ศ. 2547. (2547). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 121 ตอนที่ 67 ง. (19 สิงหาคม 2547) : (หน้า 4-7)
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนพิเศษ 40 ก. (6 เมษายน 2560) : (หน้า 1-90)
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579. กรุงเทพฯ : บริษัท พรินทิงกราฟฟิค จำกัด
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2563). โครงการสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย พ.ศ. 2562, รายงานผลฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2565). การสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2565 (ไตรมาส 2). กรุงเทพฯ : สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม สถิติด้านประชากร. กรุงเทพฯ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

ກາດພູນວກ

ภาคผนวก

ประเภทของโรงเรียนเอกชน

โรงเรียนเอกชน หมายถึง สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในระบบหรือโรงเรียนนอกระบบที่มีใช้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำแนกได้ดังนี้

1 โรงเรียนในระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและการประเมิน ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ (ราชกิจจานุเบกษา, 2552)

1.1 **ประเภทสามัญศึกษา** หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการในระดับต่าง ๆ ได้แก่ ระดับก่อนประถมศึกษา (เตรียมอนุบาล อนุบาล) ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา (มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย)

1.2 **ประเภทนานาชาติ** หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยใช้หลักสูตรต่างประเทศ หรือหลักสูตรต่างประเทศที่ปรับรายละเอียดเนื้อหาวิชาใหม่ หรือหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเองที่ไม่ใช่หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนการสอนให้กับนักเรียน โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และไม่ขัดต่อศีลธรรมและความมั่นคงของประเทศ

1.3 **ประเภทอาชีวศึกษา**¹⁰ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการในระดับต่าง ๆ ได้แก่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) (ราชกิจจานุเบกษา, 2559)

ทั้งนี้ โรงเรียนประเภทสามัญศึกษาและประเภทอาชีวศึกษา ให้รวมถึงโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในลักษณะโรงเรียนการกุศล โรงเรียนการศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ (ราชกิจจานุเบกษา, 2553)

¹⁰ โรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษาได้ย้ายสังกัดไปอยู่ภายใต้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 8/2559 ลงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2559 เรื่อง การบริหารจัดการรวมสถานศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน

2) โรงเรียนนอกระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยมีความยืดหยุ่นในการกำหนด จุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา แบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้แก่ 1) ประเภทสอนศาสนา 2) ประเภทศิลปะและกีฬา 3) ประเภทวิชาชีพ 4) ประเภททววิชา และ 5) ประเภทส่งเสริมทักษะชีวิต

นอกจากนี้ โรงเรียนนอกระบบยังรวมถึง สถาบันศึกษาปอเนาะ ซึ่งเป็นปอเนาะที่ได้รับการจดทะเบียน อนุญาตให้จัดตั้งเป็นสถาบันศึกษาปอเนาะที่ไม่ประสงค์จะจัดตั้งเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม กำหนดสอนเฉพาะศาสนาอิสลาม การจัดการเรียนการสอนเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่มีหลักสูตรเป็น ลายลักษณ์อักษร เป็นการอ่านการอธิบายคัมภีร์อัลกุรอาน และวิชาภาษาอาหรับ ไม่มีระบบชั้นเรียน ไม่กำหนดเวลาเรียนที่แน่นอน จะใช้เวลาเรียนเท่าใดก็ได้ ขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้เรียนและการประเมินผล ของโต๊ะครู ปัจจุบันรัฐบาลได้ส่งเสริมสถาบันศึกษาปอเนาะเหล่านี้ เป็นสถาบันสังคมเพื่อการเรียนการสอน ตามหลักศาสนาอิสลาม ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตตามวัฒนธรรมอิสลามและความต้องการของชุมชน และรวมถึง **ศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา)** ซึ่งเป็นสถานที่อบรมเด็กเล็กคู่กับมัสยิด เปิดสอน วันเสาร์ - อาทิตย์ หรือช่วงเย็นของวันธรรมดา (ยกเว้นวันศุกร์ ซึ่งเป็นวันหยุดศาสนาอิสลาม) การจัดการเรียน การสอนใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาฟัรฎูอีน ประจำมัสยิด พ.ศ. 2548 ภาษาส่วนใหญ่ใช้ภาษาท้องถิ่น และมาลาญกลาง (ราชกิจจานุเบกษา, 2552)

ปัจจุบันโรงเรียนในระบบ (โรงเรียนสามัญศึกษา โรงเรียนนานาชาติ) สามารถจำแนกตามลักษณะ การได้รับเงินอุดหนุนรายบุคคล ได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 โรงเรียนเอกชนที่ไม่ได้รับเงินอุดหนุนรายบุคคล ได้แก่

- โรงเรียนนานาชาติ (International School) หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยใช้หลักสูตร ต่างประเทศ หรือหลักสูตรต่างประเทศที่ปรับรายละเอียดเนื้อหารายวิชาใหม่ หรือหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเอง ที่ไม่ใช่หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนการสอนให้กับนักเรียน โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และไม่ขัดต่อศีลธรรมและความมั่นคงของประเทศ

- โรงเรียนประเภทสามัญศึกษาที่ขอเปิดโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวง ศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program : EP) เฉพาะนักเรียนที่เรียนในโครงการฯ จะไม่ได้รับเงิน อุดหนุน

- โรงเรียนประเภทสามัญศึกษาที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เป็นโรงเรียนชั้นนำมีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับ (Elite School)

โรงเรียนทั้งสามลักษณะดังกล่าวจะเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาค่อนข้างสูง ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้มีฐานะดี ผู้ปกครองพึงพอใจในการให้บริการของทางโรงเรียน โรงเรียนเอกชนประเภทนี้มีสัดส่วนน้อยมาก

กลุ่มที่ 2 โรงเรียนเอกชนที่รับเงินอุดหนุนรายบุคคล

แบ่งออกเป็น 2 แบบ ตามอัตราเงินอุดหนุนที่ได้รับ ได้แก่

1) โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนรายบุคคล ประมาณอัตราร้อยละ 70 ของค่าใช้จ่ายรายหัวภาครัฐ สามารถแยกย่อยออกเป็นหลายลักษณะ ตามเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ที่โรงเรียนกำหนด และการถือครองใบอนุญาตการจัดตั้งโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนประเภทสามัญศึกษาทั่วไป โรงเรียนจีนที่มีสมาคมจีนเป็นผู้รับใบอนุญาต โรงเรียนในมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรหรือในเครือสภาการศึกษาคาทอลิก โรงเรียนเอกชนที่มีหน่วยงานของรัฐเป็นผู้รับใบอนุญาต และโรงเรียนเอกชนที่มีบุคคลธรรมดาเป็นผู้รับใบอนุญาต ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ของโรงเรียนลักษณะนี้จะมีฐานะปานกลาง และค่อนข้างดี

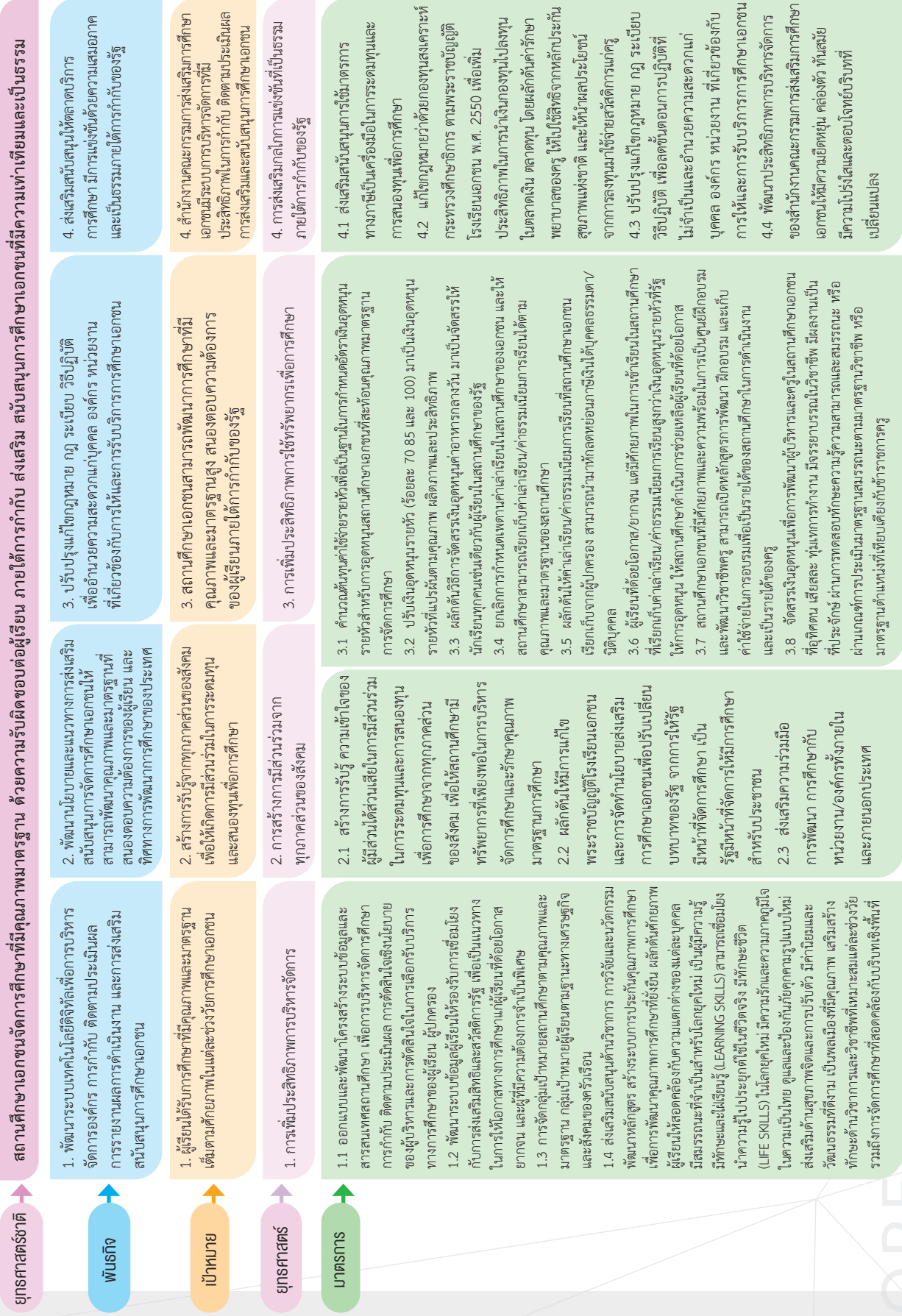
2) โรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนรายบุคคล อัตราร้อยละ 100 ของค่าใช้จ่ายรายหัวภาครัฐ เป็นโรงเรียนเอกชนการกุศลที่มีมูลนิธิหรือสมาคมเป็นผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาแก่เด็กด้อยโอกาสตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยไม่เก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่น จัดการเรียนการสอนในลักษณะการกุศล การศึกษาพิเศษหรือการศึกษาสงเคราะห์ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

- โรงเรียนการศึกษาพิเศษ เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา การสื่อสาร หรือมีร่างกายพิการ

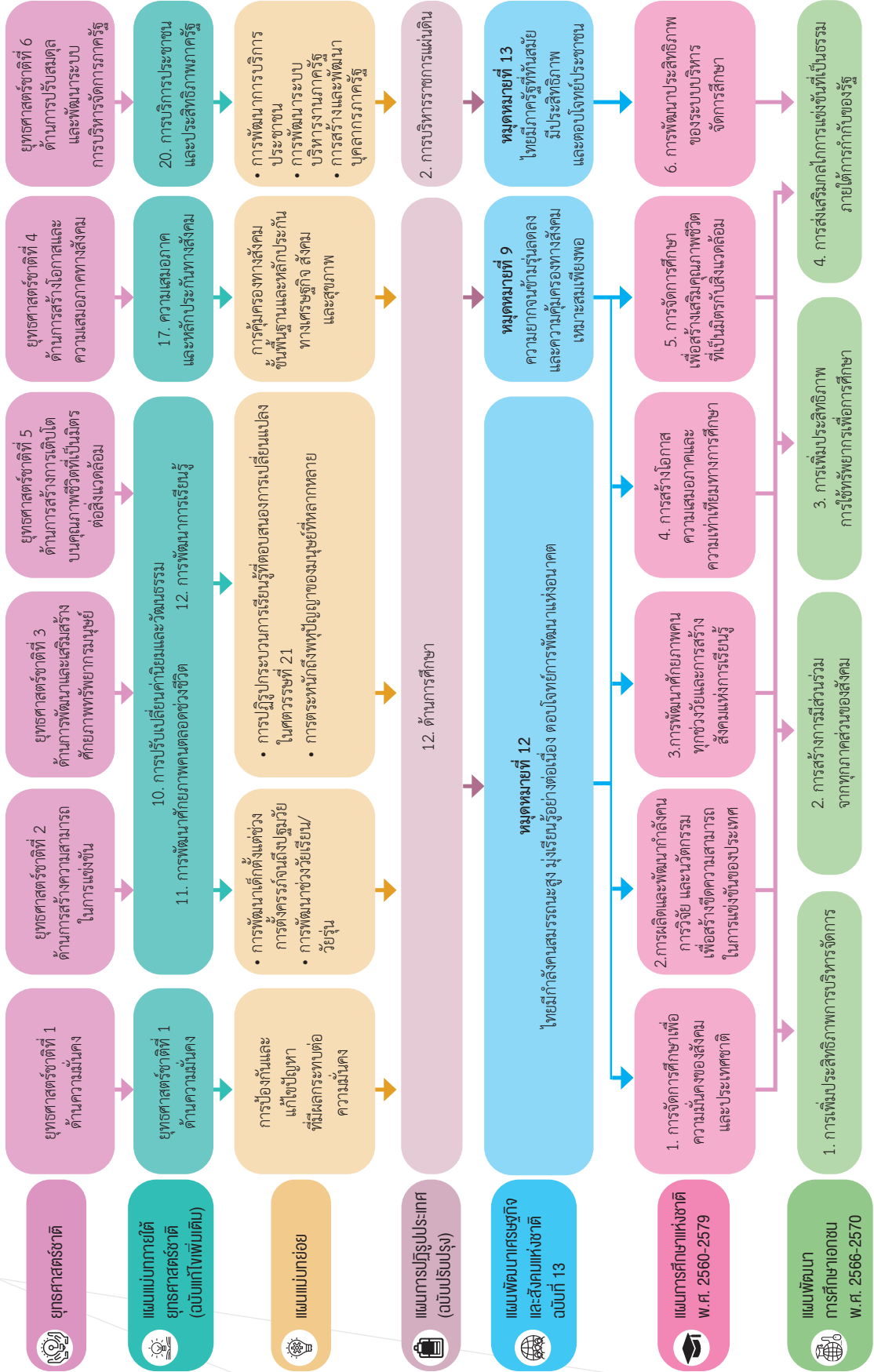
- โรงเรียนที่สำนักพระราชวังเป็นผู้รับใบอนุญาต โรงเรียนสงเคราะห์เด็กยากจนตามพระราชประสงค์ โรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์หรือพระราชูปถัมภ์ที่จัดการศึกษาเพื่อการกุศล โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามควบคู่วิชาสามัญที่มีมัสยิดหรือมูลนิธิเป็นผู้รับใบอนุญาตที่มีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

ผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนการกุศลส่วนใหญ่มีฐานะยากจน เด็กนักเรียนกลุ่มนี้ขาดแคลนปัจจัยที่จำเป็นในการเจริญเติบโตและการเรียนรู้ของเด็ก รวมถึงเป็นเด็กด้อยโอกาสหรืออยู่ในสภาวะยากไร้ยากลำบาก

กรอบสาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566-2570 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 กับแนวทางการพัฒนาประเทศ

คำสั่งคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ที่ 173 / 2565

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ส่งเสริมการศึกษาเอกชน

เพื่อให้การเสนอนโยบายการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาเอกชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (9) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ประกอบกับมติคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในการประชุม ครั้งที่ 3/2565 เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2565 จึงยกเลิคำสั่งคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่ 343/2561 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนานโยบายส่งเสริมการศึกษาเอกชน สั่ง ณ วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2561 และแต่งตั้งคณะกรรมการด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	ที่ปรึกษา
1. นายชล่ำ อรรถธรรม	ประธานอนุกรรมการ
2. รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่กำกับดูแลกลุ่มงานนโยบายและแผน	อนุกรรมการ
3. นายมณฑล ภาคสุวรรณ	อนุกรรมการ
4. นายชาญ ตันติธรรมถาวร	อนุกรรมการ
5. นายศุภเสฏฐ์ คณากุล	อนุกรรมการ
6. นางเพชรชูดา เกษประยูร	อนุกรรมการ
7. นางพรพิมล เจริญ	อนุกรรมการ
8. นายวิเชียร เนียมน้อย	อนุกรรมการ
9. นายกิตตินันท์ ครุฑพวงษ์	อนุกรรมการ
10. นายปอรมิตร ศรีกูเรธา	อนุกรรมการ
11. นางวิไลวรรณ วรรณโชติผาเวช	อนุกรรมการ
12. นายเทิดศักดิ์ ผิวเกลี้ยง	อนุกรรมการ
13. นายธีร์ สังข์สัญญา	อนุกรรมการ
14. นายสุเทพ บุญฤทธิ์รักษา	อนุกรรมการ
15. นางสาวกฤษ ไวยากรณ์	อนุกรรมการ
16. นางสุนิสา สกี้อต	อนุกรรมการ
17. นายบัณฑิต ครุฑทางคะ	อนุกรรมการ

18. นายบุญฤทธิ์ โสพิกุล	อนุกรรมการ
19. นายมานิช จุลสุคนธ์	อนุกรรมการ
20. นางนวลอนงค์ ฝ่องสุวรรณ	อนุกรรมการ
21. ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ
22. ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา	อนุกรรมการ
23. ผู้แทนสำนักงบประมาณ	อนุกรรมการ
24. ผู้แทนสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
25. ผู้อำนวยการกลุ่มงานนโยบายและแผน	อนุกรรมการและเลขานุการ
26. หัวหน้ากลุ่มพัฒนานโยบาย กลุ่มงานนโยบายและแผน	อนุกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
27. หัวหน้ากลุ่มแผนงานและงบประมาณ กลุ่มงานนโยบายและแผน	อนุกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
28. หัวหน้าฝ่ายนโยบาย กลุ่มงานนโยบายและแผน	อนุกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะอนุกรรมการด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. พิจารณากลับกรองเสนอความเห็นข้อเสนอแนะนโยบายส่งเสริมการศึกษาเอกชนเพื่อรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลงและทิศทางการพัฒนาประเทศเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
2. พิจารณากลับกรองเสนอความเห็นหรือข้อเสนอแนะแนวทางการจัดสรรทรัพยากรเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา การพัฒนาคุณภาพ โอกาส และความเสมอภาคทางการศึกษาของผู้เรียนเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
3. เสนอเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนพิจารณาแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติงานอย่างหนึ่งอย่างใด ตามความจำเป็นและเหมาะสม
4. ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2565

(นางสาวตรีนุช เทียนทอง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ประธานกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ที่ 237 / 2565

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570

ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 มาตรา 14 (2) กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 นโยบายสำคัญของรัฐบาล แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงศึกษาธิการ และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยเกิดจากการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

เพื่อให้การพัฒนาการศึกษาเอกชนสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 ประกอบด้วย

1.1	เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	ประธานกรรมการ
1.2	รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
(ที่กำกับดูแลกลุ่มงานนโยบายและแผน)	รองประธานกรรมการ
1.3	นางสาวทัศนีย์ พิศลรัตน์คุณ
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและยุทธศาสตร์
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
1.4	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือผู้แทน	กรรมการ
1.5	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้แทน	กรรมการ
1.6	หัวหน้ากลุ่มขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ
และการสร้างความสามัคคีปรองดอง กระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ

1.7	นายอำมรินทร์ กะตะแซ ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี	กรรมการ
1.8	นายทวีศักดิ์ อ่ำลา ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านนโยบายและแผน	กรรมการ
1.9	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านส่งเสริมมาตรฐานการศึกษา	กรรมการ
1.10	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชน	กรรมการ
1.11	นางวิไลวรรณ วรรณโชติผาเวช กรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	กรรมการ
1.12	นางปาริชาติ ปรียาโชติ กรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	กรรมการ
1.13	นายอุดม ชำนิ กรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	กรรมการ
1.14	นายมานิช จุลสุคนธ์ กรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	กรรมการ
1.15	นายอรรถพล ตรีภักตรอง กรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	กรรมการ
1.16	ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา	กรรมการ
1.17	ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	กรรมการ
1.18	ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ	กรรมการ
1.19	ผู้แทนกรมบัญชีกลาง	กรรมการ
1.20	นายกสมาคมคณะกรรมการประสาน และส่งเสริมการศึกษาเอกชน	กรรมการ
1.21	เลขาธิการสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย	กรรมการ
1.22	นายกสมาคมสภาการศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย	กรรมการ
1.23	นายกสมาคมอนุบาลศึกษาแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ฯ	กรรมการ
1.24	นายกสมาคมโรงเรียนนานาชาติแห่งประเทศไทย	กรรมการ
1.25	นายกสมาคมโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา	กรรมการ
1.26	นายกสมาคมผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนนอกระบบ	กรรมการ
1.27	นายกสมาคมการศึกษาเอกชนนอกระบบ (ประเทศไทย)	กรรมการ
1.28	ผู้อำนวยการกลุ่มงานเลขานุการกรม	กรรมการ

1.29	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกองทุนและสวัสดิการ	กรรมการ
1.30	ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียน	กรรมการ
1.31	ผู้อำนวยการกลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา	กรรมการ
1.32	ผู้อำนวยการกลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ	กรรมการ
1.33	ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมการศึกษาจากระบบ	กรรมการ
1.34	ผู้อำนวยการกลุ่มงานนโยบายและแผน	กรรมการและเลขานุการ
1.35	หัวหน้ากลุ่มพัฒนานโยบาย กลุ่มงานนโยบายและแผน	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
1.36	หัวหน้ากลุ่มแผนงานและงบประมาณ กลุ่มงานนโยบายและแผน	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
1.37	หัวหน้ากลุ่มวิจัยและประเมินผล กลุ่มงานนโยบายและแผน	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
1.38	หัวหน้าฝ่ายนโยบาย กลุ่มงานนโยบายและแผน	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ ดังนี้

1. พิจารณาให้ปรึกษา ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นและสนับสนุนการจัดทำกรอบแนวทางและเป้าหมายการดำเนินการของ ร่าง แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570
2. เสนอ ร่าง แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 ฉบับสมบูรณ์ ต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ
3. ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2. คณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 ประกอบด้วย

2.1	รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (ที่กำกับดูแลกลุ่มงานนโยบายและแผน)	ประธานคณะทำงาน
2.2	นายทวีศักดิ์ อ่ำลา ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านนโยบายและแผน	รองประธานคณะทำงาน
2.3	นางทิพอร สุพรรณทอง นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ	คณะทำงาน
2.4	นางสุภาภรณ์ ขุนทิพย์มาก นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	คณะทำงาน
2.5	นางวงศ์เดือน เกียรติกิจนุชิต นักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการพิเศษ	คณะทำงาน

2.6	นางสาวสุชาดา อินทร์น้อย นักวิชาการศึกษาคำนาฏการพิเศษ	คณะทำงาน
2.7	นางสินีนางู ศรีจิวราย นักวิชาการศึกษาคำนาฏการพิเศษ	คณะทำงาน
2.8	นางสาวรุ่งทิวา ธาราภูมิ นักวิชาการศึกษาคำนาฏการพิเศษ	คณะทำงาน
2.9	นางสาวผ่องศรี อารยรุ่งโรจน์ นักวิชาการศึกษาคำนาฏการ	คณะทำงาน
2.10	นางอุไรวรรณ ชัลตัน นักวิชาการศึกษาคำนาฏการพิเศษ	คณะทำงาน
2.11	นายกิตติ สันสะอาด นักวิชาการศึกษาคำนาฏการพิเศษ	คณะทำงาน
2.12	นางสาวนิตยา ปัดไธสง นักวิชาการศึกษาคำนาฏการพิเศษ	คณะทำงาน
2.13	นางสาวอรณี เจ๊ะสัน นักวิชาการศึกษาคำนาฏการ	คณะทำงาน
2.14	นางสาวเยาวภา จงพัฒนกิจ นักวิชาการศึกษาคำนาฏการพิเศษ	คณะทำงาน
2.15	นางสาวศิรินพร บรมินهنทร์ นักวิชาการศึกษาคำนาฏการพิเศษ	คณะทำงาน
2.16	นางสาวสุนิรัตน์ ศรีธามัน นักวิชาการศึกษาคำนาฏการพิเศษ	คณะทำงาน
2.17	นายภาณุคนัย สิทธิศักดิ์ นักทรัพยากรบุคคลคำนาฏการพิเศษ	คณะทำงาน
2.18	นางสาวสุตาชล สาธ นักทรัพยากรบุคคลคำนาฏการ	คณะทำงาน
2.19	นายสมพร เดชกมล นิติกรคำนาฏการ	คณะทำงาน
2.20	นางสาวโชติกา แซ่ฮั่น นิติกรคำนาฏการ	คณะทำงาน
2.21	นางสาวปรียา เลิศลอย นักวิชาการศึกษาคำนาฏการพิเศษ	คณะทำงาน

2.22	นางสาววาสนา เครือมาศ นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ	คณะทำงาน
2.23	นายศรัณ อัยรน้อย นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ	คณะทำงาน
2.24	ผู้แทนสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดนครราชสีมา	คณะทำงาน
2.25	ผู้แทนสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี	คณะทำงาน
2.26	ผู้แทนสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา	คณะทำงาน
2.27	ผู้แทนสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา	คณะทำงาน
2.28	ผู้แทนสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล	คณะทำงาน
2.29	นายสุนทร ยุทธชนะ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ	คณะทำงาน
2.30	นางสาวนิโลบล สุขรองแพ่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ	คณะทำงาน
2.31	นางสาวธัญธดา บุญยงค์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ	คณะทำงาน
2.32	นางสาววิรงรอง บัวจันทร์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	คณะทำงาน
2.33	นางสาวสัณห์นันท์ มหิตมณี นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	คณะทำงาน
2.34	นางสาวภัสรา ลีหมทอง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	คณะทำงาน
2.35	นางสาวมุกดาร์ตน์ จันทร์อินทร์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	คณะทำงาน
2.36	นายสนธญา บุญแสง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	คณะทำงาน
2.37	นางกัญชลิ กัมพละไพฑูรย์	คณะทำงาน
2.38	นางสาววาริ วริวัฒน์ นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ	คณะทำงาน
2.39	นางสาวกุลรวดี จันทร์สำราญ นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ	คณะทำงาน

2.40 นายสุทิพร คิมเมย์ นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ	คณะทำงาน
2.41 นางสาวสุวัฒนา โพธิ์แก้ว เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติการ	คณะทำงาน
2.42 นางปราณี คุณธรรมดี นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ	คณะทำงาน และเลขานุการ
2.43 นางสาวชนิธดา เกตุอำไพ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	คณะทำงาน และผู้ช่วยเลขานุการ
2.44 นายอภิสิทธิ์ บรรจง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	คณะทำงาน และผู้ช่วยเลขานุการ
2.45 นางสาวปัทมา สรรเสริญ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	คณะทำงาน และผู้ช่วยเลขานุการ
2.46 นางสาวพิมพ์วัลย์ หงษ์เพ็ชร พนักงานจัดการงานทั่วไป	คณะทำงาน และผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะทำงานมีหน้าที่ ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับใช้พิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570
2. จัดทำ ร่าง แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 - 2570 เสนอต่อคณะอนุกรรมการด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ส่งเสริมการศึกษาเอกชน และดำเนินการปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะอนุกรรมการดังกล่าว
3. ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565

(นายมนทล ภาคสุวรรณ)

เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายชาญ ตันติธรรมถาวร	อดีตผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ
นายมณฑล ภาคสุวรรณ	เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
นายทวีศักดิ์ อ่ำลา	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านนโยบายและแผน

ผู้รวบรวมข้อมูล เรียบเรียง วิเคราะห์ บรรณาธิการ และจัดทำรูปเล่ม

นางปราณี คุณธรรมดี	ผู้อำนวยการกลุ่มงานนโยบายและแผน
นางสาวชนิธดา เกตุอำไพ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
นายอภิสิทธิ์ บรรจง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
นางสาวปัทมา สรรเสริญ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
นางสาวพิมพ์วัลย์ ทองวงษ์เพชร	พนักงานจัดการงานทั่วไป

ผู้ให้การสนับสนุนข้อมูล

- ผู้แทนจากสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด/อำเภอ (สข.จ./สข.อ.)
- ผู้แทนจากกลุ่มงานกองทุนและสวัสดิการ (กค.)
- ผู้แทนจากกลุ่มงานเลขานุการกรม (กข.)
- ผู้แทนจากกลุ่มงานทะเบียน (กท.)
- ผู้แทนจากกลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ (กน.)
- ผู้แทนจากกลุ่มงานนโยบายและแผน (กผ.)
- ผู้แทนจากกลุ่มงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ (กร.)
- ผู้แทนจากกลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา (กส.)

หน่วยรับผิดชอบโครงการ

- กลุ่มพัฒนานโยบาย กลุ่มงานนโยบายและแผน
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

OPEC OPEC
OPEC
OPEC OPEC
OPEC
OPEC

OPEC OPEC
OPEC OPEC
OPEC
OPEC OPEC

opec.go.th

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

Office of the Private Education Commission (OPEC)

319 วังจันทน์เกษม ถนนราชดำเนินนอก แขวงดุสิต เขตดุสิต กทม. 10300

โทรศัพท์: 0 2282 1000 สายด่วน สช. 1693

E-mail : saraban@opec.go.th

Website : opec.go.th